

unfoldinWord® Hebrew Bible

Jeremiah

Version 2.1.24

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-04-29 Date:

2.1.24 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Jeremiah
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
7	Chapter 5
7	Chapter 6
8	Chapter 7
8	Chapter 8
9	Chapter 9
9	Chapter 10
9	Chapter 11
10	Chapter 12
10	Chapter 13
11	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
13	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
17	Chapter 29
18	Chapter 30
18	Chapter 31
19	Chapter 32
20	Chapter 33
20	Chapter 34
21	Chapter 35
21	Chapter 36
22	Chapter 37
22	Chapter 38
23	Chapter 39
23	Chapter 40
23	Chapter 41
24	Chapter 42
24	Chapter 43
25	Chapter 44
25	Chapter 45
25	Chapter 46
26	Chapter 47

26	Chapter 48
27	Chapter 49
27	Chapter 50
28	Chapter 51
29	Chapter 52
30	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Jeremiah

Chapter 1

1 דבריו יರקיעו בzychולקו מיהכהנים אשר בענויות הארץ בנוימן;² אשר היה דבריו אליו בימי ואשייה בז'אנמן מלך יהודה בשלוש עשרה שנה למלך;³ יהיו בימי יהודאים בני אשיה מלך יהודה עד-תם עשר עשרה שנה למלך אשיה בני אשיה מלך יהודה עד-גלות ירושלים בחזרה חמישים;⁴ יהיו דבריהם אלי לאמר;⁵ בטרם יצאור בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשיך נביא לגויים נתמי;⁶ אמכו אהה אדני יהוה הנה לא-ידעתי דבר כירען אונכיפ;⁷ יאמור יהוה אל-תאכזר עיר אונכיפ לעיל-כל-אשר אשלחך מלך ואת כל-אשר אצוך תדבר;⁸ אל-תירא מפניהם כי-אתך אני להצלך נאמ' יהוה;⁹ יושלח יהוה את-ך וינגע על-פי ויאמר יהוה אל-הנה נתמי דברי רבבי;¹⁰ ראה הפקדיך | ביום הזה על-הנוגים ועל-המפלכות לנוטש ולנטוץ ולהאניד ולהרוס לבנות ולנטוע;¹¹ יהיו דבריהם אל-לאמר מה-אתה ראה ירקיעו ואמר מkal שקד אני ראה;¹² ייאמר יהוה אל-הטבת לראות כי-שקד אני על-דבורי לעשטו;¹³ יהי דבריה הנה | אל-שנית לאמר מה-אתה ראה ואמר סיר נפוץ אני ואה ופנוי מפני צפונה;¹⁴ ויאמר יהוה אל-מצוון תפוח הרעה על כל-ישבי הארץ;¹⁵ כי | הנה קורא לכל-משפחות מלוכות צפונה נאמ' יהוה ובאו ותנו איש כסאו פתח | שעוני ירושלים ועל כל-חוותיכם ועל כל-עורי יהודה;¹⁶ ודברתני משפטינו אוּתם על כל-ערתם אשר עזבונו ויקטרו לאלהים אחרים ויתשתחו למשדי זיקם;¹⁷ אתה תאזור מתניך והמתת דוברת אל-יהם את כל-אשר אצוך אל-תחתם מפניהם פ' ר' אחנן לפניהם;¹⁸ ואוי הינה נתמי היום לעור מבצר לעספוד ברזל ולחמות נחותת על-כל-הארץ למלי יהודה לשוליה לכהניה ולעם הארץ;¹⁹ גונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני נאמ' יהוה להציגך;

Chapter 2

י. ימי דבריהם היה אליל אמר: ² 'ה'ר וקראת' באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד ונעריך האמת כלולתו לכתר אחורי במדבר הארץ לא זרועה: ³ קדש ישראל ליהוה ראשית תבאותה כל-אכליו אישמו רעה תבא אליהם ואם-יהוה: ⁴ שמעו דבריה מה בית יעקב מלימשוחות בית ישראל: ⁵ כה אמר יהוה מה-מצעאו אבותיכם בו עול כי רחקו מעלי וילכו אחריו ההבל ויהבל: ⁶ ולא אמרו איה יהוה המעללה אתנו מצרים המוליר אתנו במדבר ערביה ושותה בארץ ציה וצלמות באזן לא עבר בה איש ולא ישב אדים שם: ⁷ ובאי אתכם אל-ארץ הוכרמל לאכל פריה וטובה ותבלוא ותטמאו את-ארצך ונחלתי שמתם לתועבה: ⁸ הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התוריה לא ידענו והרים פשעו בי והגבאים נגאו בבעל ואחריו לא-יוציאו הלויכם: ⁹ לכן עד אריב אתכם ואם-יהוה ואת-בנין בנים אריב: ¹⁰ כי עברו אמי כתים וואלו וקדר שלחו והתבוננו מאך וראו הון הימתן צאת: ¹¹ ההיכיר גנו אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלאו יוציאל: ¹² שמו שמים על-זאת ושערו חרנו פרא נאמ-יהוה: ¹³ כי-שים רעות עשי אמי עזבו מוקור | כים חיים לחבב להם בארות בארות נשברים אשר לא-יכלו הרים: ¹⁴ העבד יישראל אמי-ילד בית הוא מדוע היה לבז: ¹⁵ עליון ישאגן כפרים נתנו קולם ושיתו ארצו שלמה עריו נצתה מבלי ושב: ¹⁶ גם-בנין ותחfans ורעו קדקד: ¹⁷ הלויזאת תעשה-לך עזבר את-יהוה אלהיך בעת מולייך בהדר: ¹⁸ ועתה מה-לך לדרך מאויים לשנות מי שחזור ומיה-לך לדרך אשוש לשחות צי נברה: ¹⁹ קיסר רעטן ומושבון תונךך ודעי וראי כירע טמפר עזבר את-יהוה אלהיך ולא פחדת אליך נאמ-אדני יהוה צבאות: ²⁰ כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסתריך ותאמרי לא עבד כי על-כל-יבעה גביה ותחלת כל-עך רענן את צעה זהה: ²¹ אונכי נטעיר שرك כליה זרע אמרת וראי הנפקת לי סורי הגפן נכrichtה: ²² אפס-תיכבסי בזמר וטורבידר ברית נכתם עונר לפני נאמ-אדני יהוה: ²³ איך תאקרו לא נטמאתי אחריו הבעלים לא לךךך ראיי דרכך בניא דעוי מה עשית בקריה קלה משוכת דרכיה: ²⁴ פרה | למד מדבר באות נפשו שאופה רום תאנתה מי ושיבנה כל-מבקשיה לא ייעפו בחדשה מפזאנונה: ²⁵ מנען רגנן מילך וגונר מצמאה ותאמרי נואש לאו קי-abhängig זרים ואחריהם אלך: ²⁶ כבשת גבבי ימצען היפויו בית ישראל המהה מליחם שרים וכחניהם ונבאייהם: ²⁷ אמרום לעץ אבוי אתה ולאן את יולדתני כי-פנו אליו ערף ווא פנים ובעת רעתם יאמלו קומה והושענו: ²⁸ זאה אל-היך אשר עשית לך וקומו אמי-ישעוך בעת רעתק כי מספר עורך הי אלהיך וזהה: ²⁹ למה תריבו כל-כלם פשעתם בי נאמ-יהוה: ³⁰ לשוא היכני את-בניהם מושר לא לךו אקלה חרבכם נבאייכם כאריה משיחית: ³¹ הדור אתם ראו דבריהם הגדבר הינו לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי לדונו לו-אינבו עוד אליך: ³² התשכח בתוליה עדיה כליה קשירה ועמי שכחונו ימים און מספר: ³³ מה-יתטבי דרכך לבקש אהבה لكن גם את-הרעות למדתי את-דריכך: ³⁴ גם בקופר נמצאו דם נפשות אביוונים רקיים לא-במחתרת מצאותם כי על-כל-אליה: ³⁵ וחאומי כי נקייתך ארב שב אפו מפני הנהנו נשפט ואוטר על-امرיך לא חטאתי: ³⁶ מה-תמלחין ממאד לשנות את-דריך גם ממצרים תבושי כאשר-ברשת מאשר: ³⁷ גם מאת זה תצאנו וידיך על-יראשך כי-מאס יהוה במבתחים ולא תצליח להם:

Chapter 3

לְאָמֵר הַן יִשְׁלַח אֲישׁ אֶשְׁתָוּ וְהַלְכָה מְאֹתוֹ וְהַיְתָה לְאוֹשֵׁךְ הַיּוֹשֵׁב אֶלְיוֹן עַד הַלְאָחָנָה הָאָרֶץ הַהִיא וְאַתְּ זְנִית רֻעִים וּבִיט
שׁוֹב אֶלְיוֹן גָּנוֹתָה:² שָׁאֵר עַיְנָיוֹר עַל־שְׁפֹסָם וּרְאֵי אַיִתָה לֹא שָׁגַלְתָּ עַל־דָּרְכִים יִשְׁבַּת לָהֶם כְּעֵרְבִי בַּמִּדְבָּר וְתְחִנְפִּי אָרֶץ בְּזִנוּתְךָ וּבְרַעֲתָךָ:
זִוְּמָנוּ רְבָבִים וּמְלֻקּוֹת לֹא תְּהִי וּמְצָח אֲשֶׁר זָוְהָבָה תְּהִי לֹא מְאֹתָה הַכְּלָמָם:⁴ הַלְאָוֹת מְעַתָּה קְרָאתִי לְיִ אָבִי אֶלְיוֹן גָּנוֹתָה:⁵ הַבּוֹטֶר לְעוֹלָם
אִם־יִשְׁכּוֹר לְעֵצָה הַנְּהָה דְּבָרְתִי וְתַעֲשֵׂי הַרְעָות וְתוֹכְלָפָגָה:⁶ יוֹאמֵר וְיַהְה אֵלִי בִּימֵי וְאַשְׁיָהוּ הַמֶּלֶךְ הַרְאָתִי אֲשֶׁר עָשָׂתָה מִשְׁבָּה יִשְׁרָאֵל הַלְכָה הַיָּא
יְלִכְלָהָה גְּבָהָה וְאַל־מַתָּחָת כְּלָעָז רָעָנָן וְתַזְנִירָם:⁷ וְאָמֵר אַחֲרִי עַשְׂתָּה אֶת־כָּל־אֱלֹהָה אֵלִי תְּשֻׁבָּה וְלֹא־שְׁבָה וְתַרְאָה בְּגָזָה אֲחֹתָה יְהֹוָה:
וְאָרוֹן כִּי עַל־כָּל־אֶדוֹת אֲשֶׁר נָאָפָה מִשְׁבָּה יִשְׁرָאֵל שְׁלֹחָתְךָ וְאַתְּ סְפַר בְּרִיתְתְּךָ אֶלְיוֹן וְלֹא יָאָבָה בְּגָזָה יְהֹוָה וְתַלְרָ וְתַזְנִין
גָּמְתָה:⁹ הַיְהָה מַקֵּל זָוְהָבָה וְתַחַנְפִּי אֶת־הָאָבָן וְאַתְּ הָעָז:¹⁰ גַּמְדִיבְלִיזָאת לְאַיְשָׁבָה אֵלִי בְּגָזָה אֲחֹתָה יְהֹוָה בְּכָל־לְבָבָה כִּי
אִם־בְּשָׁקָר נָאָמֵת יְהֹוָה:¹¹ וְאָמֵר יְהֹוָה אֵלִי צְדָקָה נְפָשָׁה מִשְׁבָּה יִשְׁרָאֵל מִבְּגָזָה יְהֹוָה:¹² הַלְךָ וְקָרָאת אֶת־הַדְּבָרִים הָאָלָה צְפָנָה וְאָמְרָת
שְׁבָה מִשְׁבָּה יִשְׁרָאֵל נָאָמֵת יְהֹוָה לְזֹאָפָיל פָּנִים כִּי־חִסְדֵּיךְ אֲנִי אָנוּרָה לְעוֹלָם:¹³ אָרָק דָּעָן כִּי בְּיַהְה אַלְפָרָפָשְׁעָת
וְתַפְזְׁרָאָת־דְּרָכֶיךָ לְזֹרֶם תַּחַת כְּלָעָז רָעָנָן וּבְקוֹלָי לְאִשְׁמָעָתָם נָאָמֵת יְהֹוָה:¹⁴ שָׁבוּ בְּנֵיכֶם שְׁוֹבָבִים נָאָמֵת יְהֹוָה כִּי אָנוּכָי בְּעַלְתִּיכֶם וְלֹקְחָתִי
אַתְּכֶם אֶחָד מְעוֹרָ וְשָׁנִים מִמְשָׁפָחָה וְהַבָּאָתִיכֶם צִוְּן:¹⁵ וְנִתְהַעַת לְכֶם רְעִים כְּלָבִי וְרוּעָ אַתְּכֶם דָּעָה וְהַשְּׁכִיל:¹⁶ וְהִזְהָה כִּי תַּרְבָּזׁ וְפָרִוָּתִם
בָּאָרֶץ בְּיַהְה אַמְּתָה יְהֹוָה לְאַיִמְרָוּ אַזְרָן בְּרוּתִיָּה וְלֹא יַפְקִדוּ וְלֹא יַעֲשֵׂה עוֹד:¹⁷ בְּעַת הַהִיא
וְקָרָאוּ לִירוֹשָׁלָם כְּסָא יְהֹוָה וְנִקְרָאוּ אֶלְיוֹן כִּילְגָּוִים לְשֵׁם יְהֹוָה לְיוֹרָשָׁלָם וְלֹא־יָאִלְוָן עַד־עַתָּה וְלֹא־יַחֲרִיף
בִּית־יְהֹוָה עַל־בֵּית יִשְׁרָאֵל וּבְבָאוּ וְחִזְקָוּ מִזְרָח צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַנְּמָלִתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:¹⁹ וְאָנוּכָי אָמוֹתִי אֵין אֲשִׁיתָן בְּבָנִים וְאַתְּנָרָ
אָרֶץ חֲמָדָה נְחַלְתָּ צְבָאָת גְּנוּם וְאָמֵר אָבִי תְּקָרְאוּלִי וְמַחְחָרִי לְאַתְּשָׁבוֹן:²⁰ אָכְן בְּגָזָה אֲשֶׁר מִרְעָה וְלֹא
נָאָמֵת יְהֹוָה:²¹ קָזָל עַל־שְׁפָיִים נְשָׁמְעָת בְּכִי תְּחַנוּנִי בְּנֵי יִשְׁרָאֵל כִּי־הָעָוָן אֶת־דְּרָכֶם שָׁכְחוּ אֶת־יְהֹוָה אֲלֵיכֶם:²² שָׁבוּ בְּנֵיכֶם שְׁוֹבָבִים
מִשְׁוֹבָתֵיכֶם הַנְּנָנוּ אַתְּנָנוּ לְזֹרֶם כִּי אַתְּה וְהַנְּהָה אֲלֵיכֶנוּ:²³ אָכְן לְשָׁהָר מְגַבְּעָת הַרְמָם הַרְמָם אֲנָנוּ תְּשַׁוּעָת יִשְׁרָאֵל:²⁴ וְהַבְּשָׁת אֲכָלה
אַתְּ־יָגַע אֲבוֹתֵינוּ מִנוּעָרֵינוּ אַתְּ־צָאָתֵם וְאַתְּ־בָּקָרֵם אַתְּ־בָּנֵינוּם וְאַתְּ־בָּנָתֵינוּם:²⁵ נִשְׁכָּבָה בְּבָשְׁתֵנוּ וְתַכְסִנָּה כְּלַמְתָנוּ כִּי לְיהֹה אֲלֵיכֶנוּ חָטָאת
אֲנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְעוֹרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֹּה וְלֹא שָׁלַעַנוּ בְּקוֹל וְהַנְּהָה אֲלֵיכֶנוּ:

Chapter 4

¹ אִם־תְּשֻׁבָּה יִשְׁרָאֵל | נָאָמֵת יְהֹוָה אֵלִי תְּשֻׁבָּה וְאִמְתְּסִיר שְׁקֹצְנִי מִפְנִי וְלֹא תַּנְדַּז: ² נְנַשְּׁבָּעַת חִיְּיָה בְּאֶמֶת בְּמִשְׁפָט וּבְצִדְקָה וְהַתְּבָרְכוּ בָּנָים וּבָנָוֹת יִתְהַלְלוּוּ: ³ כִּי־כָה | אָמֵר יְהֹוָה לְאֵשׁ יִשְׁרָאֵל וְלִירוֹשָׁלָם נִירָוּ לְכֶם נִיר וְאַל־מַעֲרָיו אַלְקָוִצִים: ⁴ הַכְּלָוָן לְיהֹוָה וְהַסְּדוֹר עַרְלָוָת לְבָבָם
אִישׁ יְהֹוָה וְיִשְׁבָּה וְיִשְׁבָּלָם פָּרִיצָתָא כִּאֵשׁ חֲמָתִי וּבְעָרָה וְאַיִן מִכְבָּה מִפְנִי רַע מַעְלָיכֶם: ⁵ הַגִּידָוּ בְּיְהֹוָה וּבְיוֹרָשָׁלָם הַשְּׁמִיעָו וְאָמְרוּ וְתַקְעָו
שׁוֹפֵר בָּאָרֶץ קָרָאוּ מִלְאָוָ וְאַמְלָא הַאֲסָפוּ וְנִבְואָה אֶל־עַרְעִי הַמִּבְצָר: ⁶ שָׁוֹרָוּשׁ צִוְּנָה הָעִזּוֹז כִּי רַעָה אָנוּכָי מִפְנִי וְשָׁבָר גְּדוֹלָה:
זַעַלְהָ אֲרִיה מִסְבָּכוֹ וְמִשְׁתָּחִית גְּנוּם נְסָעַט אֲרִיךְ לְשֵׁמָה רְעִירָה מִפְנִים סְפָדוֹן וְהַלְילָוּ כִּי
לְאִישׁ חָרָון אֲפִירָה מִמְּנוּפָה:⁹ וְהִיא בַּיּוֹם הַהְוָא נָאָמֵת יְהֹוָה יָאַבֵּד שְׁלָום וְהַשְּׁמָנוּ הַכְּנָנִים וְהַנְּבָאִים יִתְהַמְּהוּ: ¹⁰ וְאָמֵר אַתְּה
אָדוֹן וְהַוָּה אָכְן הַשָּׁא הַשָּׁא לְעַם הַזֹּה וְלִירוֹשָׁלָם לְאָמֵר שְׁלָום יְהֹוָה לְכָמָנָה:¹¹ בְּעַת הַרְחָאָה יָאַמֵּר לְעַמְּדָה וְלִוְיָנָשָׁלָם
רֹוח צָחָשָׁפִים בְּמִדְבָּר ذָרָר בְּתַעַמִּי לְזֹרֶת וְלֹא לְהַבָּרָ: ¹² רֹוח מְלָא מַאֲלָה יָבָא לִי עַתָּה גָּמְעָנִים אַתְּבָרָם אֲזָמָעִים:¹³ הַנָּהָה |
כְּעַנְנִים וְעַלְהָ וְכְסָופָה מְרַכְבָּתוֹן קָלוּ מְנַשְּׁרִים סְוִיסִים אָווּ לְנוּן כִּי שְׁדָדָנוּ: ¹⁴ כְּבָסִי מִרְעָה לְבָרָן וְרוּשָׁלָם לְמַעַן תְּנַשְּׁעַי עַד־מִתִּי תְּלִין בְּקָרְבָּן
מְחַשְּׁבָתָן אָנוּנָה:¹⁵ כִּי קָזָל מִינְזָן וְמִשְׁמַעַע אָנוּ מַהְרָ אֲפָנִים: ¹⁶ חִזְקָרָוּ לְגַוְיִם הַשְׁקִיעָוּנִים אֲלֵיכֶם אַרְצָם מִרְחָק וְיִוְתְּנָנָה
עַל־עַרְיָה קָלוּם:¹⁷ כְּשָׁמְרִי שְׁדֵי הַיּוֹם מִסְבָּבִי כִּיאָתִי מְרַתָּה אֲלֵיכֶם זָהָר שְׁמָרָה לְזֹאת גְּמַעַת כִּי
עַד־לְבָרָס:¹⁹ מַעַי | מַעַי | אֲחֹולָה קִוּתָה לְבִי המַהְלִי לְבִי אַחֲרִישׁ כִּי קָזָל שׁוֹפְרַשְׁמָעוּת נְפָשִׁי תְּרוּעָת מִלְחָמָה:²⁰ שָׁבָר עַל־שְׁבָר נְקָרָא
כִּי שְׁדָה כָּל־הָאָרֶץ פְּתָאָם שְׁדָדוּ אֲהָלִי רַגְעָנִי יְרִיעָתִי:²¹ עַד־קָמוּתִי אֲרָהָנִס אַשְׁמָעוֹתָה קָזָל שׁוֹפָר:²² כִּי אַוְיָל עַמְּפִי אַוְתִּים אֲזָמָעִים סְכָלִים
הַמָּה וְלֹא נְבוּנִים הַמָּה חֲמָכִים הַמָּה לְהָרָע וְלְהִוְטִיב לֹא יְדָעוּ:²³ רָאִיתִי אֶת־הָאָלָרָן וְהַנְּהָרָתָה נְבָחוּ וְאַלְהָשָׁמִים וְאַיִן אָוּטָם:²⁴ רָאִיתִי הָרִים
וְהַנְּהָרִים וְכָל־הַגְּבָעָות הַתְּקָלָקָלָה:²⁵ רָאִיתִי וְהַנָּה אַיִן האָדָם וְכָל־עַזְפָּן הַשְׁמִינִים נְזָדוּ: ²⁶ רָאִיתִי וְהַנָּה הַכְּרָמָל הַמִּדְבָּר וְכָל־עַרְעָוּ נְתַצְּוּ מִפְנִי
וְהַזָּה מִפְנִי חָרוּן אָפָוּס:²⁷ כִּי־כָה אָמֵר וְהַזָּה שְׁמָקָה תַּהְהִיא כָּל־הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אָעַשָּׂה:²⁸ עַל־זֹאת תָּבָל הָאָרֶץ וְקָדוּרָה שְׁמָקָים מִפְנִיל עַל
כִּידְבָּרָתִי זָמָתִי וְלֹא נְחַמְתִּי וְלֹא־אִשְׁאָבָב מִמְּנָה:²⁹ מִקְזָל פָּרָשׁ וּלְמָה קָשַׁת בְּרַחַת כָּל־הָעִיר בָּאוּ בְּעָבִים וּבְכָפִים עַל־עַזְבָּרָנִי לְשֹׁא תִּתְפּוֹ מִאֲסָזָבָרָנִי עַגְבִּים נְפַשְּׁר יִבְקָשָׁו:
זָהָן אִישׁ³⁰ וְאִתְּ שְׁדוֹד מִהְתַּעַשְׁי כִּירְתָּבָשִׁי שְׁנוּ כִּירְתָּעֵדָע עַד־יְהָבָרָכָע בְּפּוֹרָעָנִי לְשֹׁא תִּתְפּוֹ מִאֲסָזָבָרָנִי עַגְבִּים נְפַשְּׁר יִבְקָשָׁו:
³¹ כִּי קָזָל כְּחֹולָה שְׁמָעַת אַרְהָה כָּמְבִכָּרָה קָזָל בְּתִצְנָן תִּתְפּוֹמָתָרָכָס כֹּפְיה אָוִינָא לִי כִּי־עַיְפָה נְפָשִׁי לְהַרְמָנִים:

Chapter 5

שׁוֹטֵטּוּ בְּחִזּוֹתָיו יְרוּשָׁלָם וּרְאוּדָןָא וְדַעַוּ וּבְקַשׁוּ בְּרֹחֶבֶתְּיָה אִישׁ אִמְשִׁישׁ עֲשָׂה מִשְׁפָט מִבְּקַשׁ אִמְונָה וְאִסְלָחָ לְהָ: ² וְאִם חִירְוָה
אִמְרוּ לְכָן לְשָׁקֵר יְשָׁבָעוּ: ³ רֹהֶה עִינָנָךְ הַלּוּא לְאִמְונָה הַכִּיתָה אֶתְמָ וְלְאִתְמָלוּ כְּלִיָּתָם מִאִתְמָנוּ קַחַת מוֹסֵר חִזּוֹן פְּנִימָתָם מִפְּלָעָ מִאִתְמָנוּ לְשָׁבוּ: ⁴ וְאַנוּ
אִמְרָתִי אַרְצָלִים גַּם נָאַלְוּ כִּי לֹא יְדַעַו דָּרָךְ וְהָיָה מִשְׁפָט אַלְיהָם: ⁵ אַלְכָהָלִי אַלְגָּדְלִים וְאַדְבָּרָה אַוְגָּם כִּי הַמָּה יְדַעַו דָּרָךְ וְהָיָה מִשְׁפָט
אַלְיהָם אֶתְמָה יְחִזּוּ שְׁבָרוּ עַל נְתָקָה מִסְׁרוֹתָה: ⁶ עַלְכֵן הַכָּם אַרְזָה מִנּוּרָה זָאַב עֲרָבָות וְשְׁדָדָם נִמְרָחָ שְׁקָדָעָלְעָרִיָּהָם כָּלְהִזּוֹצָא מְהָנָה יְטָרָף
כִּי רְבָו פְּשָׁעֵיָהָם עַצְמָוּ מִשְׁבָּותָהָם: ⁷ אַיְיָ לְזָאת אַסְלָוחָלָר בְּנָרָ עַזְבָּנוּ וְיִשְׁבָּעוּ בְּלָא אַלְהָיָם וְאַשְׁבָּע אֹתָם וְנוֹאָפוּ וּבֵית זֹוָה יְתַגְּזָדוּ: ⁸ סְסִים
מִזְנִים מִשְׁכִּים הַוְּ אִוְשָׁ אַלְאַשְׁתָּ רֻעָה יְצָהָלָה: ⁹ הַעַלְלָאָה לְזָאַפְּקָד נְאַסְמָרָהָה וְאַמְּגָנָה אַשְׁרָכָה לְאַתְתָּקָם נִפְשָׁוּ: ¹⁰ עַלְ בְּשָׁרָתָה
וְשְׁתָוּ וְכָלָה אַלְתַּעֲשָׂו הַסְּרָוָ וְנִשְׁוֹתָהָה כִּי לֹא יְהָוָה הַמָּה: ¹¹ כִּי בְּגָנָד בְּגָנָד בְּיַיְהָוָה וְרָעָה וְרָעָב לְאַוְרָהָה: ¹² כְּחַשּׁוּ בְּיַיְהָוָה וְאִמְרָה
לְאַיְהָוָה וְלְאַיְתָבָא עַלְוָנוּ רָעָה וְחַרָב וְרָעָב לְאַוְרָה: ¹³ הַנְּבָאִים הַיּוּ לְרָחָה וְהַדְּבָרָ אַיְן בָּהָמָה כִּי יַעֲשֵׂה לְהָמָם: ¹⁴ לְכָן כִּי אִמְרָה הַיּוּ אַלְתִּ
צְבָאות עַן דְּבָרָלָם אֶתְהַדְּבָרָ הַזָּה הַנְּגִינָה נִתְן דְּבָרָי בְּפִיכְרָ לְאַשׁ וְהַעֲמָדָה
וְאַסְמִיְהָוָה גַּוְיִ | אִתְעַן הַזָּה גַּוְיִ מְעוֹלָם הָאָהָן גַּוְיִ לְאַתְתָּדָעָ לְשָׁנוּ וְלֹא תְשַׁמְּעַ כְּלָמָם
וְלֹחָמָן יְאַכְלָ בְּנִינָךְ וְבְנוֹתִיךְ יְאַכְלָ צָאָנָךְ וְבְקָרָךְ יְאַכְלָ גְּפָנָךְ וְתְאַנְתָּךְ וְרִשְׁשָׁ עַרְנִי מְבָצָרָךְ אַשְׁר אַתָּה בְּוֹטָח בְּחָרָב: ¹⁵ גַּם בִּיכְמִים הַהָמָה
וְאַסְמִיְהָוָה לְאַיְעָשָׂה אֶתְכָם כְּלָה: ¹⁶ וְהַזָּה כִּי תְאַמְּלָוּ תְּחַתְּ מָה עָשָׂה וְהָיָה אַלְהָנוּ לְנוּ אַתְכָלָאָה וְאִמְרָתִי אַלְהָיָה
וְתַעֲבָדוּ אַלְהָיָה נְאַרְצָלָם כְּנָרָבָן כְּנָרָבָן שְׁבָעָתָה יְעַשְׂה יְהָוָה אַתָּה עַטָּם
סְכָל וְאַיְן לְבִינָם לְהָמָם וְלֹא וָרָא אַזְנָם לְהָמָם וְלֹא שְׁמָעָם: ²² הַאֲוֹתִי לְאַיְתִירָאָו נְאַסְמִיְהָאָה אַמְפִנִי לְאַתְחָלוּ אַשְׁרִשְׁמָתִי חֹלְגָבָול לִים
חַקְעָולָם וְלֹא יְעַבְּרָנוּ וְיִתְعַשְׂוּ וְלֹא יְוָלָלָו וְהָמָנוּ גְּלָיו וְלֹא נִבְרָנוּ: ²³ וְלֹא אִמְרָה בְּלִבְבָם נִירָא
אַתְיָהוּנָה אַלְהָינוּ הַנְּגִינָה גַּשְׁמָ וְיִרְחָה וְמַלְקָשָׁ בְּעַתְוָ שְׁבָעָתָה חֲקָוֹת קָאַרְיָוְ שְׁמָרְלָנוּ: ²⁵ עַזְוֹתִים הַטוֹּאָהָה וְחַטְאָוִתִיכְם מְנַעַן הַטּוֹב מִכְמָ: ²⁶
גִּינְמָצָא בְּעַמִּי רְשָׁעִים יְשָׁוָרְכָשָׁר וְקוּשִׁים הַצְּבָוּ מְשִׁחָתִים אַנְשִׁים לְכָדוֹן: ²⁷ כְּכָלָב מְלָא עֹזֶב כְּנָרָבָן מְלָאָיָה עַלְכָלָן גְּדוֹלָ
וְיעַשְׁרָוָ: ²⁸ שְׁמַנְיָן עָשָׂתוֹ גַם עַבְרָנוּ דְבִרְיָרְלָעָן לְאַיְדָנוּ דְיָנוּ יְתָוָם וְצִילָחוּ וְמַשְׁפָט אַבְיָוִים לְאַשְׁפָטוּ: ²⁹ הַעַלְלָאָה לְאַיְפָקָד נְאַסְמִיְהָאָה
וְכוֹה-תְּעַשְׂוּ לְאַחֲרִיתָה:

Chapter 6

1 הַעַזְוָ | בְּנִינְמָן מְהַקְרָב יְרוּשָׁלָם וּבְתַקְעָוּ תְהַקְעָוּ שְׁוֹפָר וּעַל-בֵּית הַכְּרָם שָׁאוּ מְשָׁאָת כִּי רַעָה נְשַׁקְפָה מִצְפָּן וְשְׁבָרְגָדָל: ² הַנְּגִינָה וְהַמְעָנָנָה
דְּמִיטִי בְּתִצְיָוָן: ³ אַלְיָה יְבָאָו רְעִים וְעַדְרִים תְּקָעָוּ עַלְיָה אַהֲלִים סְבָבָרָעָו אַיְשׁ אַתִּידָן: ⁴ קַדְשָׁו עַלְיָה מְלָחָמָה קְוּמוּ וְנוּעָלָה בְּצָהָרִים אַיְוּ לְנוּ
כִּירְפָּה הַיּוּמָן כִּי יְגַטְוָ צְלָמָוּ צְלָמָוּ וְוְשִׁיחָתָה אַרְמָנוֹתָוָה: ⁵ כִּי אַמְּרָתִי הַעַלְלָאָה וְשְׁפָכוּ עַלְיְרוּשָׁלָם סְלָה
הַיָּאָה הַעֲרָפָה כְּלָה עַשְׂק בְּקָרְבָה: ⁷ כְּהַקְרִיר בָּוּרְמִילָה כְּנָרָה רַעֲתָה חָמָס וְשַׁדְמָעָבָה עַלְפָנִי תְּפִידָמָלִי וְיִשְׁלָמָם
פְּרִתְקָעָנְפִשִּׁי מְפָרְפָאִיךְ שְׁמָמָה אַרְצָה לְזָאַנְבָה: ⁹ כִּי אִמְרָיְהָוָה צְבָאָוּ עַזְלָיְהָוָה צְבָאָוּ כְּבָנָוָה
עַלְסְלָסָוָת: ¹⁰ עַלְמָי אַדְבָּרָה וְאַזְדָּה וְיִשְׁמָעוּ הַנָּהָרָבָה בְּלִילָה אַזְנָם וְלֹא יְכָלְלוּ לְהַקְשִׁיבָה הַנָּהָרָיָה לְהָמָרָה לְאַיְפָקָד נְאַסְמִיְהָאָה
חַמְתָּה הַיּוָה | מְלָאָתִי נְלָאִתִי הַכִּל שְׁפָק עַלְעַזְלָל בְּחָזָעָבָה חָמָס וְשַׁדְמָעָבָה עַלְפָנִי תְּפִידָמָלִי וְיִשְׁלָמָם
בְּתִיחָם לְאַחֲרִים שְׁדָוָת וְנִשְׁיָרִים וְחִזְוָנוּ אַתִּידָנוּ עַלְיָשָׁבָה אַתִּידָנוּ שְׁאַרְיָה אַתִּידָנוּ וְעַדְכָּנוּ: ¹¹ אַתִּ
כְּלָהָה עַזְלָה שְׁפָק עַלְעַזְלָל בְּחָזָעָבָה חָמָס וְשַׁדְמָעָבָה עַלְפָנִי תְּפִידָמָלִי וְיִשְׁלָמָם
בְּתִיחָם לְאַחֲרִים שְׁדָוָת וְנִשְׁיָרִים וְחִזְוָנוּ אַתִּידָנוּ עַלְיָשָׁבָה אַתִּידָנוּ שְׁאַרְיָה אַתִּידָנוּ וְעַדְכָּנוּ
כְּלָהָה שְׁפָק: ¹⁴ וְרָפָא אַתִּישָׁבָר עַמִּי עַלְעַזְלָל הַלְּאַמְרָ שְׁלָוָם וְאַיְבָשָׁ גְּמַבָּשָׁ לְאַיְבָשָׁ גְּמַחְכָּלִים
לֹא יְזָעָו לְזָעָו וְמְצָאוּ מְרֻגְנוּ לְנִפְשָׁמָם וְיִאָמְרוּ לְאַנְלָקָ: ¹⁷ וְהַקְמָתִי עַלְעַזְלָל שְׁעָבָה עַשְׂוָמָן
הַטּוֹב וְלְרָבָה וְמְצָאוּ מְרֻגְנוּ לְנִפְשָׁמָם וְיִאָמְרוּ לְאַנְלָקָ: ¹⁸ לְכָן שְׁמַעַנוּ הַגּוֹי
דְּעַדָּה אַתִּיאַשְׁרִבָּם: ¹⁹ שְׁמַעַי הָאָרֶץ הַנָּהָרָאָנָלִי מְבָיאָוּ מְעַדְעָמָה וְשְׁאָלוּ וְשְׁאָלוּ
לְמַהְזָה לִי לְבָנָה מְשַׁבָּא תְּבָאָו וְקָנָה הַטּוֹב וְקָנָה הַבָּאָרְצָה אַלְהָנוּ מְרַחְקָה לְאַיְרָבָרָו לְאַיְרָבָרָו
אַלְהָעָם מְכָשָׁלִים וְכָשָׁלָוּ אַלְהָעָם וְכָשָׁלָוּ וְרָעָוּ יְאַבְדוּ: ²² כִּי אִמְרָיְהָה הַנְּגִינָה עַם
אַיְרָכְתִּי-אָרֶץ: ²³ קַשְׁת וְכִינְזָוּ יְחִזְקָוּ אַכְזָרָי הָאָהָן וְלֹא יְרָחָמוּ קְלָוָם כִּים יְהָמָה וְעַלְסְוִיסָם יְרָכָבוּ עַרְוָן כִּיאַישׁ לְמְלָחָמָה עַלְיָרָקָעָן
שְׁמַעַנוּ אַתִּישָׁמָעוּ רָפָו יְדִינָוּ צְרָה וְלֹא יְרָחָמוּ קְלָוָם חִילָקָה: ²⁵ אַלְתַּצְאִי הַשְּׁדָה וְבְזָרָקָה כִּי תְּרָבָבָלָי
חַגְרִישָׁק וְהַתְּפָלָשִׁי בְּאָפָר אַבָּל יְמִידָרָבָל וְכָלָי נְתַחַתָּה וְבְרַזְלָל כִּי
אַתִּידָרָבָל: ²⁸ כָּלָם סְרִי סְוּרָלִים הַלְּיָאָרָבָל וְכָלָי נְתַחַתָּה וְבְרַזְלָל כָּלָם מְשִׁחָיִתָּה
תְּקָה: ³⁰ כָּסָף נְמָאָס קְרָאוּ לְהָמָם כִּירְמָאָס יְהָוָה בָּהָמָם:

Chapter 7

¹ ה'דבר אשר היה אל-ירקינו מأت יהוה לאמר: ² עמדו בשער בית יהוה וקוראת שם את-הדבר הזה ואמרת שמען דבריו זה כל-זהודה
זהאים בשערים האלה להשתחו ליהוה: ³ כה-אמר יהוה צבאות אלהו ישעאל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקום הזה:
⁴ אל-תבטחו לכם אל-דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה כל-זהודה
אם-עשו תעשו משפט בין איש ובין רעה: ⁵ גור יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נלו אל-תשפכו במקום הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלכי
לעור لكم: ⁶ שכנתני אתכם במקום הזה בא-ארץ אשר נתתי לאבותיכם לмерעולם ועד-עולם: ⁸ הנה אתם בטחין לכם על-דברי השקר לבתיהם
הועל: ⁹ הגנבו | רצח ונאלף והשבע לשקר וכתר לבעל והלך אחריו אחרים אשר לא-ידעתם: ¹⁰ ובאתם ועמדתם לפניהם בבית הזה
אשר נקרא-שם עליו ואמרתם צלנו לעמן שעשות את כל-התועבות האלה: ¹¹ המערת פרצחים היה הבית הזה אשר נקרא-שם עליו
בעיניכם גם אנכי הנה ראיית נאמ-יהוה: ¹² כי כורנא אל-מקווי אשר בשילו אשר שכנתני שמי שם בראשונה וראו את אשר-עשיתי לו
מפני רעת עמי ישראל: ¹³ עתה יון עשותכם את-כל-המעשים האלה נאמ-יהוה ואדבר אליכם השם זכר-לא שמעתם ואקרא אתכם
לא עניתם: ¹⁴ ועשיתי בבית | אשר נקרא-שם עליו אשר אתם בטחין בו ולמוקם אשר-תיכם כסא ולבאותיכם כאשר עשיתו לשלו:
¹⁵ והשלכתני אתכם מעל פניהם כאשר השליך את-כל-אחים את כל-זרע אפרים: ¹⁶ ואתה אל-תתפלל | بعد-העם הזה ואל-תשא בעדם
רעה ותפליה ואל-תפוגע-יבי כי-יאני שם עתך: ¹⁷ אכן ראה מה הפה העם בערי יהוה ובחוות ורושלים: ¹⁸ הבומים מלקטים עצים
והבות מבערים את-האש והנשימים לשוט בזק לעשות כוונים למלכת השמים והסק נסכים לאלהים אחרים למען הкусני: ¹⁹ האותם
מכעסים נאמ-יהוה הללו אתם למען בשפט פניהם: ²⁰ לכן כה-אמר | אדרני יהוה הנה אפי וחתמתי נתקת אל-המקום הזה על-האדם
ועל-הבהמה ועל-עץ השדה ועל-פni האדמה ובגURA ולא תכבה: ²¹ כי אמר יהוה צבאות אלהו שהגנו צוית
בשער: ²² כי לא-דברתי את-אבותיכם ולא-צוויתם ביום הוציאו מארץ מצרים על-דברי עולמה ובח: ²³ כי אם-את-הדבר הזה צוית
אותם לאמר-שמעו בקולו והייתי לכם לאלהים ואתם תהיוציאו לעם ולהלכתם בכל-הדור אשר אצנה אתכם למען ייטב לכם: ²⁴ ולא שמעו
ול-האטן את-ازנים וילכו במעשותبشرותם לבם הרע וייחו לאחריו ולא לפניהם: ²⁵ לומדים אשר ייאנו אבותיכם מארץ מצרים עד הדין
זהו ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנביים יום השכם ושליח: ²⁶ ולא שמעו אליו ולא הטו את-ازנים ויקשו את-הרעם הרעו מאבותם:
²⁷ ודברת אליהם את-כל-הדברים האלה ולא ישמעו אליך והראת אליהם ולא יענכה: ²⁸ ואכורת אליהם זה הגנו אשר לא-שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לךו מוסר אבדה האמונה ונכורתה מפייהם: ²⁹ כי צור והשליכיו ושאי על-שפים קינה כי מס יהוה ויטש את-זדור
ברתתו: ³⁰ כי-יעשו בני-יהודה הארץ בעני נאמ-יהוה שמו שקיוחם בבית אשר-קראי-שם עליו לטמאו: ³¹ ובו במוות התפת אש-בגיא
בניהם לשורף את-בנייהם ואת-בניהם באש אשר לא צוית ולא עלתה על-לבבם: ³² לכן הנחיים באים נאמ-יהוה ולא-יאמר עוד התפת
ניא בניהם כי אמ-גיא ההרגה וקברנו בתפת פאו מוקם: ³³ והוא תהנה נבלת העם הזה למאלל לעזוב השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
³⁴ והשבתי | מעני יהודיה ומחות ירושלים קול ששון וקול שמלה קול חתן וקול כליה כי לחכמה תהיה הארץ:

Chapter 8

¹ בעת ההיא נאמ-יהוה ויציאו את-עצמאות מלכוייה ועת-עצמאות-שריו ואת-עצמאות הכהנים ואת | עצמות הנבאים ואת עצמות
ושבויו שלם מקרביהם: ² ושותחוט לשמש ולרחת ולכל | צבא השמים אשר אהבים ואשר עבדם ואשר הילכו אחריהם ואשר דרכם
ואשר השתחוו להם לא יאיספו ולא יקברו לדמן על-פni האדמה יהו: ³ נובחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מורה-משפחה הרעה
הזאת בכל-המקומות הנשארים אשר הדחיתם שם נאם יהוה צבאות: ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה פולו ולא יקומו אמ-ישוב ולא
ישוב: ⁵ מדוע שובבה הארץ ירושלים כשבה נחתת החיקון בתרמיט מאננו לשוב: ⁶ הקשטי נאשען לאוכן ייברו אין איש נחם
על-רעותו לאמר מה עשיتي כליה נשב במרוצותם כסוס שוט במלחה: ⁷ גמ-יחסיקה בשמים ידעה מועדייך ותור וסוס וגדור שמרו את-עת
באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: ⁸ איך תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אטנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: ⁹ הבישו
חכמים חטו ולכך הנה בדבריה מהס וחתמתה מה להם: ¹⁰ לכן א吞 את-ישובם בת-עמי על-נקלה לאמר שלום | שלום ואין שלום: ¹² הבשו כי תועבה עשו
בצע בצע מנביא ועד-יכהן כליה עשה שקר: ¹¹ וירפו את-ישוב בת-עמי על-נקלה לאמר שלום | שלום ואין שלום: ¹² הבשו כי תועבה עשו
גס-בונש לא-יבשו והכלם לא ידעו לנו יפלנו נבנפולים בעת פקדתם ויכלן אמר יהוה: ¹³ אסף אסיפם נאמ-יהוה אין עבטים ברגע ואין
תאנים בתאניה והעליה נבל ואטנו להם יברום: ¹⁴ על-מה אנחנו ישבים האספנו ונבנאו אל-ערqi המבוצר ונdma-שס כי יהוה אלהינו הדמוני
וישקנו מיראש כי חטנו ליהוה: ¹⁵ קונה לשלם ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: ¹⁶ מתקן נשמען נחנתת סופיו מוקול מצהילות אביריו
רעשה כל-הארץ ובאו ואכלו הארץ ומלואה עיר ושבוי בה: ¹⁷ כי הנה משליח בכם נחשים צפענים אשר אוילם לחש וושכו אתכם
נאם-יהוה: ¹⁸ מבלייגתי עלי יגונ עלי לבי דמי: ¹⁹ הנה קול שועת בת-עמי הארץ מרים קיהו אין בזין אס-מלך אין בה מדוע
הCUSONI בפסליים בהבלי נכר: ²⁰ עבר קציו כליה קץ ואנחנו לוא נושענו: ²¹ על-שבר בת-עמי השברתי קזרתי שמה החוקתי: ²² ה策
אין בגלו אס-ירפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת-עמי:

Chapter 9

⁹ (23:82) מוייתן ראשיו מים ועינוי מוקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חלוי בת-עמי:

(1) קויתנו בפדרבו מלון ארחים ואזורה אתי עמי ואלכה מאטם כי כלם מונאים עצרת בזדים;⁽²⁾ ודרכו את-לשונם קשטים שקר ולא לאכונה גברנו הארץ כי מרעה אל-רעה | יצאו ואתי לא-ידעו נאמ' יהוה;⁽³⁾ איש מרעה השמו ועל-כל-אח אל-תבטחו כי כל-אח עקב ועקב וכקל-רע רכילד והלה;⁽⁴⁾ איש ברעה יחתלו ואמת לא ידברו למען לשונם דבר-ישך העונה נלאו;⁽⁵⁾ שבתק בתור מרמה במירמה מאנו דעת-אותני נאמ' יהוה;⁽⁶⁾ לכן כה אמר' יהוה צבאות הננו צורפם ובכנותם כי-אור עשה מפניהם בת-עמן;⁽⁷⁾ חז שוחט לשונם מירמה דבר בפוי שלום את-ערעה ידבר ובקרבו ישים ארבע;⁽⁸⁾ העל-אללה לא-אפקד-כם נאמ' יהוה אם בגדי אשר-כה לא תתנקם נפשיכם;⁽⁹⁾ על-ההריםasha בא כי ונהי ועל-נאות מדבר קינה כי נצחו מבלאייש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוז השמים ועד-במה נדדו הילכו;⁽¹⁰⁾ ונתתי את-ירושלם לגלים מעון תנים ואת-ערוי יהודה אתן שטפה מבלוי יושב;⁽¹¹⁾ מיריאש החקט ובין את-זאת ואשר דבר פיריה אליו יגודה על-מה אבדה הארץ נצחה מדבר מבליער;⁽¹²⁾ ויאמר יהוה על-עבם את-תורתני אשר נתתי לפניהם ולא-שמעו בקולי ולא-ילכו בה;⁽¹³⁾ וילכו אחרי שרחותם לבם ואחריו הבעלים אשר למדום אbowם;⁽¹⁴⁾ לכן כה אמר' יהוה צבאות אלהי ושראל הנני מאכילים את-העם זהה לענה והשקייתם מיראש;⁽¹⁵⁾ והפצוותם בגנות אשר לא ידעו הכמה ואבותם שלחתיי אחריםם את-החבר עד כלותי אותך;⁽¹⁶⁾ כה אמר' יהוה צבאות התבוננו וקרוא למקונותם ותבונאה ואלה-החכמות שלחו ותבונאה;⁽¹⁷⁾ ותמלהנה ותשנה עליינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעינו ילו-קדים;⁽¹⁸⁾ כי קול נהי נשמע מצין איך שדדו בשנו מאי' כיעבנו ארץ כי השילכו משכנותינו;⁽¹⁹⁾ כירשענה נשים דבריהה ותקח איזכם דבר-פי ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רועטה קינה;⁽²⁰⁾ כיעלה מות' בחולוניyo בא ארמנותינו להכרית עליל-מלך בחורים מרחבות;⁽²¹⁾ דבר כה נאמ' יהוה ונפלת גבלת האלים כדמות על-פני השדה וכעמיר מאחרי ההצר ואין מסף;⁽²²⁾ כה אמר' יהוה אל-יתהلال קדם בחקםתו ואלי-תהلال הגבור בגבורתו אל-יתהلال עשיר בעשרו;⁽²³⁾ כי אס-בזאת יתהلال המתהلال השכל וידע אותו כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כיבאלה חפצתי נאמ' יהוה;⁽²⁴⁾ הנה ימים באים נאמ' יהוה ופזקתי על-כל-ימול בערלה;⁽²⁵⁾ על-מצרים ועל-יהודה ועל-אזרום ועל-בני עמן ועל-מוואב ועל-כל-קוצוי פאה היישבים במדבר כי כל-הנום ערלים וכלי-בית ישראל ערלי-לב: ס

Chapter 10

שמעו את-הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל:² הנה | אכן יהוה אל-זרך הגויים אל-תלמודו ומאותות השמים אל-תחתו כיריחו
הנאים ממנה:³ כי-חיקות העמים הבלתי הוא כי-עץ מעיר כרתון מעשה יד-חריש בעזעך:⁴ בכסף ובזהב יופחו בפסמות ובמkommenות ויחזוקם
ולוא יפיק:⁵ כי-תמר מהקהה הארץ ולא ידברנו שנוא כי יעצדו אל-תיראו מהם כילא ירעעו ומ-היטיב אין אוטם:⁶ מאין במקור יהוה
גדול אתה וגadol שםך בגבורה:⁷ כי לא יירא מלך הגויים כי לך ואתה כי בכל-חכמי הגויים ובכל-מלוכותם מאין כזור:⁸ ובאותה יברעו ויכשלו
מוסר הבלים עצ הו:⁹ כסף מושך מתריש ובא זהב מאופז מעשה חרש ויין צורף תכלת וארבען לבושים מעשה חכמים כלם:¹⁰ ויהוה
אליהם אלמת הויא-אלחים חיים ומולך עולם מתקוף תרעש הארץ ואיליכלו נזים זעמו:¹¹ כדנה תאמרון להום אל-היא דרישmia ואירקה לא
עבדו יאבדו מארעה ומורתחות שמייא אלה:¹² עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתובנותו נתה שמים:¹³ ל��ול תתו המון מלים בשמיים
ועלה נשים מקצה הארץ ברקם למטר עשה וונצא רוח מאצרתו:¹⁴ נברע כל-אדם מולדת הביש כל-צורף מפסל כי שקר נסכו ולארום
בקם:¹⁵ הבעל הפה מעשה תעטעם בעת פקדתם יאבדו:¹⁶ לא-כאליה חלק יעקב כי-יונצ' הכל' הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שוכן:¹⁷
אספו מארץ נגערך ישבי במצרים:¹⁸ כי-כה אכן יהוה הנני קולע את-יושבי הארץ בעעם הזאת והצרותי להם למען ימצאoso:¹⁹ אוי
לי על-ישברך נחלת מכתוי ואני אלמרתי אך זה חלי ואשאננו:²⁰ אהליך שדד וככל-mittiri נתהנו בני יצאנוי ואינם אריקטה עוד-ההלי וכוקים
ויריעות:²¹ כי נברעו הרעים ואת-יהוה לא דרכו על-כן לא השכלו וככל-מריעות נפוצאה:²² קול שמעה הנה באה ורעש גдол מארץ צפון
לשומם את-ערוי יהודה שמקהה מעון תנימס:²³ דעתינו יהוה כי לא לאדם דרכו לא-לאיש הלה והכוון את-צעדי:²⁴ יסורי יהוה אר-במשפט
אל-ב乾坤 פרטמעטני:²⁵ שף חמתך על-הגויים אשר לא-ידעוך ועל- משפחות אשר בשםך לא קראו כי-אכלו את-יעקב ואכלו ויכלהו
את-הנוה השמנוי

Chapter 11

¹ הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: ² שמעו את-דברי הברית הזאת ודברתם אל-איש יהוה ועל-ישראל ירושלים: ³ ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל ארוו האיש אשר לא ישמע את-דברי הברית הזאת: ⁴ אשר צויתו את-אבوتיכם ביום הוציאיאו אתם מארץ-מצרים מכור הבצל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אונתם ככל אשר-אצוה אתכם והייתם לו לעם ואני אהיה לכם לאלהים: ⁵ למען הקים את-השבואה אשר-נשבעתי לאבותיכם למת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואענו ואמר אכנו | יהוה: ⁶ יואמר יהוה אלהי קרא את-כל-הדברים האלהו בעיר יהודה ובחוות ירושלים לאמר שמעו את-דברי הברית הזאת ועשיתם אונתם: ⁷ כי העד עדי באבותיכם

ביום העולמי ואולם מארץ מצרים ועד היום השם הזה השם בקולי;⁸ והוא שמעו ולא-הען את-אזנים וילכו איש בשירות לבם הרע ובבא עלייהם אתי-כל-דברי הברית-יה' זאת אשרכזיטי לעשות ולא עשו;⁹ ויאמר יהוה אליו נמצאה-קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים;¹⁰ שבו על-עונות אבותם הראשנים אשר מנו לשמו את-דבריו ומהם הלאו אחורי אחרים לעבדם הפרו בירת ישראל ובית יהודה את-בריתוי אשר כרתו את-אבותם;¹¹ לכן כה אמר יהוה הננו מביא אליהם רעה אשר לא-יוכלו לנצח ממנה חזקון אליו ולא-asmachu אליהם;¹² והלכו עני יהודה ושבוי ירושלים וצעקו אל-האלים אשר הם מקריטים להם והושע לא-יושעו להם בעת רעתם;¹³ כי מס' עיר הי' אלהיך יהודה ומס' קבוצת ירושלים שמתם כזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל;¹⁴ ואתה אל-תתפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדך רנה ותפללה כי אינני שמע בעת קראם אליו בידך בעד רעתם;¹⁵ מה לך לי דידי' ביבתי עשותה המכומתת הקבטים ובשר-קץ' ויברנו מעלייך כי רעטכי אז תעלין;¹⁶ זאת רענן יפה פרידנאר קרא יהוה שמך לך | המולה גדלה החזית אש עלייך ורעו דליוקין;¹⁷ ויהוה צבאות הנוטע או-תך דבר עלייך רעה בגדייל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו לךם להכענסי לקטר לבעל;¹⁸ ויהוה הודי עני וא-תעה אז הראיינו מעלהיהם;¹⁹ ואני ככבר אליך יובל לטבוח ולא-ידיעתי כי עלי | חשבנו מחשבות נשחיתה עץ בלחו וונקורתנו מארץ חיים ושם לא-יזכר עוד;²⁰ ויהוה צבאות שפט צדק בינו כלות ולב אראה נקופתך מהם כי אליך גליתו את-ירובים;²¹ לכן כי אמר יהוה על-אנשי ענותות המכובשים את-הנפשה לאמר לא תנבל בשם יהוה ולא תמוץ בידונו;²² לכן כה אמר יהוה צבאות הננו פקד עליהם הבחרונים ימתו בחרב בניהם ובוניהם ימותו ברעב;²³ ושארית לא תהריה להם כי אביכא רעה אל-אנשי ענותות שנת פקדתם:

Chapter 12

צדיק אותה והזיה כי אריב אליך אך משפטים אדubar אוותך מדו"ר דרך רשותם כל'בגדי בגד: ²גנוטעם גמ"שרשו וילכו גמ"עשו ערי קרוב אתה בפייהם ורוחוק מכליותיהם: ³ ואותה יהוה ידעתי תוראי ובchnerת לבי אתך התקום צאן לטבלה והקדשם ליום הרגשה: ⁴עד-תמי הארץ ושב כל'השדה יושב מרעת ושביב'ה ספתחה בהמות וועוף כי אמרו לא יראה את' אחריתנו: ⁵ כי אטריגלים רצטה וילאוכן ואיך תחרה את' הסוסים ובארץ שלום אתה בollow ואיך תעsha בגאון הירדן: ⁶ כי גמ'אתיך ובית' איבר גמ'המו בגדו בבר גמ'דרמה זראו אחיריך מלא אל'תאכן גם כיידרכנו אליך טובות: ⁷ עזבתיך את' ביטוי נטשתיך את' נמלתיך נתעתיך את' ידדותך נפשך איביה: ⁸ היתה' נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בקולה עליכן שנאתה: ⁹ העולט צבעו נחלתו לי העיט סביב עלייה לנו אספו כל'חית השדה התו לאכליה: ¹⁰ רעים ורבם שחתנו כרמי בססו את' חילקתי נתנו את' חילקת חמודתי למדבר שטחה: ¹¹ שמה לשמה אברעה עלי שטקה נטמה כל'הארץ כי אין איש שם על'לב: ¹² על'כל'שפים במדבר באו שדים כי חרב ליהוה אכללה מתקצה ארץ ועד'קצתה הארץ אין שלום לכ'ל'בשר: ¹³ זרעו חטים וקיצים קצרו נחלו לא יועל ובטשו מתבואתיכם מחרון אפריהה: ¹⁴ כי אקרו יהוה על'כל'שכני הרים הנגעים בנחליה אשר' הנחלתי את' עמי את' ישראלה הנוטש מעלה אדקתם ואת' ביטוי והזיה את' מותכם: ¹⁵ כי היה אחריו נתשי אוותם אשוב ורמחמים והשבטים איש נחלתו ואיש לארצנו: ¹⁶ וזה אם' למד ולמדו את' דרכי עמי להשבע בשמי חייהה כאשר למדו את' עמי להשבע בעל' וונבנו בתוך עמי: ¹⁷ ואם לא ישמעו ונונתשי את' הגנו ההוא נתוש ואבד נאם' יהוה:

Chapter 13

כ' ה'אמרו וה'ה אל' ה'ל'ר וקנית ל'ר' א'ז'ור פש'תים ושםתו על'מ'תניך ובמים לא תבאחו:² וא'ק'נה א'ת'ה'א'ז'ור כדבר' יה'וה וא'ם ע'ל'מ'תנו':
3' י'ה'י ד'ב'ר'יה'ה אל' ש'נ'ית לא'ק'ר:⁴ כ'ח א'ת'ה'א'ז'ור א'ש'ר ק'נ'ית א'ש'ר על'מ'תניך ו'ק'ום ל'ר' פ'ר'ת'ה ו'ס'מ'נ'הו' ש'ם ב'נ'ק'יק ה'ס'ל'ע:⁵ א'ל'ך ו'א'ט'מ'נו'ה
ב'פ'ר'ת' כ'א'ש'ר צ'ו'ה י'ה'ה א'ו'ת':⁶ י'ה'י מ'ק'ץ י'מ'ים ו'א'מ'ר ו'ה'ה אל' ק'ום ל'ר' פ'ר'ת'ה ו'ק'ח מ'ש'ט א'ת'ה'א'ז'ור א'ש'ר צ'ו'ת'יך ל'ט'מ'נו'ש':⁷ א'ל'ך
פ'ר'ת'ה ו'א'ח'פ'ר ו'א'ק'ח א'ת'ה'א'ז'ור מ'נ'ה'פ'ק'ום א'ש'ר-ט'מ'נו'ת'ו ש'מ'ה ו'ה'ג'ה נ'ש'ח'ת הא'ז'ור ל'א' צ'ל'ח ל'כ'ל':⁸ י'ה'י ד'ב'ר'יה'ה אל' ל'א'ק'ר:⁹ כ'ה' אמר
י'ה'ה כ'כ'ה א'ש'ק'ית א'ת'ג'א'ון יה'וד'ה ו'א'ת'ג'א'ון י'רו'ש'ל'ם ה'ר'ב:¹⁰ ה'ע'ט ה'ז'ה ה'ר'ע המ'אנ'ים | ל'ש'מו' א'ת'ד'ב'ר' ה'ה'ל'כ'יט' ב'ש'רו'ת' ל'ב'ם ו'יל'כו'
א'חר'יו' א'ל'ה'ים א'חר'יו' ל'ע'ב'ם ו'ל'ה'ש'ת'ח'ז'ת' ל'ה'ם ו'ה'י' כ'א'ז'ור ה'ז'ה א'ש'ר ל'אי'צ'ל'ח' ל'כ'ל':¹¹ ו'י' כ'א'ש'ר י'ד'ב'ק' הא'ז'ור א'ל'מ'ת'נ'יכ' א'ו'ש' כ'ן ה'ד'ב'ק'ת'י' א'ל'
א'ת'כ'ל'ב'ית' ו'ש'ר'אל' ו'א'ת'כ'ל'ב'ית' יה'וד'ה נ'א'מ'ר'יה'ה ל'ה'יו' ל'ו' ל'ע'ם ו'ל'ש'ם ו'ל'ת'ה'לה' ו'ל'ת'פ'א'ר'ת' ו'ל'א' ש'מ'עו':¹² ו'א'מ'ר'ת' א'ל'ה'ם א'ת'ה'ד'ב'ר' ה'ז'ה ס'
כ'ה'אמ'ר' ו'ה'ה אל'ה' י'ש'ר'אל' כ'ל'ג'ב'ל' ו'מ'ל'א' י'ו':¹³ ו'א'מ'ר'ת' א'ל'ה'ם כ'ה'אמ'ר' ו'ה'ה הנ'ג'ו' מ'מ'ל'א'
א'ת'כ'ל'ב'ש'ב'י ה'אר'ץ ה'ז'את ו'א'ת'ה'מ'ל'כ'ים ה'י'ש'ב'יט' ל'ז'וז' ע'ל'ס'א'ו ו'א'ת'ה'כ'ה'נ'ים ו'א'ת'ה'ג'ב'א'ים ו'א'ת' כ'ל'י'ש'ב'י ו'רו'ש'ל'ם ש'רו'ן':¹⁴ ו'ג'פ'צ'ט'ים א'יש'
א'ל'א'ח'ו' ו'ה'ב'ג'ו'נ'ים י'ח'דו נ'א'מ'ר'יה'ה ל'א'ח'מ'ול' ו'ל'א'ח'ו'ס' ו'א'ר'ח'ס' מ'ה'ש'ח'י'ת'ס':¹⁵ ש'מ'עו' ו'ה'א'ז'ינו' א'ל'ת'ג'ב'ה'ו' כ'י'ו'ה' ד'ב'ר':¹⁶ ת'נו'
ל'יה'ה א'ל'ה'יכ'ם כ'ב'ז' ב'ט'ר'ם י'ח'ש'ר ו'ב'ט'ר'ם י'ת'ג'ג'ו' ר'ג'ל'יכ'ם ע'ל'ה'ר'י נ'ש'ף ו'ק'ו'י'ת' ל'א'ו' ו'ש'מ'ה ל'צ'ל'ו'ת' י'ש'ית' ל'ע'ופ':¹⁷ א'ט' ל'א' ת'ש'מ'לו'ה
ב'מ'ס'ט'ר'ים ת'ב'כ'ה'ג'ב'ש'י מ'פ'נ'יו ג'נ'ה ו'ד'מ'ע ת'ד'ל'ע ו'ת'ר'ד ע'ינ' ד'מ'ע'ה כ'ו' נ'ש'ב'ה ע'דר' י'ה'ה:¹⁸ א'ק'ר ל'מ'ל'ר ו'ל'ג'ב'ר'ה הש'פ'ו': ש'בו' כ'י'יר'ד'
מ'רא'ש'ו'ל'יכ'ם ע'ט'ר'ת' ת'פ'א'רכ'ט':¹⁹ ע'ר'י ה'נ'ג'ב' ס'ג'רו' ו'א'ו'ן פ'ת'ח' ה'ג'ל'ת' יה'וד'ה כ'ל'ה'ג'ל'ת' ש'ל'ו'ל'יכ'ם: ש'או' ע'ינ'יכ'ם ו'ר'או' ה'ב'א'ים מ'א'פ'ו': א'ו'
ה'ע'דר' נ'ג'ו'ל'ר' צ'אן ת'פ'א'רכ'ט':²¹ מ'ו'ה'ת'א'מ'ר'י כ'י'פ'ק'ד' ע'ל'ר' א'ז'ר א'ל'פ'ו'ים ל'ר'אש' ה'לו'א' ח'ב'ל'יכ'ם ו'א'ז'ר' כ'מו': א'ש'ת' ל'ז'ה':²² כ'י'
ה'א'מ'ר' ב'ל'ב'ר' מ'ד'ז'ע ק'ר'א'נ'י אלה' ב'ר'ב' ע'ז'ג' נ'ג'לו' ש'ו'ל'ר' נ'ח'מ'ס'ו' ע'ק'ב'ר':²³ ה'י'ה'פ' כ'ו'ש'י' ע'ז'ז' ו'ג'מ'ר' ח'ב'ר'ב'ר'ת'ו' ג'ס'-'א'ת'מ' ת'ו'ל'ל'ו' לה'ט'יב' ל'מ'די'
ה'ר'ע:²⁴ א'פ'א'י'צ'ם ק'ק'ש'ע'ב'ר' ל'רו'ת' מ'ד'ב'ר':²⁵ ה'ג' נ'ג'ו'ל'ן מ'נ'ת'מ'ד'ו' מ'א'ט'ו' נ'א'מ'ר'יה'ה א'ש'ר' ש'כ'ת' א'ו'ת' ו'ת'ב'ט'ח' ב'ש'ק':²⁶ ג'ג' א'נ'י' ח'ש'פ'ו'

שוליך על-פניך ונראה קולונך:²⁷ נאפיק ומצהלו תירז ממת זנותך על-גבוות בשזה ראייתי שקוץין אויך לך ירושלים לא תטהר אחריו מתי עד:⁹

Chapter 14

¹ אשר היה דבריו הוה אל-ירמיeo על-דברי הבאות: ² אבל יהוזה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלים עלתה: ³ ואדריהם שלחו צעוריים למים באו על-גבים לא-מקאו מים שבוי קליהם ריקם בשזו והכלמו וחפו ראשם: ⁴ בעבור הארץ חתת כי לא-היה גשם בא-ץ בשו אקרים חפו ראשם: ⁵ כי גם-אילת בשזה ובה עזוב כי לא-היה דשא: ⁶ ופראום עמדו על-שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: ⁷ אם-עוננו ענו בנו יהוזה עשה למען שמר כירבו מושבותינו לך חטינו: ⁸ מקווה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כנור בא-ץ וכארח נתה לנו: ⁹ ולמה תהיה כאיש נדחים כבورو לא-יכול להושיע ואתה בהרבענו יהוזה ושמר לנו נקרא אל-תנחנו: ¹⁰ כי אמר והוא אמר היה כה-אמור יתוה על-הנביאים הנבאים בשם ואני לא-שלחותים והמה אמרים הרבה ורhub לא יהוזה בארץ זאת בחרב וברעב יתמו הנבאים לעם זהה כן אהוב לנו ורhub לא-חסכו ורhub לא רצם עטה ורhub עזום ופוך חטא-ם: ¹¹ וכי אמר והוא אני מכלה אוטם: ¹² וכי יצאנו אני עמי שמע אל-רננים וכי עלו על-הה מלחמה אוטם כי אמר והוא אני אמר היה כה-אמור יתוה על-הנביאים אמרים להם לא-תראו חרוב ורhub לא-יריה لكم כירשלום אמרת אתן לך במקומם זהה: ¹³ וכי אמר והוא אני שקר הנבה הנבאים בשמי לא-שלחותים ולא צוותים ולא-בריתם אליהם חוץ שקר והקס ואלול ותרומות לבם הפה מתנביאים לכם: ¹⁴ וכי אמר יתוה על-הנביאים הנבאים בשם ואני לא-שלחותים והמה אמרים הרבה ורhub לא יהוזה בארץ זאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: ¹⁵ והעם אשר-המה נבאים להם יהוזה משכליכם בחוץ ירושלים מפני | הרעב והחרב ואני מכך להמה הפה נשיהם ובניהם ובניהם ושפכתי עליהם את-ערתם: ¹⁶ אמרת אליהם את-הדבר הזה תרננה עני דמעה לילה ויוםם ואל-תמדינה כי שבר גדו' נשבה בתולת בת-עמי מכה נחלה מאד: ¹⁷ אמר-יatomic השדה והנה חללי-חרב ואם-צאותי פער והנה מהלאי רעב כירם-ביבא נמי-כון סחורה אל-ארץ ולא ידעו: ¹⁸ הכא-ס מסת את-יהוזה אמר-בציוון געלה נפשך מדוע היכתנו ואין לנו מרפא קווה לשלים ואין טוב ולעת מרפא הנה בעתה: ¹⁹ ידענו יהוזה רשותנו עון אבותינו כי חטינו לך: ²⁰ אל-תנאי לך שמר אל-תנבל כסא כבודך זכר אל-תפר ברייתך אתנו: ²¹ הוש בהבלי הגוים מגשימים וא-השימים יתנו רבבים הלא אתה הואה אלהינו ונקעה-לך כי אתה עשית את-כל-אליה:

Chapter 15

¹ וכי אמר יהוזה אליו אם-יעמד משה ושמעאל לפני און נפשו אל-העם הזה שליח מעלה-פני ויצאו: ² והוא כי-יאמרו אליו אתה נצא ואמרת אליהם מה-ה אמר יהוזה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: ³ ופקדתי עליהם משפטות נאמ-יהוזה את-החרב להרג וא-הכלבים לסתוב וא-העוז השעים וא-הברחת הארץ לא-כל ולהשחת: ⁴ גונתים לוזעה לכל מלכות הארץ בוגל מנשה בר-יחזקיהו מלך יהוזה על-אשר-עשה בירושלם: ⁵ כי יוחמך על-יר' ירושלים ומוי נזוד לך וכו' יט' לשאל לשלים לך: ⁶ את נשת את-יהוזה אחר תלי ואט את-ידי עלייך נא-שיתיך נלא-יתיך הנחם: ⁷ איזום בזירה בשעריו הארץ שכלתי א-בזתי את-עמי מדריכיהם לוא-שבו: ⁸ עצמוני אל-מנתו מחול ומים הבאתינו בחור שוך בצחורים הפלתי עליך פתאם עיר ובדלות: ⁹ אמללה לדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה بعد יוםם בזשה וחפירה ושאריתם לחרב אתנו לפנינו אביהם נאמ-יהוזה: ¹⁰ אוילו כי יט' ובדתני איש ריב ואיש מדן לכל-הארץ לא-נשיתי ולא-ישובי כליה מקללו: ¹¹ אמר יהוזה אם-לא שורת ליטוב א-טלא | הפשעינו בך בעדרעה בעת צרה את-יהוב: ¹² הירע ברזל | ברזל מצפון ונחתת: ¹³ חילך ואוצרותיך לבן אתן לא במחור ובכל-חטא-יך ובכל-גבוליך: ¹⁴ והעברתי את-יאוביך בארץ לא-דעת כי-יאש קדחה בא-פי עלייכם תוקד: ¹⁵ אתה ידעת יהוזה זכרני ופקדני והנתקם לי מרדכי אל-אלור אף תקחני דע שאית עלייך רופאה: ¹⁶ נמצאו דבריך א-כלם ויתוי דבריך לי לשzon ולשמחה לך כי-ינקרא שמר עלי' יהוזה אל-היה צבאות: ¹⁷ לא-ישbury בסוד-משה-קדים וא-על מפני ידך בזד' ישבעתי כי-זעם מלאותינו: ¹⁸ ומה-היהocabו כי-זעקה ומכת-אנו-שה מאנה הרפה הוא תריה לוי כהן א-כב פים לא-אנקנו: ¹⁹ לכן כה-אמר יהוזה אם-תשוב וא-שיכון לפנוי תעכד ואם-תוציא יקער מזול כמי תריה ישבו המה אליו אתה לא-תשוב אליהם: ²⁰ ונתני לך לחומת נחשות בצויה ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני להושיעך ולהצילך נאמ-יהוזה: ²¹ והצלתיך מדי רעים ופדייך מכך ערדים:

Chapter 16

¹ יהוזה ועל-א-מְתָמִים הילודים ועל-א-בָּתִים הילודים לך אשה ולא-יהוין לך בנים ובנות במקום הזה: ² כי-כח | אמר יהוזה על-הבנין ועל-הבנות הילודים במקום הזה ועל-א-מְתָמִים הילודים ועל-א-בָּתִים הילודים הארץ: ³ מקומו תחלאים ימולו לא יספדו ולא יקברו לדמו על-פני הארץ יהוזה ובחרב וברעב וכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולברחת הארץ: ⁴ אמר יהוזה כי-כח | אמר יהוזה אל-תבוא בית מorth וא-תלך לסתוב ולטפוד וא-תפנד להם כי-א-ספטו את-ישראל מאות העם-זהה נאמ-יהוזה את-הפסד ואת-הרכחים: ⁵ כי-כח | אמר יהוזה אל-תבוא בית מorth המשאות לא יקברו ולא-יספדו להם ולא יתגוזד ולא יקרמם להם: ⁶ ווא-יפרטם להם על-א-בל לנחכו על-מת ולא-ישקו אותם כנס תנוחומים

על-אביו ועל-אמו:⁸ בזאת משתה לא-תבוא לשפט אותם לאכל ולשחות: כיו' היה אכזר ירעה צבאות אלהו וישראל הונני משביות ממקום זהה לעיניכם וביעיכם קול שון וקול שמהן וקול כליה:⁹ והיה כי תעדי לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליו על-מה דבר יהוה העלה את כל-הרע הגודלה זאת וממה עזנונו וממה חטאנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו:¹¹ ואמרת אליהם על-אשר-עבך אבותיכם אוטני נאמ-יהוה וילכו אחריו אליהם אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עבך ואת-תורתך לא שמרו:¹² ואתם הרעתם לעשות מאובותיכם והונם הילכים איש אחריו שרכות לבורען לבבלי שמע אלין:¹³ והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבוניכם ועבדתם-שם את-אליהם אחרים יוכם ולילה אשר לא-יאתנו לכם חנינה-ה:¹⁴ لكن הנריים גאים נאמ-יהנה ולא-יאמר עוד כי יהוה אשר העלה את-بني וישראל מארץ מצרים:¹⁵ כי אם-יהוה אשר העלה את-بني וישראל מארץ צפון ומכל הארץות אשר הדיחם שמה והשבתיהם על-אדמתם אשר נתתי לאבותם:¹⁶ הנהו שלח לדוגמך רביהם נאמ-יהוה ודינום ואחריכן אשלח לרבעים צדדים וצדום מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנקיקי הסלעים:¹⁷ כי עני על-כל-דריכיהם לא נסתור מלפנינו ולא-אנצפן עונם מנגד עינינו:¹⁸ ושלמתי בראשונה משנה עונם וחטאיהם על-חלם את-ארצי בנבלת שקוציהם ותווענתיהם מלאו את-נהחלתיכם:¹⁹ והיה עז ומעז ומנוט בזום צרה אלין גנים בבאז מאפסי-ארץ ויאמרו אר-שקר נחלו אבותינו הבל ואינכם מועל:²⁰ העשה-לו אדם אלהים והקמה לא אלהים:²¹ لكن הונני מודיעם בפעם האתה אודעם את-ידי ואת-גבוריתי ידעו כי-שמי יהוה:

Chapter 17

חטאת יהודה כתובה בט בReLU במצוור שמייר חרושה על-לווח לבם ולקרנות מזבחותיכם:² כזכר בניתם מזבחותיהם ואשריהם על-לעץ הענן על גבעות הגבאות;³ היררי בשזה חילג כל-אוצרותיך ללבן אתון במתוך בחטאך בכל-גבוליך;⁴ ושמטהו ובן-מנחליך אשר נתני לך והעבדתיך את-איביך בארכך אשר לא-ידעת כי-יאש קדחתם באפו עד-עולם תוקד: ⁵ נכה | אמר יהוה אדורו הגבר אשר יבטחआדים ושם בשר זרענו ומוניהו יסור ללבנו;⁶ והיה כערען בערבה ולא וראה כי-יביא טוב ושכן חוררים במדבב ארץ מלחה ולא תשב: ⁷ ברוך הגבר אשר יבטח ביהווה והיה יהוה מבטחו;⁸ והיה כען | שתו על-לעמים ועל-יובל ישלח שרשו ולא ירא כי-יביא חם והוא עלהו רענן ובשנת בצרת לא דאג ולא ימיש מעשות פרו: ⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו;¹⁰ אני יהונה חקר לב בתן כליות ולתת לאיש דרכו כפרי מעלייו: ס
קרא זגרא ולא יلد עשה עשר ולא במשפט בחזי ימו עזבונו ואחריתו יהוה נבל: ¹² כסא כבוד מרום מראשו מוקדשנו;¹³ מקוה ישראל יהוה כל-עזביך במשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבנו מ庫ר מיטחים את-יהוה:¹⁴ רפאי יהוה וארפאה הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה;¹⁵ הנה-לה מה אמרים אליו דבריה-היה בוא נא;¹⁶ ואני לא-אצתי | מרעה אחריך ווים אנטש לא התאויית אתה ידעת מוצא שפטני נכח פניך היה:¹⁷ אל-תתוה-הלי למחתה מחסית-אתה בזום רעה: ¹⁸ במשו רצפי ואל-אבשה אני יחתו המה ואל-אתה אני הביא עליים זום רעה ומשגנה שברון שברם: ¹⁹ כה-אמר יהוה אליו הלה ועמדת בשער בניעם אשר יבוא בו מלני יהודה ואשר יצאו בו ובכל שעריו ירושלים:²⁰ ואמרת אליהם שמעו דבריה-הה מלני יהודה וכל-יהוקה וככל-יהוקה וכל-ישבי ירושלים הלאה: ²¹ כה אמר יהונה המשמו: ²² בונפשותיכם ואל-תשאנו משא בזום השבת וhabattem בשתuni ירושלים: ²³ ולא-תוציאו משא מבתייכם בזום השבת וככל-מלאכה לא תעשו קדחתם את-זום השבת כאשר צויתי את-אבותיכם: ²⁴ יהונה אמר-שמע תשכען אליו ואם-יהוקה לבلتוי | הביא משא בשעריו העיר הזאת בת זום השבת ולקדש את-זום השבת לבلتוי שעשות-בה כל-מלאכה: ²⁵ ובאו בשעריו העיר הזאת מלכים | ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישראל העיר-ה זאת לעוזם: ²⁶ ובאו מעריו יהודה וஸוביות ירושלים ומארץ בנימין ומוניה-שפלה ומוניה-הנגב מבאים עולה זבח ומונחה לבונה ומבעלי תודעה בית יהונה: ²⁷ אס-לא תשכען אליו לקדש את-זום השבת ולבلتוי | שאת משא ובא בשעריו ירושלים בזום השבת והצתתי אש בשעריה ואכללה ארמות ירושלים ולא תכביה;

Chapter 18

הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת זהה לאמר:² קום וירדת בית היוצר ושם אשמע את דבריו;³ ואיך בית היוצר והנו עשה מלאכה על-האבנים;⁴ ונשחת הכלוי אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ובשב נישחה כלי אחר כאשר שרב בעיניו היוצר לעשות;⁵ ויהי דבריו הנה אל-אמרו:⁶ היכי יוצר הזה לא יכול לעשות לכם בית ישראל נאמניינה הנה כחומר ביד היוצר כראתם בידי בית ישראל;⁷ רגע אדבר על-גבי ועמל-מכליה לנחש ולנותז ולהאביד; ⁸ אושב-הגוי והוא מערתו אשר דברתי עליו ומחותמי על-הרעה אשר חשבתי לעשות לו;⁹ ורגע אדבר על-גנו ועל-מלוכה לבנת ולונע;¹⁰ ועשה הרעה בעינוי לבלי שמע בקומי ומחותמי על-התובה אשר אמרתי להיטיב אוטו;¹¹ ועתה אמר-נא אל-איש-הודלה ועל-יושבי רוזלים לאמר כה אמר יוהה האנכי יוצר עלייכם רעה וחשב עליהם שובו נא איש מךךן הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם;¹² ואמרו נואש כי-אחד מחששותינו נלך ואיש שררות לב-הרע העשה;¹³ לכן אמר יוהה שאלו-נא בגין מי שמע כאלה שערת עשתה מאי בתולת ישראל;¹⁴ היעזב מצור שדי שלג לבנון אם-ינתקו מים זרים קנים נזהלים;¹⁵ קוישכני עקי לשוא יקטרו וכישלום בדרכיהם שבילו עולם לנצח נתיבות דרך לא סלולה;¹⁶ לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר על-יה ושם יוניד בראשו;¹⁷ כרום-קדמים אפיים לפני אובי ערך ולא-פניהם ארם ביום אידם;¹⁸ ויאמו לנו ונחשה על-ירמיהו מחשבות כו

ואיתאבד תורה מכהן ועצה מוחלט ודבר מנביא לכון וכחכו בלשון ואילנוקשיה אל-כל-דבוריו;¹⁹ הקשיבת יהוה אליו ושמע לדור וליריבו:²⁰ הישלם מהחתותובה רעה כייכרנו שווה לנפשי זכר | עמידי לפניו לדבר עליהם טובה להшиб את-המתק מם:²¹ לכן מן את-בניהם לרבב וגראם על-ידי-חרב ותהונת נשייהם שללות ואלמנות ואנשיהם היהו הריגי מות בחוריהם מכירחוב במלחה:²² תשמע עזקה מבתייהם כירבעיא עלייהם גוזוד פתאם כייכרנו שיחה ללבדינו וՓחים טמןנו לרג'ין:²³ אתה איה ידעת את-כל-יעצטם עלי למות אל-תכפר על-זעום וחטאכם מלפניך אל-התמי והיו מכך ליטים לפניו בעת אפר עשה בהם ס

Chapter 19

כה אמר יהוא הלוּ וקנית ביהוק יוצר חריש ומזקני הכהנים: ² ויצות אל-ניא בנו הנם אשר פתח שער החرسות וקורת שם את הדברים אשר-אדבר אליך: ³ ואמרת שמעו דבריהזה מלכי יהודא ושבוי ירושלם כה-אמיר יהוא צבאות אלהו ישראל הנני מביא רעה על המזום הזה אשר עזבני וויכר אתי-המקום הזה ויקטוריון לאלהים אחרים אשר לא-ידעו את המה אבוטהם ומילci יהודה ומלאו את-המקום הזה זם נקם: ⁵ ובנו את-כבודות הבעל לשך את-יבניהם באש עלות לבعل אשר לא-צינו ולא דברתי ולא עלתה על-לבבי: ⁶ لكن הנה-יכים באים נאמ-יהה וא-יקרא למלך הזה עד התופת ונגיא בר-הנמ כי א-סיגיא ההרגה: ⁷ א-עצית יהודה וירושלם במזום הזה והפטחים בחרב לפני אביהם וביד מבקשי נפשם ונתמי את-גביהם לכאכל לעוף השמיים ולברחת הארץ: ⁸ ושמנתי את-העיר הזאת לשמה ולשורה כל עבר עליה ישם וישראל על-כל-מכתה: ⁹ וההקלתים את-בשר בנייהם ואת-בשר בנותיהם איש בשדר-רעחו יأكلו במצו' ובמצוק אשר יציקו להם אביהם ומכחשי נפשם: ¹⁰ ושרבתת הבבקב לעוני האנשיים ההלכים אוטך: ¹¹ ואמרת אליהם כה-אמיר | יהוה צבאות כקה אשר בר את-העם הזה ואת-העיר הזאת כאשר ישרב את-כל היוצר אשר לא-יכול להרפה עוד ובתפות וקבריו מהין מזום לךבור: ¹² כראעשה למלך הזה נאמ-יהה ולישבו ולתת את-העיר הזאת כתופת: ¹³ והו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודא כמקום התופת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-gentiyotם לכל-צבא השמיים והסר ונסכים לאלהים אחרים: ¹⁴ ייבא רומייה מהתפת אשר שלחו יהוא שם להנבה ועמד בחצר בית-יהה ואמיר אל-כל-העם: ¹⁵ כה-אמיר יהוא צבאות אלהו ישראל הנני מביא אל-העיר הזאת ועל-כל-עיריה את כל-הרעה אשר דברתני עלייה כי הקשו את-ערפם לבתני שמווע את-בדרכו:

Chapter 20

Chapter 21

¹ הזכיר אשריהו אל-יעמיהו מאת יהוה בשלה אליו המלך צדקהו את-פחוור במלוכה ואת-צפניה במשיחת הכהן לאקו: ² דרש-א
בעדנו אתיהו כי נבוכדראצר מלך-בבל נלחם עליינו אזלו' ועשה יהוה אותנו ככל-נפאלאיו ועלה מעליונו: ³ זיאמר יומיהו אליהם כה
תאמון אל-צדקהו: ⁴ כהיאמר והיה אלהי ישראל הנני מסב את-יכל הפלממה אשר בזקם אשר אלם נלחמים גם את-מלך בבל
ואת-הכשדים הצרים עליים מחוץ לחומה ואספהתי אותם אל-תוּר העיר הזאת: ⁵ ונלחמתי אני אתלם ביד נסיה ובורע חזקה ובאף
ובחמה ובכח גדול: ⁶ והכיתוי את-יושבי העיר הזאת ואת-האדים ואת-הבהמה בדבר גדול ימתו: ⁷ ואחרירין נאמיהו אתן את-צדקהו
מלריהודה ואת-עבדי | ואת-העם ואת-הנסאים בעיר הזאת מוקהרב ומורה רב ביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד איביהם
וביד מבקשי ונפשם והכם לפירחוב לא-יחסום עלייהם ולא-יחסול ולא-ירחם: ⁸ ואלה העזה תאמור כי יהוה הנני נתן לפניום את-דרר

החמים ואתי-זך המות: ⁹ ה' ישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובذرע והיווצא ונפל על-הכשדים הזרים עלייכם יחיה והיתהלו נפשו: ¹⁰ כי שמתני פנו בעיר הזאת לזרעה ולא לטובה נאם-יהנה ביד-מלך בבל-תונן ושרפה באש: ¹¹ ולבית מלך יהולה שמעו דבריה: ¹² בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משלט והצלו גוזל מיד עושק פרת-צא לאש חמתי ובערוה ואין מכבה פפני רע מעלהיהם: ¹³ הנה אליך ישבת העמק צור המישר נאם-יהנה האמורים מיריחת עליינו ומיו יבוא במעונותינו: ¹⁴ וקדתי עלייכם כפרוי מעלייכם נאם-יהנה והצתי אש בירעה ואכלה כל-סביבה:

Chapter 22

¹ כה אמר יהוה רד ביד-מלך יהודה ודברת שם את-הזכר זהה: ² ואמרת שמע דבריה: מלך יהודה הישב על-כסא דוד אתה ועבדיך ועמר הבאים בשעריהם קאליה: ³ כה | אמר יהוה עשו משפט ואזכה והצלו גוזל מיד עשו גרג'יתום ואלמנה אל-תננו אל-תחסוס ודם נקי אל-תשפכו במקום הזה: ⁴ כי אמ-עשוו מעשוו את-הזכר הזה ובאו בשעריו הבוטה זהה מליט ושבים לזרע על-כסאו וככitos ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: ⁵ ואם לא תשמשו את-הדברים האלה בו נשבעתי נאם-יהנה כייל-רבה יהוה הבית הזה: ⁶ כי-כח | אמר יהוה על-בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אסלא אישיך מדבר ערים לא נשבה: ⁷ קדשתי עלייך משחתים איש וכלי וכרתם מבחר ארליך והפיול על-הראש. ועבורי גוים רבים על העיר האת ואמרו אל-רעה על-מה עשה יהוה בכה לעיר הגדולה הזאת: ⁸ ואמרנו על-אשר עזבו את-בירת יהוה אלהיהם וישתחו לאלהים אחרים ויעבדום: ¹⁰ אל-תובן למת ואל-תנדז לו בכו בכו להן כי לא ישוב עוד וראה את-ארץ מולדתו: ¹¹ כי כה אמר-זהו אל-שלם בזיראשיה מלך יהודה תחת יאסחו אבוי אשר יצא מוקהם קומם הזה לא-ישוב שם עוד: ¹² כי במקום אשר-הgalו אתנו שם ימות ואת-הארץ זאת לא-יראה עוד: ¹³ הנה בינה ביתו בא-צדקה ועל-יתומי בלא-צדקה ועל-יתומי בלא-משפט ברעה ישבך חם ופעל לא יתנו: ¹⁴ האמור אבנה-לי בית מדות ועליות מרותם וקרע לו חלוני וספון בארו ומשוח בשער: ¹⁵ התמלן כי אתה מתחרה באחו אביך הלווא אל-ושנה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: ¹⁶ זיו-רעני ואביוין אז טוב הלוואריה הדעת את נאם-יהנה: ¹⁷ אוין עיר ולבר כי אמ-יעלב-צער ועל-DEM-הנקו לשופר ועל-העשך ועל-המרוצה לעשנות: ¹⁸ لكن כי אמר יהוה בירא-היקם בירא-היקם מלך היזה לא-יסוףדו לו היו אחיו והיו אחות לא-יסופדו לו היו אדון והיו הדקה: ¹⁹ קבורת חמור יקרו שכוב והשלן מהלאה לשעריו ירושלים: ²⁰ עלי הלבנון ואל-קי ובעשן תנין קולר ועקי מערבים כי נשברו כל-מאביר: ²¹ בדורתי אליך בשלותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנועו-יר: כי לא-שמעת בקהל: ²² כל-רעיך תרעהר-לו ומאהביך בשבי יילכו כי אז-תבשי וככלמת מכל רעך: ²³ ישบทי בבל-בון מוקנני בארץיך זה-היננת בבל-מלך חיל-כילה: ²⁴ חיאני נאם-יהנה כי אמ-יהה כנראה ביר-היקם מלך יהודה חותם על-ידי ומני כי משם את-הגבנה: ²⁵ גונתתני ביד-מבקשי נפשל ובדיד אשר-אתה יטור מפניהם וגיד נבוג-דראצר מלך-בבל וביד הכהדים: ²⁶ והטלתי אתך ואת-אך-אשך לזרעך על-ארץ אחרת אשר לא-ידתם שם ושם מקומו: ²⁷ ועל-הארץ אשר-הם מנסאים את-ינפשם לשוב שם שמה לא ישובו: ²⁸ העזב נבזה נפוץ האיש הזה כנראה אמ-כלי אין חוץ בו מדו-הוטל הווא וזרעו והשלמו על-הארץ אשר לא-ידעו: ²⁹ הארץ שמעי דבריה: ³⁰ הנה | אמר יהוה כתבו את-האיש הזה ערי-יו גבר לאי-צלה בימיו כי לא יצליח מזען איש ישב על-כסא דוד ומשל עוד ביהו-קה:

Chapter 23

¹ היו רעים מאבדים ומפצים את-צאן מרעיתי נאם-יהנה: ² כן כה-אמר יהוה אלהי ישראל על-הרים הרעים את-עמי אוּם הפטצת את-צאני ותדחום ולא פקdotם אתם הנני פוך עלייכם את-רע מעלייכם נאם-יהנה: ³ אני אקצת את-שארית צאני מכל הארץ צאנך את-צון שם ושבתי את-הן על-תונן ורבע: ⁴ והקמתי עליהם רעים ונזום ואירועו עזד וαιיחתו ולא יפקדו נאם-יהנה: ⁵ אשר-הדקתי את-צון שם ושבתי את-הן על-תונן ורבע: ⁶ בימי תושע יהודה ושראל ושכנן הנה ימי נאם-יהנה והקמתי לדוד צמח צדיק וullen מל' והשליל ועשה משפט וצדקה באץ: ⁷ لكن הנה-יכים באים נאם-יהנה ולא-יאמרו עוד ח'יה-הה אשר העלה את-בון ישראל מארץ מצרים: ⁸ כי אמ-חו-יריה אשר העלה ואשר הביא את-זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הדוחתים שם ושבנו על-אדמתם: ⁹ לנבאים נשרב לבי בקרבי רחפו כל-עצמוני היותו כאיש שכור ונכרב עברו יון מפניהם יהוה ומפניהם דבורי קדשו: ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כירמפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרווצתם רעה וגבורתם לא-יכן: ¹¹ כי-גיג-נביא גס-יכן חנפו גס-ביבתי יצאתי רעם נאם-יהנה: ¹² لكن היה זרלים להם כחלקלוק באללה ויחזו ונפלו בה כי-אביא עלייהם רעה שנות פקdotם נאם-יהנה: ¹³ ובנבי-אי שמרון ראיתי תפלה הנבא בבעל ויתען את-עמי את-ישראל: ¹⁴ ובנבי-אי ירושלים ראיתי שערורה נאוף וולך בשקר וחוזק ידי מרים לבת-יריבבו איש מרעתו היולי כלם כסdom וישראל כעמורה: ¹⁵ لكن כה-אמר יהוה צבאות על-הנבאים הנני מאכלי אוטם לענה וושקטים מיראש כי כאית נבאיו ירושלים יצאה חנפה לכל-הארץ: ¹⁶ כה-אמר יהוה צבאות אל-תשמעו על-דברי הנבאים לכם מהבילים היפה אתכם חזון לבט' יבראו לא מפי יהוה: ¹⁷ אמרים אמרו למן-אצוי דבר יהוה שלום יהיה לכם כל-הן בשירות לבו אמרו לא-תבזבז על-יכם רעה: ¹⁸ כי עמד בסוז יהוה וירא ושמע את-דרכו מיה-קשיב דבריו וישמעו: ¹⁹ הנה | סעת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על-ראשים וחול: ²⁰ לא ישוב אף-יהה עד-עשתו ועד-הקומו מוכחות לבו באחרית הימים מתבוננו בה בינה: ²¹ לא-שלחו

את-הנביאים והם נצו לא-דיברתי אליהם והם נבאו:²² ואם-עמדו בסודו וישמעו דבריו א-ת-עַמְלִי יושבום מדרךם הרע ומערע מעלהיהם:²³ האלהי מקרב אני נאמיה ונ-אלהי מרחק:²⁴ אם-יסתר איש במשתרים ואני לא-יראנו נאמיה הלא את-השכנים ואת-הארץ אני מלא נאמיה:²⁵ שמעתי את אשר- אמרו הנביאים בשמי שקר לאמר חלמתי:²⁶ עד-טמי השם בלב הנבאים ובאי השקר ונביי נאמיה:²⁷ החשבים להשכית את-עמי שמי בחולמותם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את-שכוי בבעל:²⁸ הנביא אשר-אותו חלום יספר חולום ואשר דברי אמרת מה-תלben את-הבר נאמיה:²⁹ הלא כה דברי כאש נאמיה ונכפיטש פצץ שלע:³⁰ لكن הני על-הנביאים נאמיה מגנבי דברי איש מאת רעהו:³¹ הני על-הנביאים נאמיה הלקחים לשונם וינאכו גם: הני על-הנביא חלומות שקר נאמיה והו ספורים ויתעו א-ת-עמי בשקרים ובפחדותם ולא-שחלותם ולא צויתים והועל לא-יועילו לעמיה:³² וכיישאלך העם הזה או-הנביא א-ז'חן לאמר מה-משא והוא ואמרת אליהם את-מה-משא ונטשתו אתכם נאמיה:³³ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא והוא וקדתי על-האיש ההוא ועל-ביתו:³⁵ כה תאמרו איש על-רעשו ואיש אל-אתינו מה-עהינה והוא ומה-דבר יהוה:³⁶ ומשא יהוה לא טהורען כי המשא והוא לא-יש דברו והפקתם את-דברי אליהם חווים יהוה צבאות אלהינו:³⁷ כה תאמר אל-הנביא מה-עניך והוא ומה-דבר יהוה:³⁸ אם-משא והוא תאמרו לבן כה אמר והוא יען אמרכם את-הבר זהה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה:³⁹ لكن הני ונשיתי אתכם נשא ונטשתו אתכם ואת-העיר אשר ותהי לך לא-בוניכם מעל פניהם:⁴⁰ ונתתי עלייכם חרותת עולם וכמלות עולם אשר לא תשכח:

Chapter 24

1 הראנו והנה שני דודיו תאנים מועדים לפניו היכל והוה אחורי הגלות נבוכדראץ מלך-בבל ATI'ננו בזיהו יקם מלריהו זה
ואת-שר' יהודה ואתי-חירש ואתי-המseg' מירושלם ובאים בבל: **2** הדוד אח' תאנים טבונט מלא' כתאי הבקחות והדוד אח' תאנים רעת
מא' אשר לא-תאכלנה מרען: **3** זיאמר יהודה אל' קה-אתה ראה ירמיהו זאקר תאנים התבות טבונט מלא' וברעות רעת מא'
אשר לא-תאכלנה מרען: **4** יהי דבריהו אל' לאמו: **5** קה-אמיר יהוה אלהי ישראל כתאיים התבות האלה קנא'יר אט'ג'ות יהודה אשר
שלוחתי מון-המקום הזה ארץ כשי'ם לוטובה: **6** שומתי עני עלי'ם לטובה והשביתם על-הארץ ה'את ובניטים ולא אה'ס' ונטעים ולא
את'וש: **7** ונתמי להם לב לדעת את' כי אני יהוה והיורל לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי'ישבו אליו בקהל'ם: **8** כתאיים הרעות אשר
לא-תאכלנה מרע כירכה | אמר יהוה כן אט'ן את'צ'ד'קהו מלריהזה ואתי-שר'ו ואט' | שאarity ירושלם הנשארים בא'ץ ה'את והישבים
בא'ץ מא'ים: **9** נתמים לוזעה לרעה לכל מלכوت הארץ לחרפה ולמשל' לשוננה ולקללה בכל-המקומות אשר-אד'ים שם: **10** ושליחתי בם
את'יח'ר'ב את'הרב ואת'הרב עד-תדם מעל האד'לה אש-רנטתי להם לא-ובותיהם:

Chapter 25

הזהר אשר היה על-ירטמו הולך ורביעו בשנה הרביעית ליהוקום בקיושו מלך והודה הוא השנה הראשונית לנובודראצר מלך בבל;² ואשר דבר ירמיהו הנביא על-כל-עם יהודה ואל כל-ישראל וירושלם לאכרים;³ מדור שלישי עשרה שנה ליASHIHO בקיושו מלך יהודה ועוד | היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבריהם אליו ואדבר אליכם אשים ודבר ולא שמעתם;⁴ בשליח יהוה אליכם את-כל-עבדיו הנבאים השכם ושליח ולא שמעתם ולא-התייחסם את-АЗונם לשמע;⁵ ולאמר שובוי-איש מדרכו הרעה ומגע מעליים ושבו על-האדמות אשר נתן יהוה לכם ולא-בזתיכם למן-עולם ועד-עולם;⁶ ואלתלנו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם ולא-תיכעיסו אותו במעשה זידים ולא ארע לך;⁷ ולא-שמעתם אליו נאמיתו להמען העסוני במעשה זידים לרעיכם;⁸ וכן כה אמר יהוה צבאות עון אשר לא-שמעתם את-דברי;⁹ הנהני שלם ולקחתו את-כל-משפחות צפון נאמיתו והולבנודראצר מלך-בבל עבדיו והבאלמים על-הארץ הזאת ועל-ישוביה ועל כל-הגויים האלה סכיב והחרמותים ושמותים לשמה ולשרקה ולחברות עולם;¹⁰ והאבדרת מיהם קול שzon וקול שמחה קול חתן וקול כליה קול רוחים ואור נר;¹¹ וההתה כל-הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגויים האלה את-מלך בבל שביעם שנה;¹² והיה מלאות שביעים שנה אפוך על-מלך-בבל ועל-הגויה ההוא נאמיתו את-עוזם ועל-ארץ כשדים ושמתי אתנו לשכנותות עולם;¹³ והבאתי על-הארץ ההיא את-כל-דברי אשר-דברתי עלייה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-רבנא ירמיהו על-כל-הגויים;¹⁴ כי עבדותם גודלה-מה גוים ורבים ומילכים גדולים ושלמתי להם כפעלים וכמעשה זיהום;¹⁵ כי היה אמר יהוה אלהי ישראל אליו לך את-כלום היין החכמה הזאת מידי והשכינה אוטה את-כל-הגויים אשרAnci שלח אוטך אליהם;¹⁶ ושתו והתגונשו והתהלו מפני החרב אשר Anci שלח בינוותם;¹⁷ ואפקח את-הគוס מידי יהנה ואשכה את-כל-הגויים אשר-שלתני יהוה אליהם;¹⁸ את-ירושלם ואת-עוני יהודה ואת-מלכיה את-שריה לtotת אתם לחרבה לשמה ולשרקה ולקללה ביום הזה;¹⁹ את-פרעה מלך-מצרים ואת-עבדיו ואת-ישראל ואת-כל-כלמי ארץ העוז ואת-כל-מלךי הארץ ואת-מלךי אשור פלשתים ואת-אשקלון ואת-עזה ואת-עקרון ואת-שרית אשdon;²¹ את-אדום ואת-מוab ואת-בנני עםון;²² ואת-כל-מלךי צידון ואת-מלךי האי אשר עבר הים;²³ ואת-דדן ואת-תימא ואת-בבז'ו ואת-כל-קצוצין פאה;²⁴ את-כל-מלךי ערב ואת-כל-מלךי הערב השכנים במדבר;²⁵ ואת-כל-מלךי זמור ואת-כל-מלךי עילם ואת-כל-מלךי קדי;²⁶ ואת-כל-מלךי הצפון הקדובים והרוחקים איש אל-אתנו ואת-כל-הממלכות הלא-ארץ אשר על-פני האדמה וממלך שרש ישתח אחריהם;²⁷ ואmortת אליהם ס-כה-אמור יהוה צבאות אלהי

ישראל שתו וscraro וקו נפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנחנו שלח בינויכם:²⁸ והוה כי ימאננו לך חתיה כוס מידן לשתו ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו:²⁹ כה הנה בעיר אשר נקרא ישע עלייה אנחנו מחל לחרב ואתם הנקה תנכו לא תנכו כי הרבה אמי קרא על כל-ישע הארץ נאם יהוה צבאות:³⁰ אתה תנבא אליהם את כל-הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה מפנום ישאג וממעון קדשו יתע קולו שאג ישאג על-זנחו הידך דרכם יוננה אל כל-ישע הארץ:³¹ בא שאון עד-קצת הארץ כי ריב ליהוה בגנים נשפט הוא לכל-בשר הרשעים נתנים לחרב נאמ-יהוה:³² כה אמר יהוה צבאות הנגה רעה יצאת מגוי אל-גוי ושור גדור ועור מרכתי ארץ:³³ הוה חללי יהוה ביום ההוא מקצת הארץ ועד-קצת הארץ לא יספור ולא יאשפו ולא יקבבו לדzon על-פני האדמה יהו:³⁴ היללו הרעים חעקו והתפלשו אדרוי ה зан כימלאו ומיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמזה:³⁵ ואבד מנוס מקרעריהם ווליטה מאדיי ה зан:³⁶ קול עצה הרעים וילת אדרוי ה зан כי-שיד היה א-מרעitem:³⁷ נדמו וגאות השלים מפני חרון אפריהה:³⁸ עגב בכיר סכו כיריתה ארצם לשפה מפני חרון היונה ומפני חרון אף-ו:

Chapter 26

¹ בראשית מלכות יהויקם בזיאשו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר:² כה | אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל-עריו יהוה הבאים לשתחמת בית יהוה את כל-הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל-תתגע דבר:³ אוול ישמעו וישבו איש מדרון הרעה ונחתת אל-הרעה אשר אנחנו חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם:⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללקת בתוריין אשר נתתי לפניכם:⁵ לשמע על-דבריו עבדיו הנבאים אשר אנחנו שלח אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללקת כל-גוי הארץ:⁶ ונחתת את-הביתה הזה כשלה ואת-העיר הזאת אתן להללה כל-גוי הארץ:⁷ ושמעו הכהנים והנבאים וככל-העם מדבר את-ירמיהו מדבר את-הדברים האלה היה ויתנו | ככלות ירמיהו לדבר את כל-אשר-צנה יהוה לדבר אל-כל-העם ויתפשו אותו הכהנים והנבאים וככל-העם לאמר מות תמות:⁸ מודיע נבנית בשם יהוה לאמר כשלו יהוה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאון יושב ויקהל כל-העם אל-ירמיהו בבית יהוה:¹⁰ ושמעו שריה יהוקה את הדברים האלה ויעלו מבית-המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש:¹¹ ואמרו ירמיהו אל-כל-השדים ואל-כל-העם ואל-כל-העם לאמר משפט-מן לאיש הזה כי נבא אל-העיר הזאת כאשר שמעתם באזיניכם:¹² ויאמר ירמיהו אל-כל-השדים ואל-כל-העם לאמר יהוקה שלחני להנבא אל-הביתה הזה ואל-העיר הזאת את כל-הדברים אשר שמעתם:¹³ עתה היטיבו זרכיכם ומעליךם וישמעו בקול יהוה אלהיכם ונחטם יהוה אל-הרעה אשר דבר עלייכם:¹⁴ ואני בנני בידכם שעולי לטוב וכי-שר בעיניכם:¹⁵ אך ידע תדע כי אם-ממתים אתם אתם כי-זם נקי אתם נתנים עלייכם ואל-העיר הזאת ואל-ישעיה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באנויכם את כל-הדברים האלה:¹⁶ ויאמרו השרים וככל-העם אל-הכהנים ואל-הנבאים איז-לאליש הזה משפט-מן כי בשם יהוה אל-הינו דבר אליו:¹⁷ יקומו אנשים מזקני הארץ ואל-כל-קהל העם לאמר:¹⁸ מכיה המקורשתי היה נבא בימי חזקיה מלך יהודה ואמרו אל-כל-עם יהודיה לאמר כה-אמור | יהוה צבאות צוין שדה תחרש וירושלים עיטם תהיה וגר הבית לבבות יער:¹⁹ ההמתה המתה חזקיה מלך יהודה וככל-יהודה שלא יראה יראה את-יהודה ויחל א-תפנוי יהוה ויחטם יהוה אל-הרעה אשר-דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדור על-גנשווינו:²⁰ וגם-איש היה מתנבא בשם יהוה אוריו בירושימה מקרית הערים ונבא על-העיר הזאת ועל-הארץ הזאת כל דבריו ירמיהו:²¹ המלך-יהויקם וכילגבייו וככל-השרים את-דבירו ויבקש המלך המיתו וישמעו אוריו וירא ויברך ובא מצרים:²² וישלח המלך יהויקם ואנשימים את אלתנן בר-עכבר ואנשימים אתו אל-מארים:²³ ויצויאו את-אורוּחוּ ממצרים ובאהו אל-המלך יהויקם ויבאו בחרב ושולר את-גבוריו כלר יהודה:²⁴ אך יד אחיקם בר-שפן היה את-ירמיהו לבתו תתי-אתו ביד-העם להמיתו:

Chapter 27

¹ בראשית מלכת יהויקם בזיאשו מלך יהודה היה הדבר הזה אל-ירמיה מאת יהוה לאמר:² כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרот ומוטות ונחתם על-צוארך:³ וshallחת אל-מלך אדום ואל-מלך מואב ואל-מלך בני עמון ואל-מלך צידון ביד מלכים הבאים לירושלים אל-צדוקיו מלך יהודה:⁴ צויתת אתם אל-אדניים לאמר כה-אמור יהוה צבאות אלהו ישאל כל-theadnu אל-הדים:⁵ אני עשיית את-הארץ את-האדם ואת-הבהמה אשר על-פני הארץ בכמי הנadol ובזרועי הנטואה ונתתיה לאשר ישר בעיניו:⁶ עתה אנחנו נתתי את-כל-הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל עבדיו ונ-את-היתת השלה נתתי לו לעבדו:⁷ עבדו אותו כל-הגוים ואת-בנ-בננו עד בא-עת ארצנו גמיהו ועבדו בו גוים ובניים וממלכים גדולים:⁸ היה לנו והמלך אשר לא-יעבדו אותו את-גבודנאצר מלך-בבל ואת-שר לא-יתמן את-ציארו בעל מלך בבל ובבל ובבל ובבל ובבל ובבל אפקד על-הגנו ההוא נאם יהוה עד-תמי אתם בידך:⁹ אתם אל-תשמעו אל-גבאיים ואל-קסמיים ואל-חלמיים ואל-ענינים ואל-שפיכם אשר-הם אמרים אליכם לאמר לא-יעבדו את-מלך בבל:¹⁰ שקר הם נבאים לכם למן הרחק אתם מעלה אדמותם והדחותי אתכם ואבדתם:¹¹ והגוי אשר ביא את-ציארו בעל מלך-בבל ועבדו עלה-אדמתהו נאם יהוה ועבדה וישב בה:¹² ואל-צדקה מלך יהודה דברתني כל-הדברים האלה לאמר הביאו את-ציאריים בעל מלך-בבל עבדו אותו ועכו וחיו:¹³ למה תמולות אתה ועמר בחרב ברעב ובחרב-אשך דבר-דבר והוא אל-הנו אשר לא-יעבד את-מלך בבל:¹⁴ ואל-תשמעו אל-דברי הנבאים אמרים אליכם לאמר לא-תעבדו את-מלך בבל כי-שקר הם נבאים לכם:¹⁵ כי לא-שלחות נאם יהוה

והם נבאים בשמי לשקר למן הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבראים לכם:¹⁶ ואלה הכהנים ואלה כל העם הזה דברתני לאמר כי אפר יהוה אל-תשמעו אל-דבורי נביאיכם הנבראים לם לאמר הנה כל בית יהוה מושבים מבקלה עתה מהרה כי שקר הפה הנבראים לכם:¹⁷ אל-תשמעו אלהם עבדו את-מלך-בבל וחיו למשך תקופה העיר הזאת חרבה:¹⁸ ואלה הנבראים להם ואמשיש דבריהו אתם יטערנו ביהוה צבאות לבתיהם הכהלים | הנוטרים בביתי יהוה ובית מלך יהוה ובירושלם בבל:¹⁹ כי אמר יהוה צבאות אלה העמדים ועל-הם על-המכונות ועל-יתר הכהלים הנוטרים בעיר הזאת:²⁰ אשר לא-להם נבוכדנאצ'ר מלך בבל בגלוותם אתייכוניה בריהייקים מלך יהוה מירושלם בבל ואת כל-חורי יהודקה וירושלם:²¹ כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל על-הכהלים הנוטרים בית יהוה ובית מלך יהודה ירושלם:²² בבל יהובאו ושם יהיו עד יום פקדי אתם נאמיה יהוה והעליתים והшибיתים אלה המקומן הזה:

Chapter 28

Chapter 29

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלים אל-ת'ור זקנּוּ הַגּוֹלָה וְאֶל-הַכְּנִינִים וְאֶל-הַגְּבִּיאִים וְאֶל-כְּלָהָם אשר הַגּוֹלָה נִבְּכוּ דָּאֵצֶר מירושלים בבליה;² אחריו צאת יקנּוּ הַמְּלָךְ והַגְּבִּירָה והַסְּרִיסִים שְׁרֵי יוֹדָה וּרוֹשָׁלָם והַחֲרֵשׁ והַסְּגָּר מירושלים;³ בַּיּוֹם גָּמְרָה בְּנַחֲלָקָה אשר שלח צדקה מלייחודה אל-גבוכדאנצר מלך בבל בבליה לאמר: ⁴ כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵינוּ וּשְׁרָאֵל לְכַל-הַגּוֹלָה וגְּמַרְתִּי אֶת-הַלְּלִיטָה בְּבָלָה:⁵ בָּנוּ בָתִים וְשָׁבוּ וְנוֹתְנוּ גְּנוּתָה וְאֶכְלָוּ אֶת-פְּרוּנוֹ: ⁶ קָטוּ נְשִׁים וְהַולְּדוּ בְּנִים וּבְנָוֹתָה וְקָחוּ לְבָנָיכֶם גְּשֻׁשָׁם אשר-הַגְּלִיטָה תָּנוּ לְאָנָשִׁים וְתָלָדָה בְּנִים וְבָנָות וּרְבָרִישָׁם ואֶל-תְּמָעָתוֹ: ⁷ וְדַרְשָׂו אֶת-שְׁלוֹם הָעִיר אשר אָתָּה אֶתְכֶם שְׁמָה וְהַתְּפִלּוּ בְּעֵדָה וְאֶת-בְּנוֹתֶיכֶם תָּנוּ לְבָנִים וְתָלָדָה בְּנִים וְבָנָות נִשְׁׁרָאֵל אל-ישָׁיאוּ לְכֶם נִבְּאֵיכֶם אֲשֶׁר-בְּקָרְבָּכֶם וּקְסָמֵיכֶם אל-יְהוָה כִּי בְּשָׁלוֹמָה וְיְהוָה לְכֶם שְׁלוֹם:⁸ כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵינוּ וּשְׁרָאֵל אֶל-ישָׁיאוּ לְכֶם נִבְּאֵיכֶם אֲשֶׁר-בְּקָרְבָּכֶם וּקְסָמֵיכֶם וְאֶת-תְּשִׁמְעוּ אֶל-חַלְמָתֶיכֶם אשר אַתָּם מְחַלְלִים:⁹ כִּי בְּשָׁקָר הַם נִבְּאֵים לְכֶם בְּשָׁמֵי לֹא שְׁלָחוּתִים נִאמְרִי-הָעוֹד:¹⁰ כִּי-כִּי-כִּי אָמַר יְהוָה לְפִי מְלָאת לְבָבֶל שְׁבָעִים שָׁנָה אָפָקְד אֶתְכֶם וּהַקְּמָתִי עַלְיכֶם אֶת-דְּבָרִי הַטּוֹב לְהַשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה:¹¹ כִּי אָנֹכִי דָּעַתִּי אֶת-הַמְּחַשְּׁבָת אשר אָנֹכִי חָשַׁב עַלְיכֶם נִאמְרִי-הָעוֹד מְחַשְּׁבָתָו שְׁלוֹם וְלֹא דָרַעָה לְתֵת לְכֶם אַחֲרִית וְתָקוֹה:¹² קְרוּאָתָם אֶתְכֶם וְהַתְּפִלְלָתָם אֶל-וְשָׁעָתָם אֲלֵיכֶם וְבְּקָשָׁתָם אֶתְכֶם:¹³ וְבָקָשָׁתָם אֶתְכֶם וְמַצְאָתָם כִּי מִזְרָשַׁנִּי בְּכָל-לְבָבָכֶם:¹⁴ וּמִצְאָתִי לְכֶם נִאמְרִי-הָעוֹד וְשְׁבָעִתִּי אֶת-שְׁבִיטָתֶיכֶם וְקְבָעִתִּי אֶתְכֶם מְכַל-הַגּוֹנִים וּמְכַל-הַמָּקוֹמוֹת אשר הַדְּחַתִּי אֶתְכֶם שָׁם נִאמְרִי-הָעוֹד וְשְׁבָעִתִּי אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הַגְּלִיטָה אֶתְכֶם מִשְׁמָן:¹⁵ כִּי אָמְרָתָם הַקְּרִים לְנוּ וְהָוָה נְבָאים בבליה:¹⁶ כִּי-כִּי | אָמַר יְהוָה אֶל-הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל-כְּסָא ذָד וְאֶל-כָּל-הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת אֲחִיכֶם אשר לְאַיִצָּאוּ אֶתְכֶם בְּגּוֹלָה:¹⁷ כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאֹת הַנְּגִינִּי מְשִׁלֵּחַ בְּסִמְכָה אֶת-הַחֲרָב אֶת-הַרְעָב וְאֶת-הַדְּבָר וְנִמְתַּנְתִּי אֶתְכֶם כְּתָנִים הַשְׁעָרִים אשר לְאַתְּאֵלָה נִמְתַּנְתִּי אֶתְכֶם בְּגּוֹלָה:¹⁸ וּזְדַפְּתָא אֶחָרִילָם בְּחֶרֶב בְּרָעָב וּבְדָרָב וּמִתְּמִימָה לְזֹועַה לְכָל | מִמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְאַלְהָה וְלִשְׁמָה וְלִשְׁרָקה וְלִחרְפָּה בְּכָל-הַגּוֹנִים מִרְעָעָה:¹⁹ מִתְּחַת אֶשְׁר-לְאַיִצָּמוּ אֶל-דְּבָרִי נִאמְרִי-הָעוֹד אֶשְׁר-שְׁלָחוּתִי אֶל-יְהָוָה אֶת-עֲבָדֵי הַנְּבָאים הַשְׁכָם וְשָׁלָח וְלֹא שְׁמָעָתָם נִאמְרִי-הָעוֹד:²⁰ וְאֶתְכֶם שָׁמְעוּ דְּבָרַי-הָעוֹד כָּל-הַגּוֹלָה אֶשְׁר-שְׁלָחוּתִי מירושלים בבליה:²¹ כִּי-אָמַר יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵינוּ וּשְׁרָאֵל אֶל-אֲחָבָב בְּנַחֲלָקָה וְאֶל-צְדָקִיהוּ בְּנִמְשָׁעָה הַנְּבָאים לְכֶם בְּשָׁמֵי שְׁker הַנְּגִינִּי | נִתְן אֶתְכֶם בְּידֵנְבָדָרָאצֵר מַלְךָ-בָּבָל וְהַכְּמָם קְלִילָה לְכָל גְּלוּתֵי-יְהָוָה אשר בבל לאמְרֵי יְשָׁמֵךְ יְהָוָה כָּצְדָקִיהוּ וְכָאַחֲבָאֵל אֲשֶׁר-קָלָם מַלְךָ-בָּבָל באָשָׁן:²³ יוֹעֵן אֶשְׁר עָשָׂו נְבָלה בְּיִשְׂרָאֵל וּוּנְאָפוֹ אֶת-נְשָׁרִי רְעִים וְדְבָרָו דָּבָר בְּשָׁמֵי שְׁker לְאֹזֶן צְוִיתָם וְאֶנְכִּי הוּא יְדָע וְעַד נִאמְרִי-הָעוֹד:²⁴ וְאֶל-שְׁמָעִים הָעוֹד הַנְּחַלְמִי תָּמַרְתִּי לְאָמָר:²⁵ כִּי-אָמַר יְהָוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵינוּ וּשְׁרָאֵל לְאָמַר יְעֵן אשר אֶתְהָ שְׁלָחוֹת בְּשָׁמְכָה סְפָרִים אֶל-כָּל-הָעָם אשר בְּיַרְושָׁלָם וְאֶל-צְפָנָה בְּנַעֲשָׂה הַכְּהֵן וְאֶל-

כל הכהנים לאמר: ²⁶ יהזה נתנו כהן מחת יהזע הכהן להיות פקדים בيت יהוה לכל איש משגע ומתנבע ונתנהו אתו אל המהפקת ואל הצינוק: ²⁷ עתה למה לא גערת ברמייה העונתי המתנבה לכם: ²⁸ כי על כן שלח אלינו כל אמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונבע גנות ואכלו את פריהן: ²⁹ ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: ³⁰ ויהי דבריו אלה אל ירמיהו לאמר: ³¹ שליח על כל הרגול לאמור כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר: ³² אכן כה אמר יהוה הנה פקד על שמעיה הנחלמי ועל רזען לאייה לא איש | יושב | בתורהם הוה ולאיראה בטוב אשר אני עשה לך כי אם יהוה כיסרה דבר על יהוה:

Chapter 30

ה'דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ² כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמור כתבל את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: ³ כי הנה ימים הבאים נאמיה יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהוה אמר יהוה והשכבים אל הארץ אשר נתתי לאביהם וירושקה: ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואליהוזה: ⁵ כיכה אמר יהוה קול מרדחה שמענו פחד ואון שלום: ⁶ שאלנו וראו אם יולד זכר מדוע אמרתי כל בבר ידיו על פלאיו וההפקנו כל פאים לירקון: ⁷ הוי כי גדול הוא מאון מהו ועת צראה היא לעקב ומפנה וושע: ⁸ כייה ביום ההוא נאם יהנה עצאות אשבר על מעל צוארך ומופתיך אנחנו ולא יעבדך עוז ריקם: ⁹ ועבדו את יהוה אלהיקם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ¹⁰ ואתה אל תירא עבדי יעקב נאמיה יהוה ואל תחת וישראל ליה הנהו מושיען מרוחק ואת צערך מארץ שביהם ושב יעקב ושקט ושאנן אוין מחריד: ¹¹ כי אתך אני נאמיה להושיע כו'ஆעשה כליה בכל הרגלים | אשר הפצויר שם ארך אתך לא יעשה כליה ויסרטיך למשפט ונכח לא אנחר: ¹² כי אמר יהוה אונש לשברך נחלה מכתה: ¹³ איזונן דינך למזור ורפואה תעל אהן לך: ¹⁴ כל מאהניך שכחוך אותן לא זדרשו כי מכת אוב היכיתו מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתו: ¹⁵ מה מתעך על ישברך אנוש מכابر על | רב עונך עצמו חטאיך עשיתי אלה לך: ¹⁶ אכן כל אכליך אילו ואכליך כלם בשבי יילכו והיו שאסיך למשפה וכלי בזיר אתן לך: ¹⁷ כי עליה ארכה לך וממקותיך ארכיך כי נדחה קראו לך ציון היא דרש און לה: ¹⁸ כי | אמר יהוה הנניש שבשותה אהלי שעקב ומשכנתיו ארחות וובנותה עיר עלתלה וארכמן על משפטו ישב: ¹⁹ יייא מדם תזה וקוץ משחיקים והרבתים ולא ימולטו והכבדים ולא יצערו: ²⁰ והיו בינו כלodem ועדתו לפני תcum ופקתיה על כל לחתzion: ²¹ יהוה אידרו מטנו ומשלו מחרבו וילא והקורבתו וגנש אליו כי מי הויא ער בעת לבנו לghost את אל נאמיה יהוה לעם ואנכי אליהו לכם לאלהים: ²² סערת יהוה נגה | סערת יהוה צאה ער מתגבור על ראש רשיים יחול: ²⁴ לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימנו מזומות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:

Chapter 31

¹ בעת היא נאמיה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהוילו לעם: ² כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלו להרינו ישראל: ³ מרתוק יהוה לי ואקbat עולם אהבתיך על כן שכך חס: ⁴ עוד אהבר נובנית במתלה ישראל עוד תעדי טפיו ויצאת במחול משחקים: ⁵ עוד תעדי קרלים בהרי שמן נטעו נטעים וחללו: ⁶ כי יושום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה צוון אליה יהוה אל היננו: ⁷ כיכה | אמר יהוה רנו ליעקב שמה וצ halo בראש הגוים השמיים הללו ואמרו הוועת אתי עטן את שאירת ישאל: ⁸ הנהו מביא אומץ צפון וקצתים מרכתי ארץ בם עיר ופסח הרה וילדה ייחדו קהן גדול ישבו הנה: ⁹ בבכי בבאו ובתחנונים אובילים אוליכם אל נחלי מים בדריך ישר לא ויכללו בה כיarity לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: ¹⁰ שמעו דבריה הגוזם וגיגדו באים מפרקך ואמרנו מזורה ישראל יקברנו ושםנו קרעעה עדרו: ¹¹ כי פודה יהוה אתי עקב וגאלן מיד חזק מקמוני: ¹² ובאו ורנו במרומץ צוון ונחאו אל ישב יהוה על צגן ועל תיריש ועל יצחו ולבני צאן ובקור והיתה נפשם כן רזה ולאיזוטפו לדאה עוד: ¹³ אז תשחם בתולה במחהול ובחרים וקעינים ייחדו והפטחי אלים לשון ומחטפים ושמחותם מינוגם: ¹⁴ וויתני נפש הכהנים דשן ועפי את טובי ישבעו נאמיה יהוה: ¹⁵ כי | אמר יהוה קול ברקה נשמע נהו וכי תמרורים רחל מבהה על בנינה מאנה להנחים על בנינה כי איננו: ¹⁶ כי | אמר יהוה מנעי קול רגבי ועיניך מדמעה כי יש שקר לפעתקן נאמיה יהוה ושבו מאץ אובי: ¹⁷ ישתקוה לאחריך נאמיה יהוה ושבו בנים לגובלים: ¹⁸ שמעו שמעתי אפרום מותנוך יסרכני ואנßer כעגל לא למד השבוי ואושבה כי אהיה יהוה אלה: ¹⁹ כי אחריו שובי נלטתי ואחריו הונדע ספקתי על יברך בשתי וגמיכלמתי כי נשאתי חרפת נוערי: ²⁰ הבן קיר לי אפרום אם יlid שעשעים כירmedi דברי בז' זכר אזכרנו עוד על כן המו מי לו רחם ארחמננו נאמיה יהוה: ²¹ הצעבי לך צינים שמוי לך תמרורים שני לבר למסלה דרך הלכתי שובי בתולית ישראל שבי אל עניך אלה: ²² עד מימי תחכמוני הבת השובבה כיברא יהוה חדש הארץ נקבה מסובב גבר: ²³ כי אמר יהוה גנות אליה ישראל עד ואמרנו את הדר הוה בארכך יהוה ובעריו בשובי את שבות יברך יהוה גונה צדקה נר הקדש: ²⁴ כי ישבו בה יהוה וכלי עניינו ייחדו אקלים ונסעו בעד: ²⁵ כי הרוית נפש עיפה וכל נפש דאה מלאת: ²⁶ על זאת הקיצני ואראה ושנanti ערכה לי: ²⁷ גנה ימים באים נאמיה יהוה ורעות את בית ישראל ואת בית יהוה זרע אדם ורעה בהמה: ²⁸ וזה כאשר שקדתי עליים לנחש ולנטוץ ולברס ולהאביד ולברען כן אשקד עליים לבנות ולנטוץ נאמיה יהוה: ²⁹ בימים ה הם לא יארמו עוד אבות אכלו בסר ושנanti ערכה לי: ³⁰ כי אם איש בעונו נכוות כל האדם האכל הבסר תקונה שניים: ³¹ הנה ימים באים נאמיה יהוה ורעות את בית ישראל ואת בית יהוה ברית

חדרה: ³² לא כברות אשר כרתו את-אבותם ביום החזקון בימם להוציאם מארץ ישראל אשר-המה הפכו את-בריתנו ואננו בעלי-הם נאשיהו: ³³ כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים בהם נאשיהו נטעית את-תורתינו בקרובם ועל-לפניהם אכתבה והייתי להם לאלהם והמה קיורי לעם: ³⁴ ולא למדנו עוד איש את-דרשו ואיש את-அחו לאמור דענו את-הנה קירכוכם ידעו אוטי למקטעם ועד-גדולם נאשיהו כי אסלוח לעונם ולחטאתם לא אזכיר-עוד: ³⁵ כי | אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקמת יורה וכוכבים לאור לילה י-הנום ויהמו גלי יהוה צבאות שמי: ³⁶ אם ימלו החוקים האלה מלפני נאשיהו גם גולן ישראלי ושבתו מריונית גוי לפניו כל-הימים: ³⁷ כי | אמר יהוה אם ימידו שמיים מלמעלה ויחקרו מוסדי-ארץ למטה גמי-אי אפס בכל-זרע ישראל על-יכל-אשר עשו נאשיהו: ³⁸ הנה ימים נאשיהו ובננה העיר ליהו מגדל חנגןל שער הפנה: ³⁹ וצאת עוד קוה המקה נגנו על גבעת גרב ונסב געתה: ⁴⁰ וכלה-העמק הפגנים | והדשן וכלה-המרות עד-הנחל קדרון עד-פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהו לא-ינתש ולא-יירס עד-עולם: ס

Chapter 32

הדבר אשר היה אל-ירמיה מאת יוהה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה והיא השנה שמנה עשרה שנה לנכודראצר² ואילך מלך כל ארץ על-ירושלם ורמייה הנקב'א היה כלוא בצר המטריה אשר ביטולו והודה³ אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מודיע את' נבא לאמר כה אמר יוהה הנני נתן את' העיר הזאת כי מלבבך ולכה⁴ צדקיהו מלך יהודה לא ימלט מידי הכהדים כי הנטו בידם מלך-בבל וברפוי עמדפו ועינוי את' עינו תראהנו⁵ ובבבל יולך את' צדקיהו ושם יוהה עד-פקדי אותו ואם יהוה כי תלחמו את' הכהדים לא תצליחו⁶ ויאמר ירמייהו היה דבריו היה אליו לאמור: הנה חנמאל בירושלם דן בא ליר לאכזר קנה לך את' שדי אשר בענותות כי לך משפט הגала לknoot⁸ ויבא אליו חנמאל בזדרכך דבר יהוה אל-חצר המטריה ויאמר אליו קנה נא את' שדי אשר בענותות אשר | באך בונמיין כיילו משפט היישעה ולג' הגала קנה לך ואלך כי דבריו היהו:⁹ ויאננו את' השדה מאת' חנמאל בזדרכך אשר בענותות ואשקל להלו את' הכסף שבעה שקלים וعشירה הכסף¹⁰ ואכתב בספר ואחותם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים¹¹ ואקח את' ספר המקנה את' החותם המזווע והחיקם ואת' הגלוי¹² ואת' הסופר המקנה אל-בנור בונריה בונמיסיה לעניין חנמאל דדי ולעוני העלים הכתבים בספר המקנה לעניין כל-היהודים הישבים בחצר המטריה¹³ ואצורה את' בדור לעניינם לאמור: ¹⁴ כה-אמרו יהוה צבאות אל-לו ישראל לknoot את' הספרים האלה את' ספר המקנה הזה ואת' החותם ואת' ספר הגלוי הזה ונתחם בכל-יחרש למען יעמדו ימים רבים¹⁵ כי אמר יהוה צבאות אל-לו ישראל עד זקנו בתים ושדות וכוכבים הארץ¹⁶ ואת' פלאל אל-יהוה אחורי תחתי את' ספר המקנה אל-בנור בונריה לאמור:¹⁷ אהה אדני וזה הנה | אתה עשית את' השלים ואת' הארץ בכך' הגדול ובזרעך הנוטיה לאייפלא מפן כל-דבר:¹⁸ עשה חסד לאלפים ומילם ענן אבות אל-חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו:¹⁹ גודל העצה ורב העיליה אשר עיניך פקחות על-כל-דרכי בין אדם לתת לאוש כדריכיו וכפרי מעליין²⁰ אש-רשמת את'ות ומפטים בארץ-ישראל עד-היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כו²¹ ותצא את' עמך את' ישראל מארץ מצרים באותם ובמופתים ובזיד חזקה ובازרעו נתניה ובמושיא גדול²² ותתן להם את' הארץ הזאת אשר-נסבעת לאבותם לנתן להם ארץ זבת חלב ודבש:²³ ייבאו וירשו אתה ולא-ישמעו בקהלן ובתרותך לא-הלו את' כל-אשר צויתך להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את' כל-הרעעה הזאת:²⁴ הנה הسلطות באו העיר ללקחה והעיר נתנה ביד הכהדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והקדר ואשר דברת היה והנה ראה:²⁵ ואתה אמרת אליו אדני וזה קנה לך השדה בסוף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכהדים:²⁶ ויהי דבריו היה אל-ירמיהו לאמור:²⁷ הנה אני וזה אלהי כל-בשר המפני ופלא כל-דבר: ²⁸ לנו כה אמר יהוה הנני נתן את' העיר הזאת ביד הכהדים וזה נבודראצר מלך-בבל ולדזה²⁹ וגואו הכהדים הנלחמים על-העיר הזאת:³⁰ כי-יהו בני-ישראל ובנו יהודה אך עשים הרע עני מונערתיהם כי בני-ישראל אך מכעסים אוינו במעשה דיהם ואם יהוה:³¹ כי על-אפי ועל-הפטות היהתו לו הער הזאת למוראים אשר בנו אותה ועד הימים הזה להסירה מעל פנו:³² על כל-כליות בני-ישראל ובנו יהודה אשר שעשו להכעסי המה מלכיהם שרים כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ורשותם:³³ יופנו אליו ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואנום שמעים לחתת מוסר:³⁴ יישימו שקויזים בבית אש-נקרא-שקי עליו לוטמאו:³⁵ יובנו את' בכחות הבעל אשר | בגיא בירושם להעביר את' בניהם ואת' בנותיהם למולך אשר לא-צווים ולא עלתה על-לבוי לש羞ת התועבה הזאת למן החטוי את' יהודה:³⁶ עתה שכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל-העיר הזאת אשר | אתם אמרו ננתנה ביד הכהדים נבודראצר³⁷ וכן מכבצם מכל-האריות אשר-הו שרים בלבבם לבלבטי סור מעלי:³⁸ יושתי עלייהם להטיב אותם ונטעתם הארץ לאל-הוים לאל-הוים נונתני לם ברית עולם אשר לא-יאשוב מאחריהם להיטיב אותם ואתי-יראתי אתן בלבבם לבלבטי סור מעלי:⁴¹ יושתי עלייהם להטיב אותם ונטעתם הארץ בא-לבבי ובכלי-נפשו:⁴² כי-כה אמר יהוה הבאת אל-העם הזה את' כל-הרעעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עלייהם את' כל-הטובה אשר-הו דבר עליהם:⁴³ וונגה השדה הארץ הזאת אשר | אתם אמרו שסמה היא מאין אדם ובכמה נתנה ביד הכהדים:⁴⁴ שרות בכסף יקנו וכחוב בספר | וחותם והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי וירושלם ובעריו יהודה ובעריו הפלגה ורעריו הנור כי-יאשר את' שרוחת ואתי-ייראו:⁴⁵

Chapter 33

¹ דבריו הינה אל-ירקיהו שנות ושה עודנו עלו בחר המטרה לאקור: ² כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: ³ קרא אליו ואענך וגידה לנו גדלות ובצורת לא ידעתם: ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל על-בתי העיר הזאת ועל-בתי מלכי יהודה הנצחים אל-הסלאות ואלה-חרב: ⁵ באים ללחם את-הכשדים ולמלם את-פנוי הארים אשר-היכתי באפי ובממתי ואשר הסתרתי פנוי מהעו רה-היא על כל-זרעטם: ⁶ הנהנו מעלה-לה ארכה ורפה ורפתים גליות להם עתרת שלום ואמת: ⁷ והשבתי את-שבות יהוה ואת-שבות ישראל ובנותיהם כבראשנה: ⁸ טהרתים מכל-עומם אשר חטאoli וسلحתי לכול-עונותיהם אשר חטאoli ואשר פשעו כי: ⁹ ותימתה לו לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גוֹי הארץ אשר ושמעו את-כל-התובה אשר אן עשה אתם ופחו וגוז על כל-התובה ועל כל-השלום אשר אנכי עשה לה: ¹⁰ כה אמר יהוה עוד ושמע במקומו הזה אשר אתם אמרים קרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובכחזת רוחלים הנשומות מאין אדם ומאין יוּשֵׁב ומאין בהמה: ¹¹ קול ששן וקול שמה קול חתן וקול כל-הטבה וזהו צבאות כיטוב יהוה כיד-עלומים חסדו מבאים תודה בית יהוה כי-אשבי את-שבות הארץ אמר יהוה: ¹² כה אמר יהוה צבאות עוד יהוה | אמר יהוה זה החרב מאין-אדם וуд-בדהמה ובכל-עריו נעה רעים מרבצים צאן: ¹³ בערי ההר בערי השפלת ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבו ירושם ובערי יהודה עד מעבנה הצאן על-ידי מונה אcor יהוה: ¹⁴ הנה ימים נאמ-יהוה והקמותי את-הדר הולב אשר דברתי אל-בית ישראל ועל-בית יהודה: ¹⁵ בימים הם ובעת היה אצמי לדור אצמי צקה ועשה משפט וצדקה בארץ: ¹⁶ בימים הם גועש יהוה וירושם תשכן לבתיה זהה אשר-קראי לה | צדקנו: ¹⁷ כי-ה אמר יהוה לאי-כתרת לדוד איש ישב על-כסא בית-ישראל: ¹⁸ ולכנים הלוים לאי-כתרת איש מלפני מעלה עולה ומתקיר מונחה ועשה-זבח כל-הימים: ¹⁹ והי דבריו הינה אל-ירקיהו לאקור: ²⁰ כי-ה אמר יהוה יאנצון מהיות עז גוי לפניהם: ²¹ כי-בריתך תפארת-ך עבדי מהיותך בז מלך עלי-כסאו ואת-הלוים הכהנים משרותי: ²² אשר לא-יספר צבא השלים ולא ימד חול הים כן אורה את-זעך דוד עבדי ואת-הלוים משרותי את-ים: ²³ ויהי דבריו הינה אל-ירקיהו לאמר: ²⁴ הלא ראת מה-העם הזה דברנו לאמר שני המשפחות אשר בחר יהוה בהם ומאם זעמי יאנצון מהיות עד גוי לפניהם: ²⁵ כי-ה אמר יהוה אם לא בריתך יוקם ולילה חקנות שכנים וארץ לא-שפטתי: ²⁶ גמ-זרע יעקב ועקב ודוד עבדי אמאס מוקחת מזרע משלים אל-זרע אברהם ישחק ויעקב כי-אשבי את-שבותם ורשותיהם: ²⁷

Chapter 34

¹ הדבר אשר-היה אל-ירקיהו מאת יהוה ונבוכדראצ'ר מלך-בבל | וכל-חילו וכל-מלךות ארץ ממלשת ידו וכל-העמים גל-חכים על-ירושם ועל-כל-עריה לך אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת בז מלך-בבל ושרה באש: ² זאהה לא תפלט מידיו כי תפש תפesch ובזינו תננת ענייך את-עינך מלך-בבל תראנה ופייה את-פין זיבר וגביל תנוא: ³ אך שמע דבריו הינה צדקיהו מלך יהוה כי-ה אמר יהוה עלייך לא תמן בתחר: ⁵ בשלום תמולות וכמשיפות אבותיך המלכים הראשונים אשר-הין לפניך כן ישרופיך והי אדון יסודולן כי-דבר אנד-דברתי נאמ-יהוה: ⁶ וידבר-ירמיהו הנביא אל-צדקה מלך יהודה את כל-הדברים האלה בירושם: ⁷ הויל מלך-בבל גלחמים על-ירושם ועל כל-עיר יהודה הנטרות אל-לכיש ואל-עזה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מצר: ⁸ הדבר אשר-היה אל-ירקיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך צדקיהו ברות את-כל-העם אשר בירושם לkerja להם דרכו: ⁹ לשלח איש את-עבוז ואיש את-שפחתו העברי והערבי חפשים לבתיהם עבד-בם ביהודי אחיהם: ¹⁰ וישמעו כל-הזרים וכל-העם אשר-באו בברית לשלח איש את-עבוז ואיש את-שפחתו חפשים לבתיהם עבד-בם ועוד וישמעו ושולחו: ¹¹ ונשבו אחר-כך ונשבו את-העבדים ואת-השפחות אשר שלחו חפשים וככבים לעבדים ולשפחות: ¹² ויהי דבריו הינה אל-ירקיהו מאת יהוה אמר: ¹³ כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את-אבו-תיהם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים מחק שבע שנים תשלהו איש את-אחו העברי אשר-ימכר לך ועבדך שיש שנים ושלחות חפשי מעקר וא-שמעו אבותיכם אליו ולא הטו את-אונים: ¹⁵ ותשבו אתם הום ותעשו את-הישר בעניין לkerja דרכו איש לרעהו ותכרתו ברית לפניו בביות אשר-קראי שמי עליו: ¹⁶ ותשבו ותחלו את-שמי ותשבו איש את-יעבדו ואיש את-שפחתו אשר-שלחתם חפשים לנפשם ותכבדו אתם ליהוות לךם לעבדים ולשפחות: ¹⁷ כה אמר יהוה אתם לא-שמעתם אליו לkerja דרכו איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרכו וא-הרב ואלה-חרב ונתני אתכם לזרעה לכל ממלכת הארץ: ¹⁸ ונתני את-האנשים קערבים את-בריתך אשר לא-הקימו את-דבורי הברית אשר כרתו לפני היגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: ¹⁹ שרי יהודה ושני ירושם הספרדים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי היגל: ²⁰ ונתני אתם בז אביהם ובז מבקשי נפשם והויה נבלתם למאכל לעור השמים ולבמת הארץ: ²¹ ואת-צדקהו מלך-ירדה ואת-שראו את-אחים ובז מבקשי נפשם ובז חיל מלך גבל העלים מעילם: ²² הנהנו מצהה נאמ-יהוה והשבטים אל-העיר הזאת ונלחמו עליה ולקדשו ושרה באש ואת-עריו יהודה את-עננה שפכמה מאין שב:

Chapter 35

1 הדבר אשר היה אל-ירעיה אל-ירעיה מאי יהוה בימי יהויקים בקראי יהו מלך יהודה לאמר: **2** הלוּ אֶל־בֵּית הַרְכִּבָּים וְדֹברת אֹתָם וְהַבָּאֹת בֵּית
זהה אל-אחת הלשכות והשיות אתם יון:**3** ואיך את-יאנינה גוריימיה בזיהובנה ואת-אחו ואת-כל-בניו ואת כל-בית הרכבים:**4** אבא
אתם בית יהוה אל-לשכת בניו בזיהובו איש האלים אשר-אצל לשכת השרים אשר מפער לשכת משיחו בזיהובו בזיהובו:
5 ואtan לפני | בני בתי-הרכבים בגבעים מלאים יון וכסות ואמר אלהים שתיזון:**6** ויאמרו לא נשתחווין כי יונקב בזיהובו אבינו צוח עליון
לאמר לא תשתוין אתם ובניכם עד-עולם:**7** ובית לא-תבנו וזרע לא-יתרעו וכרכם לא-יתפטו ולא יהיה לכם פ' באחים תשבו כל-ימיכם
למן תחן זמים רבייט על-פני האדמה אשר אתם גרים שם:**8** ונשבע בזיהובו יונקב בזיהובו אבינו כל אשר צונן לבני שתויתין כל-ימינו
אנחנו נשינו בנינו ובנותינו:**9** ולבלתי בנזת בתי לשבתו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו:**10** שנשב באחים ונשמע ונעש ככל אשר צוננו יונקב
אבינו:**11** יהו בעלות נבוכדראצר מלך-גביל אל-הארץ ונאמר באנו ובנוא ירושלם מפני חיל ארם ונשב בירושלם:**12**
12 ויהי דבריהוה אל-ירעיה לאמר:**13** כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאיש יהוה ולוישבו ירושלם הלוא תהתו מוסר
לשמע אל-דברי נאמיהה:**14** הווקם אט-דבורי יונקב בזיהוב אשור-צוה אט-בנוי לבלתי שתויתין ולא שתו עד-היום תה כי שמעו את
מצות אביהם ואוכי דברתיכם אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אליו:**15** אשלח אליכם את-כל-עבדו הנבאים | השכים ושלוח | לאמר
שברנאי איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלייכם ואל-תלכו אחריו אל-הדים אחרים לעבזם ושבו אל-האדמה אשר-נתתי לךם ולא-בתיכם ולא
היטים את-יאנכם ולא שמעתם אליו:**16** כי הקומו בני יהונקב בזיהוב אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו:**17**
כה-אмар יהוה צבאות אלהי ישראל הנה מביא אל-יהודה ועל כל-יושבי ירושלם את כל-הרעה אשר דברתיכם עלייהם יון דברתיכי אל-היהם
ולא שמעו ואקרו להם ולא ענו:**18** ולבית הרכבים אמר יומיו מה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ענן אשר שמעתם על-מצות יהונקב
אבליכם ותשקרו את-כל-מוצאיו ותטעשו כל אשר-צוה אתכם:**19** לכן מה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא-יכרת איש ליוונקב בזיהוב
עמד לפניו כל-הימים:**9**

Chapter 36

1 והו' בשגשוג הרביעת ליהויקים בז'יאשיהו מלך יהודה ה'ה הדבר הזה אל-ירמיהו מאת והוא לאמר: **2** קח-לך מגילות ספר וכותבת אלה את כל-הדברים אשר דברתי לך עלי-ישראל ועל-כל-הנום מזום דברתך הרעה וסלחתי לעונם ולחתמי עזם והזקקה את כל-הרעיה אשר אנטו חשב לעשות להם למען ישבו איש מדרכו רעה יאשׁוּ ועַד הַיּוֹם הַזֶּה: **3** אול' ישמעו בית גנוריה ויכתב ברוך מפני ירמיהו אשר דבר אל-יו על-מגלת-ספר: **5** יצווה ירמיהו אמרך לברוך לא אוכל לבוא בית יהוה: **6** ובאת אלה וקנאת במגלה אשר כתבת-מי את-דברי יהוה באזני העם בית יהוה בין צום וגום באזני כל-יהודת הבאים מעריהם תקראם: **7** אול' תפל תחנתם לפני יהוה ושיבו איש מדרכו הרעה כי-גדול הא' והחמה אשר דברי יהוה אל-העם הזה: **8** יועש ברוך גנוריה כל-אשר-צוווה ירמיהו לך באספר דברי יהוה בית יהוה: **9** ויהי בשנה החמשית ליהויקים בז'יאשיהו מלך יהודה בחודש התשע' קראו צום לפני יהוה כל-העם בירושלים וכל-העם הבאים מעיר יהודה בירושלם: **10** ויקרא ברוך בספר את-דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמראחו ברשפון הספר בחצר העליון פתח שער בית-יהוה החולש באנו כל-העם: **11** יושכע מכלו בז'ג'ריהו ברשפון אמר כל-דברי יהוה מעל הספר: **12** וירד בית-המלך על-לשכת הספר והונאה-שם כל-השרים יושבים אלישמע הספר ודליך ברשומיו ואל-גונן בז'עכבר וגמורייהו ברשפון וצדקהו בז'חנניאו וככל-השרים: **13** ויגד להם מלוחה את כל-הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: **14** יישלחו כל-השרים אל-ברוך את-יהודה בירושלמייה בז'תנניהו בירושלמייה בז'כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קתינה בז'יך ולך וויקח ברוך גנוריהו אמר מהלך ביז'ו ויבא אליהם: **15** ויאמרו אלי' שב נא וקראנה באזינוינו ויקרא ברוך באזינויהם: **16** ויהי כשמעת את-כל-הדברים פחדו איש אל-רעשו ואמרו אל-ברוך היד נגיד למלך את כל-הדברים האלה: **17** ואת-ברוך שאל' לאמר הג'נ'א לנו אויר כתבת את-כל-הדברים האלה מפיו: **18** ויאמר להם ברוך מפני יקרא אליו את כל-הדברים האלה ואני כתוב על-הספר בז'ו: **19** ויאמרו השרים אל-ברוך לך הסתר אתה ורמייהו ואיש אל-ידי' איפה אתם: **20** ויבאו אל-המלך חזרה ואמרת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגדו באזני המלך את כל-הדברים: **21** וישלח המלך את-יהודה ל Kohut את-המלך ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקרא יהודי באזני המלך ובازני כל-השרים העמידים מעל המלך: **22** והמלך ישב בית החצר בחודש התשע' ואת-האח לפניו מבערת: **23** ויהי | קרא יהודי שלש דלתות וארבעה יקראה בתרע הספר והשלן אל-האח אשר עד-תאם כל-המלך על-האש אשר על-האה: **24** זילא פח'ו ולא קראו את-בגדיים המלך וכלי-עבזיו המשמעים את כל-הדברים האלה: **25** גט אל-גונן ודיליהו וגמורייהו הפגעו במלך לבתו שרכ' את-המלך ולא שמע אליהם: **26** יצווה המלך את-ירחמא' בז'המלך ואתרשريا' בז'עראי' ואית-שלמייהו בז'עבדאל לקח את-ברוך הספר ואת-ירמיהו גנבי' וויסטרם והוא: **27** ויהי דבריו אלה אל-ירמיהו אחריו | שרכ' המלך את-המלך ואת-הדברים אשר כתוב ברוך מפני ירמיהו לאמר:

²² שוב קח-לב מגלה אחרת וכותב עלייה את כל הדיברים הראשוניים אשר היו על-המגלה הראשונה אשר שרב והויקם מלך יהודה:

29 וועל'יהויקים מלר'יהודה תאמר כה אמר ר' יהונתן ש'ר'פת את'המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עלייה לאמר בא'יבוא מל'רבבל והשחית את'הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובמהמ'ה: **30** וכן כה אמר יהונה על'יהויקים מלך יהוקה לא'יריה הילו יושב על'כסא דוד ונבלתו תהיה מש'לכת לחרב ביום ולקראת בלילה: **31** ופקדתי עליו ועל'ערשו ועל'עכזיו את'עונם והבאתי עלייהם ועל'ישבי ירושלים

ואל-איש יהודה את כל-הרעא אשר-דברתי אליהם ולא שמעו: ³² וירמיהו לך | מגלה אחרת ויתנה אל-ברון בזנרויה הספר ויכתב על-לו מפני ירמיהו את כל-דבני הספר אשר שرف היהיקם מל-ירודה באש ועוד נסף עליהם דברים רבים כהמזה:

Chapter 37

¹ ומלך-מלך צדקיהו בזיאשיה נתחת כנוהו בזיהויקם אשר המליך נובכדראצט מל-ברбел בארץ יהודה: ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל-דבני יהודה אשר דבר ביד ירמיהו הנבניה. ³ וישראל המליך צדקיהו את-ירודה בירושלמי ואת-צפניה הכהן אל-ירמיהו הנגיא לאכזר התפללא בעלנו אל-יהודה אל-לינו: ⁴ וירמיהו בא ויצא בתוך העם וא-יגוננו את-הovel בזיהו הכהן אל-ירמיהו מפקדים ⁵ ושמעו הכהדים הארים עלי-ירושלם את-שםם ועלו מעל ירושם: ⁶ יהוי דבריהו אל-ירמיהו הנבניה לאמו: ⁷ כה-אמור יהודה אלהי ישראל כה תאמורו אל-מלך יהודה השליח אתכם אליו לדרשי הננה | חיל פרעה יצא לכם לעוזר שב לארצו מצרים: ⁸ ושבו הכהדים גולחמו על-העיר הזאת וקדשה ושרפה באש: ⁹ כי | אכר יהודה אל-תשוא נפשתיכם לאמר הולך וילכו מעלון הכהדים כידאל ולכו: ¹⁰ אמר-הכדים אמר יהודה אלהי ירמיהו ונשארו גם אנשי מדקדם איש באלהו יקומו ושרפו את-העיר הזאת באש: ¹¹ וזה בחולות חיל הכהדים מעל וירושלם מפני חיל פרעה: ¹² ויצא ירמיהו מירושם ללכת ארץ בנמן לחיל שם בתוך העם: ¹³ וזה-היא בשער בזימן ושם בעל פקחת ושמנו וראיה בירושלמי ותפש את-ירמיהו הנבניה לאכזר אל-הכהדים אתה נפל: ¹⁴ ואומר ירמיהו שקר אינני נפל על-הכהדים ולא שמע אליו ויתפש וראיה בירמיהו ובאהו אל-השרים: ¹⁵ ויקצפו השרים עלי-ירמיהו והכהן אותו ונתנו בית האסור בית יהונתן הספר קידוחן עשו לבית הכלא: ¹⁶ כי בא וירמיהו אל-בית הבור ואלה-חנויות ושביהם ורמייהו ימים ורבים: ¹⁷ ישלחו המליך צדקיהו ויקומו ישאלתו הפלר בזיטו בפלר ויאמר יהודה ויאכר ירמיהו יוש ואмар ביד מל-ברбел תנוטנס: ¹⁸ ואכזר ירמיהו אל-מלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדך ולעם הזה כינתתם אותו אל-בית הכלא: ¹⁹ ואוי נביאיכם אשר-נגבאו לכם לאמר לא-יבא מל-ברбел עליים ועל הארץ הזאת: ²⁰ עטה שמע-אדי הפל-תחנת לפוק ואל-תשבי בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ²¹ וויצו המלך צדקיהו ויפקדו את-ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר-לחות ליום מות האפים עד-תדם כל-הלחט מורה-עיר וינשב ורמייהו בחצר המטרה:

Chapter 38

¹ וישמע שפטיה בזימן וגדריהו בזפסחו וויל בירושלמי ופשחו בזמלכיה את-הדברים אשר ירמיהו מדבר אל-כל-העם לאכזר: ² כי אמר יהודה היישב בעיר הזאת מוות בחרב ברעב ובזבב והיא אל-הכהדים היה והמהלו נפשו לשלה וחיס: ³ כי אמר יהודה הטען העיר הזאת ביד חיל מל-ברбел ולכך: ⁴ יאמרו השרים אל-מלך יומת נא את-היאש הזה כירעלן הויא-מורפא את-ידי אנסי המלחמה הנשאים | בעיר הזאת ואת-ידי כל-העם לדבר אליהם כדברים האלה כי | קאייש הזה אוננו דרש לשולם עם הזה כי אמי-רעה: ⁵ ואומר המליך צדקיהו הנה-היא בזידם כי-אין המלך יכול יכל אתכם דבר: ⁶ ווקחו את-ירמיהו וישלו אותו אל-הבור | מלכיהו בזיה-מלך אשר בחצר המטרה וישלחו את-ירמיהו בחבלים ובבבון או-קומים כי אס-טיט ויטבע וירמייהו בטיט: ⁷ וישמע עבד-מלך הכספי איש סריס והוא בביית המלך כיננתנו את-ירמיהו אל-הבור והפלר וושב בשער בזימנו: ⁸ ויצא עבד-מלך מבית המלך ודבר אל-הפלר לא-אקו: ⁹ אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל-אשר עשו לירמיהו הנבניה את-שרה-שליכו אל-הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחט עוד בעיה: ¹⁰ ויציה המלך את עבד-מלך הכספי לא-יבא קח בידך מה-שלשים אונשים וועלית את-ירמיהו הנבניה מורה-עיר בטרם זיקות: ¹¹ וויצו עבד-מלך את-האנשים בידו ובא בזיה-מלך אל-תחת האוצר וויצו שם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל-ירמיהו אל-הבור בחבלים: ¹² ואומר עבד-מלך הכספי אל-ירמיהו שים נא בלואו הסחבות והמלחיט תחת אצלו ניר מתח לתבלים ויעש ורמייהו כן: ¹³ וימשכו את-ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מיר-הbor וישב ירמיהו בחצר המטרה: ¹⁴ וישלח המליך צדקיהו אל-מלך ירמיהו הנבניה אליו אל-טבא השליishi אשר בביית יהודה ויאמר המליך צדקיהו אל-ירמיהו שאלו אני אתך דבר אל-מלך ממי-דבר: ¹⁵ ויאמר ירמיהו אל-צדקה כי אגיד לך הлатת תמיינה וכי איעצל לא תשמע עלי: ¹⁶ וישמע הפלר צדקיהו אל-ירמיהו בסתר לאמר תיר-וועה את-אשר עשה-לון את-הנפש הזאת אם-אמיתך זאמ-אתנן ביד האנשים קאלה אשר מבקשים את-ינפער: ¹⁷ ויאמר ירמיהו אל-צדקה כה-אמור יהודה אלהי צבאות אלהי ישראל אל-מציא תצא אל-שרי מל-ברбел ויתנה לפוך והעיר הזאת לא תשרף באש ויתנה אתה וביתך: ¹⁸ אם לא-יתצא אל-שרי מלך בבל ונתנה הארץ הזאת ביד הכהדים ושרפה באש ואתה לא-יתמולט מזים: ¹⁹ ויאמר הפלר צדקיהו אל-ירמיהו אונ דאג את-היהודים אשר נפלו אל-הכהדים פ-ר-יתנו אתי בידם והתעל-ויביך: ²⁰ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמעניא | בזון יהודה לא-אשר אני דבר אליך וויט לב ותני נפשך: ²¹ זאמ-מאן אתה ליצאת זה הדר אשר הראני והוה: ²² והנה כל-הנשים אשר נשארו בביית מל-ירודה מוצאות אל-שרי מלך בבל והנה אמירות הסיטור ויכלו לך אגשי של-מלך הטבעו בacz רג'ל נסgo אחר: ²³ את-כל-נשיך וא-תבניך מוצאים אל-הכהדים ואתה לא-יתמולט מזים כי ביד מל-ברбел תסתפש ואת-העיר הזאת תשרפ באש: ²⁴ ויאמר צדקיהו אל-ירמיהו איש אל-ידע בדברים-האלה ולא תמות: ²⁵ וכי-ישמעו הרשים כי-ידברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך היד-ה-נא לנו מה-הידברת אל-מלך אל-תכחח מפנו ולא נמיין ומה-היד-הפלר: ²⁶ אמרת אליהם מפי-לען תחנתי לפני הפלר לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: ²⁷ יבואו כל-השרים

אל-ירמיהו יישאלו אותו ויגד להם כי כל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו מפניהם כי לא-ינשמע הדבר;²⁸ ויבש ירמיהו בחצר המטרה עדיןם אשרגלה ירושלים ס ומהו כאשר נלכדה ירושלים;²⁹

Chapter 39

1 בשנה ה-תשיעית לצדקיוו מילר יהוודה בח'זק העשרו ב'א נבוכדראצ'ר מלך-בבל וככל-חילו אל-ירושלים ויצרו עליהו: ס² בעשתי-עשרה שנה לצדקהו בח'זק הרבייעי בתשעה לח'זק הבקעה העיר: ס³ ויבאו כל שרי מלך-בבל וישבו בשער התור ונרגל שר-אוצר סמגראנוו שרים סכימים ובסריס נרגל שר-אוצר רב-מלך וכל-שארית שרי מלך בבל: ס⁴ ויהי כאשר ר'ם צדקיהו מלריה-יהודא וכל | אנשי המלחמה ויברכו ויצאו לילה מעיר-העיר דרך גן המלך בשער בין החמיטים ויצא דרך הערבה: ס⁵ וירדפו חיל-קסדים אחוריים ושבו את-צדקהו בערבות יrho ויקחו אותו נעלחו אל-גבוכדראצ'ר מלך-בבל ובבלטה בארץ חמץ וידברו אותו משפטים: ס⁶ וושחת מלך בבל את-בני הצדקהו ברכבת לעניין ואת כל-חירות יהוודה שחת מלך בבל: ס⁷ ואת-ענין הצדקהו עור ואיסרתו בנחותם לבייאו את-בבל: ס⁸ ואת-בית המלך ואת-ቤת העם שרפו הכסדים באש ואת-חמות ירושלים נתכו: ס⁹ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת-הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים היגלה נבואר-אדן רב-טבחים בבל: ס¹⁰ ומוקעם הדלים אשר אויר להם מואמה השair נבואר-אדן רב-טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים וינגים ביום ההוא: ויצו נבוכדראצ'ר מלך-בבל על-ירמייהו ביד נבוזראדו ביד רב-טבחים לאמר: ס¹² קחנו ועינך שם עליו ואל-מעש לו מואמה גע כי אם כאשר דבר אליך כן עשה עמו: ס¹³ וישליך נבואר-אדן רב-טבחים ונבושגן רב-שריס ונרגל שר-אוצר רב-מלך וכל רב-מלך-בבל: ס¹⁴ וישלחו ויקחו את-ירמייהו מחצר המטריה ויתנו אותו אל-גזריהו בראיחקם ברשפן להוציאו אל-הברית וישב בתוך העם: ס¹⁵ ואל-ירמייהו היה דבריו-הזה בהיותו עזoor בחר המטעה לאמר: ס¹⁶ קלור ואמרת לעבד מלך הקושי לאכזר כה-אמיר יהונה אבאות אלהי ישראל הנו מביא את-דברי אל-העיר זאת לרעה ולא לטובה והוא לפניך ביום ההוא: ס¹⁷ והצלתיך ביום-ההוא נאם-יהונה ולא תנתן ביד האנשים אשר-אתה גדור אפניהם: ס¹⁸ כי מלט אמלטן ובחרב לא תפול והותה לך וופשר לשיל כיבשתת בו ואם-יהונה:

Chapter 40

הדבר אשר היה אל-ירקון מעת והוה אחר | שלח אותו נבזראן רבעצחים מנהרמה בחתנו אותו והוא אסור באזקיים בתוך כל-יגולות ירושם ויהוּה המגלים בבל: ²יוֹקֵח וּבִטְבָחִים לַיְמִינוֹ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יְהוָה אֱלֹהֵךְ דָבָר אֲתִיהָרָעָה הַזֹּאת אֶל-הַמִּקְום הַזֶּה: ³וַיָּבֹא וַיַּעֲשֶׂה יהוה כאשר דבר כייחטאתם ליהוָה ולא-שמעתם בקלוֹן ורעה לכם דבר זהה: ⁴וַיָּעֲתַה הַנֶּה פְּמַחְתָּן הַיּוֹם כַּי-הָזִיקִים אֲשֶׁר עַל-זֶה אִם-טוֹב בעיניך לבוא עלייך ואם-רע בעיניך לבוא-आתני בבל חיל ראה כל הארץ לפניו אל-טוב ואל-רע בעיניך לילכת שפה לך: ⁵וַיָּעַדְנוּ לְאַיִשּׁוֹ וְשָׁבָה אֶל-גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם בְּנֵישָׁפָן אֲשֶׁר הַפְּקִיד מֶלֶךְ-בָּבָל בְּעָרֵי יְהוָה וְשָׁב אָתוֹ בְּתוֹךְ הַעֲמָקָה אוֹ אל-כל-הַיּוֹרֵד בעיניך לילכת לך ויתרלו רבעצחים ארחה ומשתת ושולחהו: ⁶וַיָּבֹא יְרֻמְיהוּ אֶל-גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם המצתפה וישב אתו בתונך הקעם הנשארים בארץ: ⁷וַיִּשְׁמַעְוּ כָּל-שָׂרֵי הַחִילִים אשר בשדה המה ואנשיהם כיהפקיד מלך-בבל את-גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם בְּאָרֶץ וכי | הפקיד אתה אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְלֹרְבָד וְמְדֻלָּת הָאָרֶץ מֵאָשֶׁר לא-הָגָלוּ בבל: ⁸וַיָּבֹא אֶל-גָּדְלָה המצתפה וישמעאל בְּנֵי-תְּמִינָהוּ וַיַּעֲתֵן בניקרחה ושရיה בְּנֵר-תְּנִחָתָה וּבְנִי | עופי הנטפתו ויזנחו בְּנֵיה-מַעֲכָתִי המה ואנשיהם: ⁹וַיַּשְׁבַּע לְהָם גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם בְּנֵישָׁפָן ולא-נשיהם לאמר אל-תיראו מיעבוד הכסדים שבו באוץ ועבדו את-מלך בבל וויתר לכם: ¹⁰ואני הנהני ישב במצפה לעמד' לפני הقدسים אשר יבאו אל-ינו ואתם אספו יון וקוץ ושםו ושםו בכל-יכם ושבו בעריכם אשר-תפסתם: ¹¹ונם כל-היהודים אשר-בר-מוֹאָב | ובבנ-עמלון ובאדום ואשר בכל-הארצות שמשו כירנתן מלך-בבל שאורת ליהודה וכי הפקיד עליהם את-גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם בְּנֵישָׁפָן: ¹²וַיַּשְׁבַּו כל-היהודים מכל-הארמות אשר נזחו-שם ויבאו ארץ-יהודיה אל-גָּדְלָה המצתפה ויאספו יון וקוץ הרבה מאד: ¹³וַיָּחַנְןּוּ בְּנֵי-קָרְחָה וכָּל-שָׂרֵי הַחִילִים אשר בשדה באו אל-גָּדְלָה המצתפה: ¹⁴וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹ הַדָּעַת יְיַעַד כִּי בָּעוֹלִים | מלך בְּנֵיעַמּוֹן שלח את-ישמעאל בְּנֵי-תְּמִינָה להכתך נפש ולא-האמין להם גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם: ¹⁵וַיָּחַנְןּוּ בְּנֵר-תְּנִחָתָה בסתר במצפה לאמר אלה נא ואכה את-ישמעאל בְּנֵי-תְּמִינָה ואיש לא ידע עלמה וכקה נפש וונפכו כל-יהודה הנבקצחים אליך ואבדה שאיתיה יהודה: ¹⁶וַיֹּאמֶר גָּדְלָה בְּנֵא-חִיקָם אל-יְהוּנָה בְּנֵי-קָרְחָה אל-תַּעֲשֶׂה את-הדבר הזה כי-ישקר אתה דבר אל-ישמעאל:

Chapter 41

¹ יהוה | בז'דש השביעי בא ישמעאל בירניתיה בראילישכע מזער האולכה ורבו המלך ועשר האנשים אותו אל-זגדילחו בראחיםם הממצפהה ויאכלו שם לחם ייחדו במצפה: ² זוקט ישמעאל בירניתיה ועשרת האנשים | אשרכון אותו יוכו את-זגדילחו בראחיםם בראשפין בחרב וימת אוטו אשרכוקיד מלר-ביבל בארא: ³ זאת כל-היהודים אשרכון אותו את-זגדילחו במצפה ואתי-הכשדים אשר נמצאו-שים את אושי המלחמה הכה ישמעאל: ⁴ זוקה ביום השני להקית את-זגדילחו ואוש לא ידע: ⁵ זוקאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלו-תי זוק והרעד בגדים ומתקדים ומונחים ולובונה בילם להבאי בית יהוה: ⁶ יציא ישמעאל בירניתיה להראות מושג'פה להר היל ובכח ויהי כפgesch

אתם ויאמר אליהם באו אל-גדיליה בזאתיקום:⁷ ויהי כבאים אל-תור העיר וישתחם ישמעאל בزنתניה אל-תור הבור הוא והאנשים אשר-אתו;⁸ ועשרה אנשים נמצאו-בם ואמרו אל-ישמעאל אל-תמנתנו כיריש-לנו מטמנים בשלה חטים ושערם ושםן ודבש ויחדול ולא המיתם בתרוך אוחרים;⁹ והבּוֹר אשר-השליך שם ושמعال את | כל-פְּרוּ האנשים אשר-הכה ביד-גדיליה הוא אשר עשה המלך אפסא מפָנִי בעשא מלך-ישראל אותו מלא ישב מעאל בזנתניה חללים;¹⁰ ושב | שמעאל את-כל-שאריות העם אשר במצפה את-בניו הפלך ואת-כל-העם הנשארים במצפה אשר הפוך נבורא-דן רבט-בחולים את-גדיליה בזאתיקום ושבם ישב מעאל בזנתניה וילך לעבר אל-בני עמו;¹¹ וישמעו יוחנן בזקורה וככל-שרי החילים אשר אותו את כל-הרעה אשר עשה ושמعال בזנתניה;¹² ויקחו את-כל-האנשים וילכו להלחם עם-ישמעאל בזנתניה ומיצאו אותו אל-מיםربים אשר בגבעון;¹³ ויהי קראות כל-העם אשר את-ישמעאל את-יוחנן בזקורה ואת כל-שרי החילים אשר אותו וישקחו;¹⁴ ויסבּוּ כל-העם אשר-שבה ושמعال מורה-מצפה ושבו ולכו אליו-יוחנן בזקורה;¹⁵ ושמعال בזנתניה נמלטו בשמונה אנשים מפני יוחנן ולך אל-לבני עמו;¹⁶ ויקח יוחנן בזקורה וככל-שרי החילים אשר-אתו את כל-שרי העם אשר הшиб מאות ושמعال בזנתניה מורה-מצפה אחר הלה את-גדיליה בזאתיקום גבויים אנשי המלחמה ונשים ונזקדים אשר השיב מגבעון:
17 וילכו ושבו בגרות כמהם אשר-אצל בית לחם לכת לבוא מצרים;¹⁸ מפני הכספיים כי יראו מפנייהם כי-הה ישב מעאל בזנתניה

Chapter 42

ויגש כל-שרי החילים וווחנן בזיהושעה וכלהעם מוקטן ועד-ג'רוזלום² ויאמרו אל-ירמיהו הנב'я תפל-נא תחנתנו לפניו
והתפלל בעדנו אל-יהוה עד כל-השאנית האת כי-נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו³ ווגדלנו והוה אלהיך
את-הדרך אשר נלרכ'ה ואתי-הדבר אשר נעשה:⁴ ויאמר אליום ירמיהו הנב'я שמעתי הנהן מותפל אל-יהוה אלהיכם דבריכם וזה
כל-הדבר אשר עינך היה אוככם אגדי לכל לא-אמני מכם דבר⁵ וזהו אמרו אל-ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל-הדבר
אשר ישלח לך בקועל יהוה אלהינו כן געשה:⁶ אמרתו ובאמת בקועל | יהוה אלהינו אשר אנו שלחחים אתך אליו ונשמע למן אשר ייטבלנו
כני נשמע בקועל יהוה אלהינו:⁷ ויהי מוך שרת מים ויידי דבריהוה אל-ירמיהו:⁸ ויקרא אל-יזון בזיהושם ואל כל-שרי החילים אשר אתנו
ולכל-העם למקטן ועד-ג'רוזלום⁹ ויאמרו אל-יהם כה-אמרו יהוה אלהינו ישראל אשר שלחתם אתו אליו להפיל תחנתכם לפניו:¹⁰ אם-ישוב תשבעו
באוצר ובונתי אתכם ולא אהרס וננטעתי אתכם ולא תוטש כי נקמתי אל-הרעה אשר עשיית לכם:¹¹ אל-תיראו מפני מלך כל-
אשר אתם וראים מפניו אל-תיראו מפניו נאמיהזה כי-אתכם אני להוציא אתכם ולהציג אתכם מידן:¹² ואtan לך רוחם רוחם
והшиб אתכם אל-אדמתכם:¹³ ואם-אמרים אתם לא נשב באוצר זאת לבلتינו שמע בקועל יהוה אלהיכם:¹⁴ ויאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
אשר לא-נראה מליחמה וקועל שופר לא נשמעו וללחם לא-נרבב ונשב:¹⁵ עיטה לך שמעו דבריהוה שאירית יהודה כה-אמר יהוה
צבאות אלהוי ישראל אם-אתם שום תשמעו פיניכם לבא מצרים ובאתם נגור שם:¹⁶ והיתה החורב אשר אתם וראים ממנה שם תשיג
אתכם באוצר מצרים והרעלב אשר-אתם | דאים מפנו שם ודבק אחריכם מצרים ושם תסתהו:¹⁷ יהו כי-האנשים אשר-שםו את-פניהם
לבוא מצרים ונגור שם ימותו בחורב ברעלב ובדבר ולא-יהיה להם שריד ופוליט מפני הרעה אשר אין מביא עלייהם:¹⁸ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהוי ישראל נתקר אף וחתני עליישבי יונשלם כן תתרח חמתין עליהם בבאכם מצרים והיימ לאללה ולשםה ולקהללה
ולחרפה ולא-תראו עוד את-המקום הזה:¹⁹ דבר יהוה עליכם שאירית יהודה אל-תבואו מצרים ידע דודע כי-היעדי בכם היום:²⁰ כי
התעתים בנפשותיכם כי-אתם שלחתם את אל-יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל-יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן
הגד-לו ועשינו:²¹ אגדי لكم היום ולא שמעתם בקועל יהוה אלהיכם וכל אשרש-לחתני אל-יכם:²² עיטה ידע תדעו כי בחורב ברעלב ובדבר
תמכותם אשר חפצתם לבוא נגור שם:

Chapter 43

1 יהו ככלות ורמייה לדבר אל-כל-העם את-כל-דבריו יהוה אלהים אשר שלחו' יהוה אלהים אליהם את כל- הדברים האלה: **ס** **ז** אמר עזיריה בזיהושעה וויחנן ברקח וכל-האנשים הזרים אמרים אל-ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך' יהוה אלהים לנו לאמור לא-תבוא מצרים לגור שם: **ט** כי ברוך בדורנו מסית אתך גנו למן תת אנתנו ביד-השדים להמית אנתנו והגלוות אנתנו בבל: **ו** ולא-שמע וויחנן ברקח וכל-שרי המלחים וככל-העם בקזול יהנה לשבת בארץ יהודה: **ו** וויחן בזיהושעה וככל-שרי החילאים את כל-שארית יהודה אשר-שבנו וככל-הנוגוט אשר נדחו-שם לנו בארץ יהודה: **ט** את-הנבראים ואתי-הנשים ואתי-הטף ואתי-בנות הפלר ואת כל-הנפש אשר הנוח נבו-ורא-דן רביתחים את-גדילתו בזיהושען ואת-ירמיהו הנביא ואתי-ברור בדורנו: **ז** ייבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקזול יהנה ויבאו עד-תchapנום: **ט** וויחן דבריה-הו אל-ירמיהו בתקפונוס לא-קרה: **ט** קח בזיהושען גודלות וטמנתם במלון אשר בפתח בית-פרעה בתchapנום לעיני אנשים יהודים: **ט** ואמרת אליהם כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל הנני שלם ולכך-תהי את-ינוכודראצ'ר מלך-בבל עבד ושמשתי כסאו מפעל לא-בנום האלה אשר טפוני ונטה את-ישפورو עליהם: **ט** יבא והכה את-ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי ולשר לחרב לך-בב: **ט** וזה-תהי אש בעבמי אלהי מצרים ושרופם ושבט ועטה את-ארץ מצרים כאשר-יעיטה הרעה את-בננו ויזיא משם שלום: **ט** ושבור את-מצובות בית-שמש אשר בארץ מצרים ואתי-ברור אלהי-מצרים ישר-באס:

Chapter 44

הדבר אשר היה אל-ירקוחו אל כל-היהודים בארץ ישראל במגדל ובתפוחות ובגפן ובאורן פתרום לאמר: ² כה-אמ' יהוה צבאות אלה יישראל אתם ראייתם את כל-הרעשה אשר הבאתי על-ירושלם ועל כל-ערי יהודה והנשׁחרה היום הזה ואין בהם ישוב: ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסי לילכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידועם ה胯ם ואביהם: ⁴ ואישך אליכם את-יכל-עדי הנבאים השכנים ושלח לאמר אל-גא תעשו את דבר-ההעבה הזאת אשר שנאתינו: ⁵ ולא שמעו ולא-הטנו את-זאת נשבתם לבתי קטר לאלהים אחרים: ⁶ ותתקח חמתיך ואפי ותבער בעריך יהודה ובחוות ירושלים ותהיינה לחרבנה לשמה כיוון הזהה: ⁷ ועתה כה-אמר יהוה אלהים צבאות אלה יישראל למלך אתם שעם רעה נדוליה אל-ונשתתלם להקריות לכם איש-יאשה עולל ווונק מתעור יהודה לבתיו היותר לכם שארית: ⁸ להכעסני במעשני יוציאם למלך לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר-אתם באים לגור שם למן הקרן ללבני ולמען היוטכם לקללה ולחורפה בכל גוינ הארץ: ⁹ השכחתם את-רעות אבותיכם ואת-רעות מלכי יהודה ואת-רעות נשייך ואת-רעותם ואת רעת נשים אשר עשו בארץ יהודה ובחוות ירושלים: ¹⁰ לא דיבאו עד היום הזה ולא וראו ולא-הלו בתרותי ובחקתי אשurnuty לפניכם ולפניהם אבותיכם: ¹¹ لكن כה-אמר יהוה צבאות אלה יישראל נבעם בכם לרעה ולהקרית את-יכל-יהודה: ¹² ולקחתו את-שארית יהודה אשר-שלמו פניהם לבוא ארץ-מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב תמכו מקטן ועד-גדול בחרב וברעב ממותו והוא לאלה לשמה ולקלה ולחורפה: ¹³ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על-ירושלים בחרב ברעב ובבדר: ¹⁴ ולא היה פלייט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור-שם בארץ מצרים ולשוב ארצה אשר-המה מנשאים את-ינשפטם לשוב לשבת שם כי לא-ישבו כי א-פליטים: ¹⁵ ויענו את-ירקוחו כל-האנשיים הידועים כי-מקורתן נשיהם לאלהים אחרים וכלה-הנשיים העמדות קгал נדול וכלה-העם היושבים בארץ-מצרים בפתורוס לאמר: ¹⁶ הזכר אשר-דיברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: ¹⁷ כי עשה נעשה את-יכל-הדבר אשר-יצא מפיינו לקלטר למלכת השמיים והמי-על-העם נסכים כאשר עשנו אנחנו ואבתינו מלכינו ושכנו בעריך יהודה ובחוות ירושלים נשבעלחים ונוהיה טובים ורעיה לא ראיינו: ¹⁸ ומראז'-חדלו לקלטר למלכת השמיים והסרלה נסכים חסרו לנו כל-ובחרב וברעב תמננו: ¹⁹ וכי-אנחנו מקטרים למלכת השמיים ולהסר לה נסכים המבלעדי אונשינו עשינו לה כונים להעצבה והסר לה נסכים: ²⁰ יאקרו יוכיה אל-כל-העם על-הבריות ועל-הנשיות ועל-כל-העם הערם אונשין דבר לאמר: ²¹ הלווא את-הקטר אשר קטרתם בעריך יהודה ובחוות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעללה על-לבון: ²² ולא-יוכיל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשכה ולקללה מאין יושב כה-יום הזה: ²³ מפני אשר קטרתם ואשר חטאכם ליהוה ולא שמעתם בקען יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הילכתם על-כן קנאת את-הרעה היא כה-יום הזה: ²⁴ יאקרו ירמיהו אל-כל-העם וכל-הנשיים שמשו דבריהוה כל-יהודה אשר בארץ מצרים: ²⁵ כה-אמר יהוה-צבאות אלה יישראל לאמר אתם ונשיכם ותדרכנה בפיקכם ובידייכם מלאותם לאמר נעשה את-בידינו אשר נדרנו לקלטר למלכת השמיים ולהסר לה נסכים הקים תקומה את-נדירים ועשה תשניה את-נדירים: ²⁶ لكن שמעו דבריהוה כל-יהודה היושבים בארץ מצרים הני נשבעתו בשמי הגודל אמר יהודה אם-יהיה עוד שמי נקרא בפי כל-איש יהודה אמר חי-אדני יהוה בכל-ארץ מצרים: ²⁷ הנהן שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל-איש יהודה אשר בארץ-מצרים בחרב וברעב עד-יכל-העם: ²⁸ ופוליטי חרב ושבון מארץ מצרים ארץ יהודה מני מס' וידעו כל-שarity יהודה הבאים לא-ארץ-מצרים לגור שם דבר-מי יקום מפני מהם: ²⁹ חזתיכם האות נאם-יהוה כי-פקד אמי עלייכם בפקודם הזה למן תזעדי כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: ³⁰ כה אמור יהוה הנון נתן את-פרעה חפרק מלך-מצרים ביז איבנו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את-צדקהו מל-יהודה ביד נובודראcer מל-ברבר איוב ומקבש ונפשו

Chapter 45

¹ הדבר אשר דבר ורמייה הנבניה אל-ברור בזירה בכתב אתי-הגדורים אלה על ספר מופיע ורמייה בשנה הרביעית ליהוקים בזיאשיה מלך יהודה לאכו: ²כה-אמיר יהוה אלה ישראל עלייך ברוך: ³אמרת איזנא לי קויסף יהוה יגון על מכאבוי יגעתן באנחתוי ומנוחה לא מצאותיס: ⁴כה | תאמר אלה כי יהוה הנה אשור-בניטי אני הוש ואת אשור-נטעתני אני נתש ואת-כל הארץ היא: ⁵אתה תבחן-לך גדלוות אל-תבחן לי הננו מביא רעה על כל-בשר נאמין יהוה ומתני לך את-פניך לשלל על כל-המתקומות אשר תלח-שם: ס

Chapter 46

¹ אשר היה דבריו הרים אל-הרים והנבי עלי הגויים: ² למצרים על-חול פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על-ההר-פרת בכרקמיש אשר הכה
בבוּדְרָאצֵר מלך בבל בשנות המוקדמת ליהויקים בראשיהם מלך ווהה: ³ ערכנו מגן וצעה וושו למלך קהה: ⁴ אסרו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בគבעים מרכז הרים חלים לבשו הסרינות: ⁵ מוקע ראותי הפה חתים נסיגים אחורי ובוגוריים יכלטו ומונס נסוו ולא הפנו מgan משביב
נאסיהה: ⁶ אל-יונס הקל ואל-ימלט הגיבור צפונה על-ידי נהר-פרת כשלו ונפלו: ⁷ מיזה כייר יעללה כנחות ותגעשו מיקון: ⁸ מצרים כייר
יעלה וכנחות ותגעשו מים ויאמר עלה האסח-ארץ אבידה עיר ושבוי בה: ⁹ עלו הסוסים והתחללו הרוב ויצאו הגבויים כוש ופוט תפסי

מן ולודים תפסי דרכך קשת: ¹⁰ והיום ההוא לאדני יהוה צבאות ים נקמה להנעם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ אפוא אל-נֶרְפָּרָת: ¹¹ עלי גלעד וקתי צורי בחולת בת-מץרים לשוא הריבית רפואת תעלת און אף: ¹² שמעו גוים קולן וצוחתך מלאה הארץ כי-גבור בגבור כלו ויחדיו נפלו שניהם: ¹³ הדבר אשר דבר יהוה אל-ירמייהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל בחותאת את-ארץ מצרים: ¹⁴ הגידו למצרים והשמעו במגזר והשמעו בנב ובתחוננס אמרו התיצב והכו לך כי-אכלה חרב סביבין: ¹⁵ מודיע נסחף אבניך לא עמד כי יהוה הדוף: ¹⁶ הרבה כושל גמ-נִפְלָא איש אל-ערעה ויאמרו קועה | ונשה אל-עמננו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: ¹⁷ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: ¹⁸ כי-אני נאם-הפלר יהוה צבאות שמו כי כתבו בהרים וככתר מלך בוא: ¹⁹ כי גולה עשי לך יושבת בת-מצרים כירנ' לשמה תהה ונצתה מאין יושב: ²⁰ עגלה ופה-פיה מצרים קרא מצפון בא בא: ²¹ גמ-שכירה בקרבה כעגلى מרבק כירנ' הפה הפנו כסו ייחדיו לא עמדו כי נום אידם בא עלייהם עת פקדתם: ²² קוליה ננחש לך כי-תקיל וילכו ובקדמות באו לה חטבי עצים: ²³ כרתו יערה נאם-יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: ²⁴ הבישה בת-מצרים נתנה בזע עמד-צפן: ²⁵ אמר יהוה צבאות אלקי וישראל הני פוקד אל-אמון מטה ועל-פרעה ועל-מלך ועל-אליהו ועל-מלוכה ועל-פרעה ועל-הבטחים בו: ²⁶ ונמתמים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד-עבדי ואחרידן תשכן כימיקדים נאם-יהוה: ²⁷ אתה אל-תירא עבדי יעקב ואל-תחתך ישראל כי הנני מושער מרחוק ואית-ערעך מארץ שבם ושיב ויעקב ושםן ואני מחריד: ²⁸ אתה אל-תירא עבדי יעקב נאם-יהוה כי אתך אני כי עשאה לך בכל-הגויים | אשר הדחתיך שלמה ואתך לא-עשה כליה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנקה: ²⁹

Chapter 47

¹ אשר היה דבר-יהוה אל-ירמייהו הבביה אל-פלשטים בטרים יכה פרעה את-יעזה: ² כי | אף יהוה הנה-לים עלים מצפון והוא לנחל שופף ושטוף ארץ ומלאה עיר ושביה בה ועקון האדים והילל כל יוושב הארץ: ³ מקהל שעת פרשות אבירותיו מרעיש לרכיבו המון גלגוליו לא-הפני אבות אל-בניהם מרפיון ודים: ⁴ על-היום הבא לשוד א-תכל-פלשטים להכricht לצר ולצדון כל שריד עזיר כירשד יהוה את-פלשטים שאורתו אי כפותו: ⁵ באהה קרחא אל-עזה נדמתה אשקלון שאורת עמקם עד-מתי תתגוזו: ⁶ הוי חרב ליהוה עד-אננה לא גשקי האסמי אל-תעריך הרגעי ודמי: ⁷ אוך תשקי ויהוה צוה-לה אל-אשרקלון ואל-תוף הים שם יעדיה: ⁸

Chapter 48

¹ למוֹאָב כה-אָמָר ויהוה צבאות אלהי ישראלי הוי אל-יבנו כי שׂדֵה הבישה נלכזה קורייתם הבישה המשגב וחתה: ² אין עוד תהלת מוֹאָב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכrichtנה מגו גמ-מדען תלמי אחריך מלך קרב: ³ קול עקה מהרונים שד ושבר גдол: ⁴ נשברה מוֹאָב השמיעו זעקה צуורה: ⁵ מעלה החלות בבכי יעל-ה-בכי כי במודך חורונים צוֹר עקמת-שרבר שמעו: ⁶ נסו מלוטן נפשם ותהוננה כערעור במדבר: ⁷ כי יען בטהר במעシリ ובאו-חותיר גם את-תלכי ויצא כמייש בוגלה כהנוו ושרו ייחד: ⁸ קוֹבָא שׂד אל-כל-עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אכר ויהה: ⁹ תנודץ למוֹאָב כי נצא תצא וערקה לשמה תהינה מאין יוושב בהן: ¹⁰ ארוּ עשה מלהן על-כן עד-טעמו יהוה רכיה וארוּ מנע חרבנו מדם: ¹¹ שאנן מוֹאָב מנעריו ושתקט הוא אל-שְׁמַרְוּוּ וא-הוּא מכך אל-כל-עיר ווגלה לא הילך על-כן עד-טעמו בו וריהו לא נמר: ¹² לכו הנה-ים באים נאם-יהוה ושלחתילו צעים וצעחו וכליו ירקו ונבליהם ונפצו: ¹³ ביש מוֹאָב מכםוש כאריבשו בית-ישראל מבית אל-מכתם: ¹⁴ איר תאמרו גבונרים אנחנו ואנשיות למלחה: ¹⁵ שׂד מוֹאָב וענינה עלה ומבחר בחונו ירדן לטבח נאם-הפלר יהוה צבאות שמו: ¹⁶ קרוב איד-מוֹאָב לבוא ורעתו מהרה מאד: ¹⁷ גדו לו כל-סביבו וכל-ידעו שמו אמרו איכה נשבר-מטה-עוז מקל תפארה: ¹⁸ רדי מכבוד-шибי בצלם ושבת בת-דיבון כישד מוֹאָב על-הבר שחת מצריה: ¹⁹ אל-דר עמדן וצפו יושבת ערעור שאלילנס ונכלייטה אמרci מה-הנ-ו-ת-ה: ²⁰ הביש מוֹאָב כי-חיתה הילילו | ועקוי הגדו בארכון כי שׂד מוֹאָב: ²¹ מושפט בא אל-ארץ המישר אל-חילון ואל-יהיצה ועל-מושפעת: ²² ועל-דיבון ועל-גבעו ועל-בית דבלתים: ²³ על קורייטים ועל-בית גמל ועל-בית מעון: ²⁴ ועל-קריות וועל-בצורה ועל-בצורה ועל-בצורה והקרבות: ²⁵ גנדה-ה קרנו מוֹאָב וזרעו נשברת אם יהוה: ²⁶ השכיניה-ה כי על-יהוה הגניל וספק מוֹאָב בקיאו והיה לשחק גמ-ה-ו-א: ²⁷ אם | לוא השחק היה לך ישראלי אס-בננבים נמצאה כידמי דבניך בו מתנוז: ²⁸ עזנו ערדים ושכני נקדים בסלע יושבי מוֹאָב והיו כיוֹנה תקון בעברי פיר-פח: ²⁹ שמענו ואוֹ-מוֹאָב גאה כאוד גביה וגאונן ואזות ורם לבן: ³⁰ אני יד-עתני נאם-יהוה עברתו ואין בזיו לא-כן שען: ³¹ עלי-כן על-מוֹאָב אוליל ולמוֹאָב כליה אוֹעֵק אל-אנש קיר-ה-ר-ש יהה: ³² מבכני עזר אבכה-לן הגפן שבמלה נטישתיך עברו ס עד ים יער גנעו על-קץיך ועל-בציך שׂד נפל: ³³ נאספה שמחה וגיל מפרק ומאץ מוֹאָב וכוֹי מיקבים השבטי לאיידרן היזד לא היזד: ³⁴ מזעקה חשבון עד-אל-עליה עד-יהץ נתנו קולם מצער עד-ח'רנים עגלת שלשיה כי גמ-מי נקדים למשמות יהו: ³⁵ השבטי למוֹאָב נא-מי-ירוחה מעלה בלה ומקטיר לאלהיו: ³⁶ על-לן לבי למוֹאָב כחללים הלה ובי אל-אנש קיר-ה-ר-ש כחלילים יהה מה עלי-כן יתרת עשה אבדו: ³⁷ כי כל-ראש קרעה ול-זקן גרעה על כל-ידי-ם גדדת ועל-מתנים שָׁק: ³⁸ על כל-גנות מוֹאָב וברוחתיה כליה מספָד כי-ישברת את-מוֹאָב ככלי איז-ח'פץ בו נאם-יהוה: ³⁹ איך מטה היללו אוֹר הפנה-ערף מוֹאָב בזוש והיה מוֹאָב לשלוח ולמהת לכל-סביבו: ⁴⁰ כי-כה אמר יהוה כנשוו זאה ופרש כנפו אל-מוֹאָב: ⁴¹ נלכדה הקרוות והמצאות נטפהה יהה זב גבוני

מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כֹּלֶב אֲשֶׁר מִצְרָה:⁴² וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעַלְיוֹהָ הַגְּדוּלָה:⁴³ פָּחַד וּפָחַת וְפָחַת עַלְיוֹן יוֹשֵׁב מוֹאָב נָאָמֵר יְהוָה:⁴⁴ הַנִּסְמָנִי הַפָּחַד יְפַלֵּל הַפָּחַת וְהַעֲלָה מִן הַפָּחַת וְלֹכֶד בַּפָּחַד כִּי אֲבָיא אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֶל-מוֹאָב שָׁנְתַת פְּקֻדָּתָם נָאָמֵר יְהוָה:⁴⁵ בְּצָל חַשְׁבּוֹן עַמְּדוֹ מִכְּמֹשֶׁךְ אֶל-מוֹאָב אֶבְד עַמְּכֹמֶשׁ כִּילְקָחוּ בְּזִיר בְּשִׁבִּי וּבְנִתִּיר בְּשִׁבִּיה:⁴⁶ וְשַׁבְּתִי שְׁבוֹת-מוֹאָב באחרית הימים נָאָמֵר יְהוָה עַד-הַנָּהָר מִשְׁפָּט מוֹאָב:⁴⁷

Chapter 49

¹ בְּנִי עַמְּנוֹן כִּי אָמַר יְהוָה הַבְּנִים אֲוֹן לֵישָׁרֶל אֲסִיר-יְהוָה אֲוֹן לֹא מְדוֹעַ וְגַם מִלְּכָם אֶת-זֶד וְעַמְּוֹן בְּעַרְיוֹן יְשַׁב:² לְכָן הַנֶּגֶל יְמִימִים בְּאַיִם נָאָמֵר יְהוָה
וְהַשְׁמָעַתִּי אֶל-הַפָּחַת וְהַעֲלָה מִן הַפָּחַת וְהַעֲלָה לְתַל שְׁמַלְתָּה וּבְנִמְיָה בְּאַש תְּצִנָּה וּבְרִשְׁתָּה אֲמִיר-יְהוָה אֲמִר יְהוָה:³ הַוְּלִילִי חַשְׁבּוֹן
כִּי שְׂדָה-עֵדָעָי עֲזַקְנָה בְּנֹתָה רְבָה חַגְנָה שְׁקִים סְפָדָה וְהַתְּשׁוּטָה בְּגַדְרוֹת כִּי מִלְּכָם בְּגַוְלָה וְלֹרְכָה נָאָמֵר יְהוָה:⁴ מִה-תְּתַהְלֵל בְּעַמְּקִים
בְּעַמְּלָךְ הַבְּתָה הַשׁוֹבְבָה הַבְּטָה בְּאַצְרָה-יָהָה מַיְיָה בְּגַוְלָה אֲלֵי:⁵ הַנֶּגֶל מִבְּיאָעַלְיָר פָּחַד נָאָמֵר אֲדָנִי וְהַזְּבָאות מַכְלִס-בְּנֵי-וּבְנִתִּיר
וְאַיִן מִקְבֵּץ לְנִידָד:⁶ ואַחֲרִיכָן אֲשִׁיב אֶת-שְׁבָות בְּנֵי-עַמְּנוֹן נָאָמֵר יְהוָה צְבָאָה עַצְמָה
מִבְּנִים נְסִרְתָּה חַכְמָתָם:⁸ נִסְוּ הַפָּנוֹן הַעֲמִיקָה לְשִׁבְתָּה יְשַׁבְּיָה עַלְיוֹן עַתְּפָקְדָתָיו:⁹ אֲמִיר-בְּצָרִים בָּאוּ לְלֹא יְשַׁאֲרוּ עַזְלָלוֹת
אֲסִינְבִּים בְּלִילָה הַשְׁקִיחָתוֹ זִים:¹⁰ כִּי-אָיָן חַשְׁפּוֹתִי אֶת-עִשּׂוֹתִי גַּתְּיָתִי וְנִנְחָה לְאַיִל שְׁדָד זָרָעָן וְאַתְּיוֹ וְשְׁכָנוֹ וְאַיִלְוָן:¹¹ עַזְבָּה
וְתִמְרֵיךְ אֲנִי אֲחִיה וְאַלְמָנְתִּיךְ עַלְיָה תְּבַטְּחוֹס:¹² כִּי-כָה | אָמַר יְהוָה הַנֶּגֶל אֲשֶׁר-אָרְצָן מִשְׁפָּטִים לְשִׁתְּוֹת הַכּוֹס שְׁתַּעַתְּוֹ וְאַתְּהָ הוּא נָקָה תְּנִקָּה
בְּאַתְּנָקָה כִּי שְׁתָה תְּשִׁתָּה:¹³ כִּי בְּנֵי נְשָׁבָעָתִי נָאָמֵר יְהוָה כִּילְשָׁמָה לְחַרְפָּה לְחַרְפָּה וְלְקָלָלה תְּהִוָּה בְּצָרָה וְכָלְעָרִיה תְּהִיָּה לְחַרְבָּתָן עַלְמָה:¹⁴ שְׁמָועָה שְׁמָעַתִּי מְאַת יְהוָה וְצִוְּרָה בְּגִוְיִם שְׁלֹוחַ הַתְּקִבָּזוֹ וּבְאַוְלָה עַלְיָה וְקָוָמוֹ לְמִלְחָקָה:¹⁵ כִּי-הַנֶּגֶל קָטָן גַּתְּיָתִקְבָּחַ בְּגִוְיִם בְּזַי בָּאָדָם:¹⁶ תְּפִלְצָתָן
הַשְּׁיא אַמְּרָן דָּזָן לְבָב שְׁכָנוֹ בְּחַגְנוֹי הַסְּלָעָה תְּפִשְׁיָה מְרוּם גַּבְעָה כִּי-תְּגַבְּעָה כִּי-תְּגַבְּעָה
עַלְיָה וְשִׁמְרָן עַלְלִיכָמָותָה:¹⁸ כִּמְהֻפְלָתִ סְדָם וְעַמְרָה וְשְׁכָנִיה אָמַר יְהוָה לְאַיִשְׁבָּ שְׁמָ אִישׁ וְלְאַיִגּוֹר בָּה בְּגַרְאָם:¹⁹ הַנֶּגֶל כָּרָאָה יְהוָה
מְאַוְן הַיְדָן אֲלֵינוֹ יְרָאָגָעָה אַרְצָנוֹ מְעַלְיָה וְנוּבָרָא אֲלֵינוֹ וְמִזְרָח יְעַמְּד לְפָנָס:²⁰ לְכָן
שְׁמָעַנְיָה עַצְתִּיהוָה אֲשֶׁר עַצְלָאָדָם וְמַחְשָׁבָתוֹ אֲשֶׁר חַשְׁבָּ אֶל-יְשָׁבָן אֲמִילָא וְסִחְבָּם צְעִירִי הַצָּאן אֲמִילָא וְשִׁים עַלְיָם וּוּהָם:²¹ מִקְנָולִים רְעַשָּׂה הָאָרֶץ עַזְבָּה בְּיָמִים-סְוִיף נְשָׁמָע קְזָלָה:²² הַנֶּגֶל כְּנָשָׁר קְנָפָר וְפָרָשׁ כְּנָפָר עַל-בָּצָרָה אֲזָה לְבָב גְּבוּרִי אֲדָם בְּיָם
הַהְוָא כָּלֶב אֲשֶׁר מִצְרָה:²³ זְמָנָשָׁק בְּזָהָה חַמְתִּי וְאַרְפָּד כִּירְשָׁמָעָה רָעה שְׁמָעַנְיָה נְמָנוֹ בְּבִים דָאָגָה הַשְּׁקָטָן לְאַיְוֹקָה רְפָתָה דְמָשָׁק הַפְּנִתָּה
לְנוֹס וּוֹרְטָס | הַחִזְקָה צָרָה וְחַבְלִים אֲחַזְתָּה כְּיֹולָה:²⁵ אַיִן לְאַזְבָּה עִיר תְּהִלָּה קָרִיט מְשׂוֹשִׁי:²⁶ לְכָן וּפְלוֹ בְּחַוּרִיק בְּרַחְבִּתָּה וְכָל-אֲנָשָׁי
הַמְּלָחָמָה זְדוּמָה בְּיָם הַהְוָא נָאָמֵר יְהוָה צְבָאָה:²⁷ וְהַצְּטִיעָה אֲשֶׁר-יְמִינָה בְּגַרְאָם:²⁸ לְקָרֵר | וּלְמִלְכָות חַצְור אֲשֶׁר
הַכָּה נְבוֹכְדָרָא צָרָר מַלְרַבְּבָל כִּה אָמַר יְהוָה קָנוּמוֹ עַלְיָה וְלֹא-קָרְבָּר וְשְׁדָדוֹ אֲתִ-בְּנִי-קָדָם:²⁹ אֲהַלְיָם וְצָאנָם יְקַחְוּ רְיוּסָותָם וְכָל-כְּלִילָם
וּגְמִילָם וְישָׁאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ עַלְיָם מְגַבְּבָב:³⁰ נִסְוּ גַּדְוָא דְמַאְד הַעֲמִיקָה לְשִׁבְתָּה יְשַׁבְּיָה כִּי-יְעַשְׂעָלִים גַּלְעִילָם
עַלְהָ וְחַשְׁבָּ עַלְיָה מִחְשָׁבָה:³¹ קָנוּמוֹ עַלְיָנוֹ שְׁלִוִי יְשַׁבְּתָה נָאָמֵר יְהוָה לְאַדְלָתִים וְלְאַבְרָתִים לוֹ בְּקָדָד וְשְׁכָנוֹ:³² וְהָיוּ גְּמַלְיָהָם לְבָבָוּ וְהַמּוֹן
מִקְנִיהם לְשָׁלָל וְזָרְתִּים לְכָלְרִיחָה קְצָצִי פָאָה וּמְכָלְעָבָרְיוֹ אֲבִיאָ אֲתִ-אֲדָם נָאָמֵר יְהוָה:³³ וְהַיְתָה חַצְור לְמַעַן תְּנִינָם שְׁמָמָה עַד-עוֹלָם לְאַיִשְׁבָּ
שְׁמָ אִישׁ וְלְאַיִגּוֹר בָּה בְּגַרְאָם:³⁴ אֲשֶׁר-יְהִי דְבָרִי-הָרָא אֲלִי-רְמִיָּה אֲלִי-עַמְּנוֹן וְלֹא-קָרְבָּר
וְהַזְּבָאתָה נָגָנוֹ שְׁבָר אֶת-קָשָׂת עַלְמָם רְאַשְׁתִּי גְּבוּרָתָם:³⁶ וְהַבָּאָתִי אֶל-עַלְיָלִם אֶרְבָּעָה רְוֹתָה מְאַרְבָּעָה קְצָצָתָה שְׁלֹמִים וְזָרִים לְכָל הַרְחֹזָת
הָאַלְהָוָה וְלְאַיִתָּה הָגָנוֹ אֲשֶׁר-לְאַיִבָּא שְׁמָ נְדָחִי וְלֹא-קָרְבָּר | רְעָה
אַתְּ-חָרָן אָפִי נָאָמֵר יְהוָה וְשְׁלָחָתִי אֲחָרִים אֲתִ-הָרָבָר עד כְּלֹתִי אֶתְּמָתָם:³⁸ וְשְׁמָמָתִי כְּסָאוּ בְּעַלְמָם וְהַאֲבָדָתִי מִשְׁמָ מְלָרְבָּל וְשְׁרִים נָאָמֵר יְהוָה:³⁹
וְהִיא | באחרית הימים אשוב את-שבית עַלְמָם נָאָמֵר יְהוָה:

Chapter 50

¹ הַדָּבָר אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אֶל-בְּבָל אֶל-אֶזֶח שְׁדִים בְּזִדְוֹן וְמִכְּבָדָה בְּזִדְוֹן:² הַגִּידו בְּגִזְוִים וְמִשְׁמִיעוּ וְשָׁאוּנָס הַשְּׁמִיעוּ אֶל-תְּחִנָּדוּ אָמָר נְלִזְדָּה בְּבָל
הַבִּשְׁ בְּלַחְתִּ מְרַזְקָה הַבִּשְׁוֹו עַצְבִּין קְטוֹנוֹ גְּלוֹלִיקָה:³ כִּי עַלְהָ עַלְהָ נָוִי מְצֹפְן הַוְּאִישָׁתִא אֶת-אֲרָצָה לְשָׁמָה וְלְאִיהִיָּה יְוָשָׁבָה
וְעַד-בְּהָמָה נְדוֹ הַלְּכוֹ: ⁴ בְּבִילָם הַהְמָה וּבְעַת הַהְיָה וְאַיִתָּהוּ בְּבְנֵי-יְהָוָה וְבְנֵי-יְהָוָה יְחִידָה הַלְּוָן וּבְכָוָן וְלֹכֶן וְאַתְּיָהוּ
בְּבִקְשָׁוֹ: ⁵ צְעַן וְשְׁאַלְוֹ דָרָר הַנֶּגֶל פְּנִים בָּאָוֹן וְנוֹלָן אַלְיָהָה בְּרִית עַלְמָם לְאַתְּשָׁחָק:⁶ אַיִן אֶבְדֹת הַיָּה עַמְּיָה רְעִיָּם הַתְּעֻטָּה הַקְּרִים שְׁוּבָבִים
מִהָּרָא אֶל-גְּבָעָה הַלְּכוֹ שְׁכָחוּ רְבָצָם:⁷ כָּל-מְזָאָתָם אֲכָלָם וְצָרִים אָמָרוּ לֹא נָאָשָׁתָה קְצָצָתָה שְׁלֹמִים וְזָרִים צְבָאָה
וְהָווָה: ⁸ גַּדְוָנוֹ מִתְּעֹרְבָּ גְּלוֹלִיקָה וְפָאָרָס וְהָוָיָה לְפִיְאָזְבָּר וְלֹפְנִי | מְבָקְשִׁי נְפָשָׁם וְהַבָּאָתִי עַלְיָלִם
וְעַרְכוֹ לָהֶה מִשְׁמָ תְּלִיד חָצִיוֹנָה גְּגָבוֹר מִשְׁכָל לְאַיִבָּר וּמִשְׁכָל כְּלַשְׁלִילָה שְׁבָעוֹ נָאָמֵר יְהוָה:¹¹ כִּי תְּשִׁמְחוֹ כִּי-תְּעַלְלִי שְׁפִיְהָ
נְחַלְתִּי כִּי-תְּפִוְשִׁי כְּעַלְהָ דְשָׂה וְתִצְחָלִי כְּאַבְרִים:¹² בְּזָהָה אֲמָכָל מְלָאָד חַפְרָה וְלֹדְתָּכָם הַנֶּגֶל נָאָמֵר יְהוָה:¹³ סְבָבָל כְּלַדְרָכִי קְזָשִׁת יְדוֹ אֲלֵהָ אֶל-תְּמָקָל
אַל-חַצְזִץ כִּי-יְהָוָה חַטָּאתָה:¹⁵ הַרוֹעֵן עַלְיָה סְבִיבָנָה וְתַּעֲנָה וְהָנוּלָה אֲשִׁוּתָה נְהָרָסָה חַמּוֹתָה כִּי-נְהָמָנוּ בָּהָאָשָׁר עַשְׂתָּה

עשורה;¹⁶ כרתו זורע מבל ותפש מגל בעת קצר חרב הינה איש אל-עמם יפנו ואיש לארכן יגסו:¹⁷שה פזורה ישראאל ארונות הדיחו בראשון אל-מלך אשר והוא האחרון עצמו נובודראצר מלך בבל;¹⁸ لكن כה-אלאר יהוה צבאות אל-מלך וישראל הננו פרק אל-מלך בבל ואל-ארצן כאלו מלך אשר פקדתי אל-מלך אשר: ¹⁹ ושבתי אתיישראל אל-זיהו ורעה הרכמל והבשן והגולעדי תשבע נפשו:²⁰ בימים ההם ובעת ההיא נאמ' יהוה יבקש את-עוזן ישראל ואינו ואתי-חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשair:²¹ על-הארץ מרימות עליה עלייה ואלי-ישע פקוד חרב והחרם אחוריים נאמ' יהודה ועשה כל אשר צויתך:²² קול מליחה בארץ ושרבר גזול:²³ אויר נגיד וישבר פטיש כל-הארץ איך היהת לשמה בבל בגנים:²⁴ קשתני לך ונמילכת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגינטפשת כי בהיה התגנית:²⁵ פותח והוה אתי-אצלו וויצא אתי-כלוי זעכו כימלאה היא לא-דני יהוה צבאות הארץ כשים:²⁶ באורה מכך פתחו מאבסיום סלואה כמודיערים והחרימה אל-תהייה שארית:²⁷ חרבו כל-פריה ירדנו לטבח העי עלייהם כי-בא יומך עת פקדתם:²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להגיד בציון את-ינקמת יהוה אלהינו נקמת היכל:²⁹ השמיינו אל-בל | רבים כל-זרכי קשת חנו עלייה סביר אל-היפטלת שלמוללה כפעלה ככל אשר עשתה שעורה כי אל-ירוחה זדה אל-קדוש ישראל:³⁰ لكن יפלו בחוניה ברוחביה וכלי-אנשי מלחתה ודמו ביום ההוא נאמ' יהוה:³¹ הננו אליך זעון נאמ' א-דני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך:³² וקסל זעון יפל ואין לו מקרים והצטי אש בעריו ואכלת כל-סבירתיו:³³ כה אמר יהוה צבאות עשויקם בני-ישראל ובנ-יהודה וחדו וכל-шибיהם החזקו גם מאנו שלחים | נאלם | חזק יהוה צבאות שלו ריב וריב אתי-בירם מלען הרעע אתי-הארץ והרעיון לישבי בבל:³⁵ חרב על-שדים נאמ' יהוה ואלי-ישע בבל ואל-שריה ואל-חכמיה:³⁶ חרב אל-הבדים ונאלם חרב אל-גבורה וחתנו:³⁷ חרב אל-סוסיו ואל-רכבו ואל-כל-הערב אשר בתוכה והו נושים חרב אל-אוצרתיה ובזזו:³⁸ חרב אל-ימייה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאים ית hollow:³⁹ לבן ושבו צוים אתי-אים ושבו בה בנות יענה ולא-תשב עוד לנצח ולא תשכן עד-זרור ודור:⁴⁰ מכמהכת אל-הום אתי-סדים ואתי-עמורה ואתי-שכינה נאמ' יהוה לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בנו-אדם:⁴¹ הנה עם בא מצפון וגנו גדול ומלאים רבים יערו מירכת-ארץ:⁴² קשת וכיון יחו-קון א-קורי המה ולא יוחמו קולם כים יהלה ועל-סוסים ורכבו ערוך כאיש למלה-עליך בת-בל:⁴³ שמע מלך-בל את-שםם ורפו גדו צורה החזקתו חיל פיו-לה: ⁴⁴ הנה אמרה יעללה מגנון הירדן אל-נינה איתן כי-ארגעה ארוצם מעלה ומיע בחר או-ליה אפיקן כי ממעון ומיע יוציא ורעה אשר יעמד לפניו:⁴⁵ لكن שמעו עצת-יהוה אשר יעץ אל-בל ומוחשובתו אשר חשב אל-ארץ כשים אם לא יסחובם צערו הצאן אם לא-נשימים עליהם ⁴⁶ מקול נתפשה בבל גרעשה הארץ ועהקה בגנים נשמעו:

Chapter 51

¹ כה אמר יהוה הננו העיר על-בל ואלי-ישע לבל ואלי-שבו לב קני רוח משחית:² ושלוחתי לבל | זרים זורוה ויבקעו אתי-ארצה כירקו עלייה מסבב בזום רעה:³ אל-ידוך ידרר הדורך קשתנו ואלי-יתעל בסרינו ואלי-תחלמו אל-בחריה החרימו כל-צאה:⁴ ונפלו מללים הארץ כשים ומדקדים בחוץ-זיהה:⁵ לא-אלמן וישראל ויהודה מאל-זיהה צבאות כי ארכט מלאה אשם מקדוש ישראל:⁶ נס | מטור בבל ומלו-ו איש נפשו אל-תקמו בעונה כי עת נקמה היה ליה גמול הווא משלים לה:⁷ כס-זאב בבל ביד-יהודה משכרת כל-הארץ מיינה שתנו גוים על-ין ית hollow גוים:⁸ פתאם נפלה בבל ותשבר הילilo עליה קחו צרי למכובה אויל טרפא:⁹ פראנו אתי-בל ולא נרפהה עזובה וナルך איש לארצנו כירגע אל-השמי משפלה ונשא עד-שחוקים:¹⁰ הוציא יהוה את-צדוקינו באו ונספירה בציון אתי-מעשה יהוה אל-לון:¹¹ הקבר החצים מלאו השלטים העיר יהוה את-ירום מלוי קני כי-על-בל מזומתו להשיתה כירנקמת יהוה היא נקמת היכל:¹² אל-חוות בבל שאורנס החזיקו המשמר הקים שמלוט הכנו הארבים כי גומיים יהוה גמ-עה את-שדר-בר אל-ישע בבל:¹³ שכנתו על-ים ובין רבת אוצרת בא קוצר אפת בצלע:¹⁴ נשבע יהוה צבאות בנספו כי א-סימלא-טור אדם נילק וענו עליך הידך:¹⁵ עשה הארץ בכחו מכון תבל בחכמו-ו בתבונתו נטה שקים:¹⁶ לקלת התו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה-ארץ ברקם למטר עשה וזיא רוח מאורת-י: ¹⁷ נבער כל-אדם מלחמת הביש כל-צף מפסל כי שקר נסכו ולארום בם:¹⁸ הבל המה מעשה תעטעים בעת פקדתם ואבדו:¹⁹ לא-יכאלה תלך עזוב כירזארכ הכל' הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו:²⁰ מפץ-אתה לי כל- מליחה ונפצעתי בך גוים והשחתי בך ממלכות:²¹ ונפצעתי בך סוס ורכבו ונפצעתי בך רכב ורכבו:²² ונפצעתי בך איש ואשה ונפצעתי בך זקן ונער ונפצעתי בך בחור ובתולה:²³ ונפצעתי בך רעה ועדתו ונפצעתי בך אכר וצמדן ונפצעתי בך פחות וסננים:²⁴ ושלמות לבל ובל | יושבי כשים את כל-ערעם אשר-עשנו בציון לעוניים ואם הווה:²⁵ הננו אליך ה-ר הפשית נאמ' יהוה המשחית אתי-בל-הארץ ונטו-תי אתי-ידי עלייך גולגולתיך מון-הסלים ונתתייך להר שרפה: ²⁶ ולא-יקחו מפרק אבן לפנה ואבן למוסדות כירשומות עולם תהיה נאמ' יהוה:²⁷ שאורנס בארץ תקעו שופר בגנים קדשו עליה גוים והשכו עלה פמלנות ארקט מנוי ואשכני פקדו עליך טפוף העול-וסים וילק סקר:²⁸ קדשו עלייה גוים אתי-מלך מלוי אתי-פחוחה את-בל-סנניה ואת-בל-ארץ ממשלה:²⁹ ותרעש הארץ ותחל כי קמה על-בל מחשיבות יהוה לשום אתי-ארץ בבל לשמה מאין ישב: ³⁰ קדלו גבורי בבל להלחם ישבו במקומות נשטה גבורתם הין לנשימים היצתו משכנתיה נשבעו ברייחיה:³¹ נץ לקראת-ך רוץ ומגיד להקצת מיד למלך בבל כירנכלקה עיוו מקחה:³² והמעברות נתפשו ואתי-האגנים שרפו באש ואנשי המליחה נבהלו:³³ כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראאל בת-בל נגנו עת הדרכיה עד מעת ובאה עת-הказיר לה:³⁴ אכלנו המכנו נובודראצר מלך בבל הציגנו כל-ריך בלענו כתון מלא כרשו מדענו הדוחנו:³⁵ חממי ושאריו על-בל תאמר שבת ציון ודם אל-ישע כשים תאמר ירושלם:³⁶ لكن כה אמר יהוה הננו-רב אתי-ריבר ונקמתי אתי-קמתר והחרבתי אתי-יילה והבשתי אתי-מקורה:³⁷ היהת בבל | לגלים | מעונ-תמים שמה ושרקה מאין ישב:³⁸ יחו ככפרים ישאגנו נערו בגוים ארונות:³⁹ בחם אשות אתי-משתיהם והשכרתיהם למן יעללו וושנו שנטיעלים ולא יקיצו

אם ייהו:⁴⁰ אורידים כקרים לטבוח כאלוים עם-עתודים: ⁴¹ איך נלכדה שקר ותופש תהלה כל-הארץ אויר היה לשמה בבל בנוים: על-הבל בבל והצאתו את-בלעו מפיו ולא-ינגרתו אליו עוד גוים גם-חוות בבל נפלה:⁴⁵ צאו מותקה עמי ומולטו איש את-גפשו מחרון עיל-בל בבל ופזיר לבבכם וטורלו בשמוועה הנשמעת הארץ ובא בשנה השמוועה ואחריו בשנה השמוועה וחמס הארץ ומשל על-מלך: אפריהו:⁴⁶ ופזיר לבבכם וטורלו בשמוועה הנשמעת הארץ ובא בשנה השמוועה ואחריו בשנה השמוועה וחמס הארץ ומשל על-מלך:⁴⁷ לכן הנה ימים ופזיר עיל-פסילו בבל וככל-ארצה תבוש וככל-חולליה יפלו בתוכה:⁴⁸ ורוננו על-בל שמיים הארץ וכל אשר בהם כי מצפון ובואלה השודדים נאמ-יהו:⁴⁹ גם-בל בבל לנפל חוללי ישראאל גם-בל בבל נפל חוללי כל-הארץ:⁵⁰ פליטים מתרב הלאו אל-תעמדו זכו מרוחק אתי-יהו וירושלם תעלה על-לבבכם:⁵¹ במשנו כי-שמענו חרפה כסעה כלמה פנינו כי באו זרים על-מקדי שי בית-יהו: ⁵² לכן הנה-יים באים נאמ-יהו ופזיר עיל-פסילו וככל-ארצה יאנק חל:⁵³ כי-תעלה בבל השמיים וכי תבצער מרים עזה מאתי' ובאו שדים לה נאמ-יהו: ⁵⁴ קול עזקה מבבל ושרבר גדור מארץ כשיים:⁵⁵ כי-שדי יהוה את-בל ואבד ממנה קול גדור והמו גלים רבים נתנו שאון קולם:⁵⁶ כי בא על-הבל שודן ונולדו גבוריה חתמה קשותותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלים: ⁵⁷ והשכרי תרחה שרה ויחמלה פחותיה וסנינה וגבוריה וישנו שנתי-עולם ולא יקיצו נאמ-הממלך יהוה צבאות שמיים:⁵⁸ כי-אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תערער ורעניה הגבאים באש יצטו ויגעו עיפוי בדידיך ולא-פאים בדידיך ויעפו:⁵⁹ הדבָר אשר-צינה | ירמיהו הנביא אמר-שרה בזניריה ברכמיסיה בליכו את-צדקה מיל-יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושרה שר מנוחה:⁶⁰ ייקتب ירמיהו את כל-הרעה אשר-תבוא אל-בל אל-ספר אחד את כל-הדברים האלה הכתבים אל-בל:⁶¹ ויאמר ירמיהו אל-שוויה כבאך בבל ורואית וקוראת את כל-הדברים האלה:⁶² אמרות יהוה אתה דברת אל-הפקום זהה להכrichtו לבלתי היוטבו יושב למאדים ועד-בהמה כי-שממות עולם תהיה:⁶³ והיה בכלהן לך ראה אמרה ספר הזה תקשע בבל ולא-תתקום מפני הרעה אשר אני מביא על-יב ויעפו עד-הנגב דברי ירמיהו:

Chapter 52

בניעשרים ואחת שנה צדקהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו חmittel בתירמיהו מלבנה:² כי יש הנע בעניינו והוא כבל אשר עשה והזקיקים:³ כי על-אף והוא הותה בהרשותם והוא הדריך צדקהו במלך בבל:⁴ וזהו בשונה התשעת למלך בחיש העשוי בעשור לחידש בא נבוּכְדָּרָאצֵר מלך-בבל הוא וככל-חילו על-ירושלם וחנו עלייה וניבנו עליה דיק סביר:⁵ ותבא העיר במצוור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהו:⁶ בחידש הריביעי בתשעה לחידש וייחוק הרעב בעיר ולא-היה לחם לעם הארץ:⁷ ותבקע העיר וככל-אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר ליליה דרך שער בין-החומות אשר עלה גן המלך וכשדים עלה-העיר סביר וילכו דרך הערכה:⁸ וירדפו חיל-קדשדים אחורי הפלר ושינו את-צדקהו בערבת ירכון וככל-חילו נפכו מעלייו:⁹ ויתפסו את-הפלר ויעלו אותו אל-כפלר כל-רבלה בארכן חמת וידבר אותו משפטים:¹⁰ ותשפט מלך-בבל את-בני צדקהו לעוני ו גם את-יכל-שרני והוא-הชา-שפט ברבללה:¹¹ ואת-עוני צדקהו עזיר ויאסרו בנהשותם ויבאו מלך-בבל בבללה ויתנהו בבית-הפקודת עדיהם מות:¹² ובחדש החמשי בעשור לחידש היא-שנת תשע-עשרה שנה למלך נבוּכְדָּרָאצֵר מלך-בבל בא נבוּרָאצֵן ורב-טבחים עמד לפניו מלך-בבל בירושלם:¹³ יושרף את-בית-יהוה וא-ת-כִּילְבַּית הגדול שרכ' באש:¹⁴ וא-ת-כִּילְחֻמֹת ירושלים סביר נתקוץ כל-חיל קשדים אשר וא-ת-בִּית המלך ואת-לְבִּטְחָנוּ ירושלים וא-ת-כִּילְבַּית הגדוֹל שרכ' באש:¹⁵ וא-ת-כִּילְחֻמֹת גודלות העם וא-ת-י-תְּרַעם הנשארים בעזיר וא-ת-הַנְּפָלִים אשר נפלו אל-מלך בבל וא-ת-י-תְּרַעם הגלה נבוּרָאצֵן רב-טבחים:¹⁶ ומחולות הארץ אשר השאיר נבוּרָאצֵן רב-טבחים לכרמים וליגבים:¹⁷ וא-ת-עֲמֹדוּ הנוחשת אשר לבית-יהוה וא-ת-הַמְּכֹנֶת וא-ת-ים הנוחשת אשר בביית-יהוה שברנו קשדים ושינו את-יכל-נחותם בבללה:¹⁸ וא-ת-הַסְּרוֹת וא-ת-הַיְּעִים וא-ת-הַמְּזֹמְרוֹת וא-ת-הַמְּרֹקֶת וא-ת-הַכּוֹפָת וא-ת-כִּילְלִי הנוחשת אשר-ירשותו בהם לקחו:¹⁹ וא-ת-הַסְּפִים וא-ת-הַמְּחֹתֹת וא-ת-הַמְּרֹקֶת וא-ת-הַסְּרוֹת וא-ת-הַכּוֹפָת וא-ת-הַמְּנֹקֶות אשר ז'ב ז'ב וא-שְׁרַכְסָף כסוף לך ר' בטחים:²⁰ ה'עמדוּם | שניים ה'ם אחד והב'ר שניים עשר נוחשת א-שְׁרַת-תְּחַת המוכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא-יהיה משקל לנחותם כל-הכללים האלה:²¹ ה'עמדוּם שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחמש שיתים-עשרה אמה יסבנו ובעין ארבע אצעות נבוב:²² וכונרת עליון נוחשת וקומת הכתרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמוניים על-הכותרת סביר הכל נוחשת וכאליה לעמוד השני ורמוניים:²³ ויהיו הרמוניים תשעים וששה ותודה כל-הרמוניים מאה על-השבכה שביב:²⁴ ויקח רב-טבחים את-ישראל כהן הראש וא-ת-פְּנֵיה כהן המשנה וא-ת-שְׁלֵשִׁית שמויה הסוף:²⁵ ומוקהער ל Koh סריס אחד אשר-יה פקיד | על-אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פניהם מלך בבל ויר וא-ת-סְפַר שער הצבא את-עם הארץ וששים איש פקוד | הנמצאים בתוך העיר:²⁶ ויקח אוטם נבוּרָאצֵן רב-טבחים וילך אוטם אל-מלך בבל וימתם עם הארץ הנמצאים בתוך העיר:²⁷ ויכה אוטם מלך בבל וימתם רב-לה בארץ חמת ומג' יהוזה מעיל אדמתנו:²⁸ זהulum אשר גלה נבוּכְדָּרָאצֵר בשנת-שבע יהודים שלוש אלפים וعشרים ושלשה: בשנת שמנה עשרה לנבוּכְדָּרָאצֵר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:²⁹ בשנת שלש ועשרים ל-נבוּכְדָּרָאצֵר גלה נבוּרָאצֵן רב-טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל-נפש ארבעת אלףים ושש מאות:³⁰ ויהו' בשלשים ושבע שנה לגולות יהו' מלך יהודיה בשנים עשר ח'דש בעשרים וחמשה לחידש נשא אוניל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו א-ת-ראש יהו' יוכין מלך-יהודה ויצא אותו מבית הכליא:³² וידבר אותו בטובו ויתן את-יכסאו מפעל לכס מלכים אשר אותו בבל:³³ ושהנה את-בגדי כל-או ואכל לחם לפניו תמיד לימי חייו:³⁴ וא-רְחַת ת-מִיד נתנה-ל-מא-ת מלך-בבל דבר-ים בזמנו עדיהם מותו כל-ימי חייו:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community